

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1985-1986

Nr. 6

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

15 APRIL 1986

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	207
L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	208
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	209
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	210
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	214
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	226
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	233
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	235
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	236
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	250
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	250
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	251
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	253

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

(R.v.O. art. 65, 6)

J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu .	257
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	262
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming . . .	262
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	262

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

Nihil	263
-----------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 38
van 27 februari 1986
van de heer M. DIDDEN

Technologie-vernieuwende activiteiten — Realisaties in 1985 en kostprijs participaties Vlaamse Gemeenschap in 1986

Is het mogelijk aan de leden van de Vlaamse Raad een globaal overzicht te bezorgen van alle technologie-vernieuwende activiteiten waaraan de Vlaamse Gemeenschap participeert?

Mag ik u vragen hierbij de kostprijs en de tot hiertoe gerealiseerde resultaten te vermelden.

Gaarne had ik voor wat dit overzicht betreft het programma voor 1986 en de realisaties uit het jaar 1985 bekomen.

Antwoord

Aangezien de vraag strekt tot het bekomen van statistische gegevens zal rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord worden.

Vraag nr. 39
van 7 maart 1986
van de heer P. PEETERS

GOM's — Beheers- en reiskosten

Op 13 oktober 1983 stelde ik aan de geachte Voorzitter een vraag betreffende het aantal mandaten verbonden aan de verschillende GOM's en de eruit voortvloeiende kosten.

	Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985
Beheersorganen	576.538	697.500	978.000	982.500	92.800	122.200	343.272	637.789	344.800	329.148
Toezichtsorganen	180.000	180.000	194.604	194.604	180.000	180.000	180.000	180.000	180.000	194.958

4. Reis- en Representatiekosten 1984-85

De toezichtsorganen ontvangen geen reisvergoedingen of representatiekosten. Wat de beheersorganen betreft, werden de volgende bedragen uitgekeerd aan reisvergoedingen. Er worden geen representatiekosten vergoed.

Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
1984	1985	1984	1985	1984	1985*	1984	1985	1984	1985
27.412	32.224	197.946	251.713	57.000	55.650	136.581	147.950	142.459	176.497

Eind januari 1985 was ik bij gebrek aan antwoord, zo vrij mijn vraag te herhalen.

Begin maart 1986 sta, de geachte Voorzitter mij toe dat ik mijn vraag voor de derde maal stel.

De GOM's bestaan uit een algemene vergadering, een raad van beheer, een directiecomité, een bureau, een college van commissarissen, een regeringscommissaris en een inspecteur van financiën.

Kan de geachte Minister voor het jaar 1982, alsook voor het jaar 1983, voor elke GOM, per raad, comité of functie mededelen :

1. hoeveel personen er deel van uitmaken;
2. hoeveel de beheersvergoeding of zitpenning bedroeg;
3. hoeveel werd uitbetaald aan beheersvergoedingen of zitpenningen;
4. hoeveel de reis- en representatiekosten bedroegen;
5. het totaal van al deze kosten per GOM;
6. de totale reis- en representatiekosten der ambtenaren?

Kunnen gezien de veroudering der gevraagde gegevens de cijfers voor 1984 en zo mogelijk reeds voor 1985 voor de gewijzigde instellingen eveneens medegedeeld worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid erop te wijzen dat het antwoord op zijn vraag van einde januari 1985 gepubliceerd werd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 2 april 1985, pp. 506-508.

De toen verstrekte gegevens kunnen voor 1984 en 1985 als volgt worden geactualiseerd.

1. Het aantal mandaten in de beheersorganen is onveranderd gebleven.
2. De presentiegelden en beheersvergoedingen per aanwezigheid of per jaar zijn dezelfde gebleven.
3. Presentiegelden en beheersvergoedingen 1984-85

5. De totale kosten presentiegelden en reiskosten

Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985
783.950	909.724	1.370.560	1.428.817	329.800	357.850	659.852	965.739	667.259	700.603

6. De totale reis- en representatiekosten voor de medewerkers

Antwerpen		Vlaams-Brabant		Limburg		Oost-Vlaanderen		West-Vlaanderen	
1984	1985**	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985
633.165		346.486	436.905	413.901	502.103	441.792	438.055	338.369	415.484

* De forfaitaire reisvergoeding per aanwezigheid werd verhoogd tot 350 F ingevolge beslissing van de algemene vergadering van 17 juni 1985.

** De totalen zijn op heden nog niet gekend.

Vraag nr. 47
van 21 maart 1986
van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep?
2. Zo ja, dan bekwaam ik graag de volgende inlichtingen.

Welke zijn deze vormingsinitiatieven?

Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan?

Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid...)?

Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?

3. Zijn er (nieuwe) initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid of het departement van de Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, in casu de Administratie van Economie en Werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, bij vormingsinitiatieven is betrokken die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep, is negatief.

Wel is het zo dat wanneer in het kader van het industrieel beleid blijft dat additionele vormingsinspanningen dienen te worden geleverd, daartoe overleg wordt gepleegd met de bevoegde Gemeenschapsminister. Een voorbeeld daarvan is de oprichting van Invomec geweest.

L. WALTNIEL
VICEVOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 4
van 12 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Gebouwen bezet door kabinetten — Kostprijs huurovereenkomst en personeelsbezetting

Met uw kabinet bezet u ruimten ter Jozef II-straat 30.

Graag vernam ik wie eigenaar is van dit pand, met wie de huurovereenkomst werd afgesloten en hoeveel de jaarlijkse huurprijs ervan bedraagt.

Welke oppervlakte in m² wordt er voor uw kabinetsdiensten bezet? Hoeveel is dan de huurprijs per m²? Wanneer werd deze huur aangegaan?

Wanneer werd deze huur eventueel verlengd? Wanneer kan deze huur ten vroegste beëindigd worden?

Hoeveel personen zijn er werkzaam op uw kabinet?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag van het geachte lid, heb ik de eer hem volgende gegevens mede te delen.

De huurovereenkomst werd afgesloten tussen de eigenaar (NV Britannia House Property) en het Ministerie van Openbare Werken (Regie der Gebouwen).

De totale oppervlakte bedraagt 3.325 m², met inbegrip van de opslagruimten en de parkeergelegenheden.

De actuele jaarlijkse huurprijs bedraagt 15.923.425 F, wat voor 1986 neerkomt op 4.789 F/m².

Het contract werd afgesloten op 24.4.1984 voor een periode van 9 jaar (een verlengingsclausule is voorzien).

Op mijn kabinetten zijn 66 personen tewerkgesteld, dit in overeenkomst met de bepalingen van het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 11 december 1986.

Vraag nr. 7
van 28 maart 1986
van de heer P. TANT

Saldo voor de vastleggingskredieten der begrotingen — Stand van zaken per 1.1.1986

Graag hadden we van de Gemeenschapsminister vernomen wat het saldo is van de vastleggingskredieten van de begrotingen van de Vlaamse Gemeenschap per 1 januari 1986, per begrotingspost ; en welk bedrag per post hiervan voorzien is voor ordonnancering in 1986, 1987, ...

Antwoord

Ik heb de eer u mede te delen dat, gelet op de omvang van het antwoord, de gegevens rechtstreeks aan het geachte lid zullen worden toegezonden.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 12
van 24 februari 1986
van de heer P. PEETERS

Kinderdagverblijven — Moeilijkheden wegens laattijdig uitbetaalde voorschotten en afrekeningen

Vele kinderdagverblijven verkeren chronisch in financiële moeilijkheden die grotendeels te wijten zijn aan het laattijdig ontvangen van de kwartaalvoorschotten op de toelagen en aan het laattijdig ontvangen van de kwartaalsaldooverrekeningen.

Ondanks de lichte verbetering stel ik vast dat de voorschotten op het eerste kwartaal 1986 tot op vandaag, nu het kwartaal praktisch voor 2/3 gevorderd is, nog steeds niet werden uitbetaald, en dat de saldooverrekeningen van de maanden juli, augustus en september van vorig jaar eveneens nog steeds op zich laten wachten, inmiddels toch al bijna vijf maanden!

De kinderdagverblijven blijken ook nog steeds niet de aangifteformulieren voor de afrekening van het vierde kwartaal van vorig jaar te hebben ontvangen.

Er blijft dus duidelijk nog één en ander mislopen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de reden van de laattijdige betaling van de voorschotten, en de saldooverrekeningen?
2. Wanneer zullen de kinderdagverblijven tijdig hun voorschotten, d.w.z. bij de aanvang van het kwartaal, en het afrekeningssaldo, d.w.z. binnen de 30 dagen na het kwartaal, ontvangen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in de scharnierperiode tussen twee boekjaren het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn telkens met moeilijkheden wordt geconfronteerd die het gevolg zijn van het feit dat het boekjaar NWK begint op 1 oktober terwijl nieuwe thesauriemiddelen noodzakelijkerwijze slechts in het nieuwe burgerlijk jaar kunnen worden toegekend. Door de administratieve toekenningsprocedure in dit verband kunnen deze nieuwe thesauriemiddelen daarenboven slechts op het einde van het kwartaal van het nieuwe jaar worden gestort.

Deze toestand doet zich helaas ook begin 1986 voor. Slechts een beperkt voorschot 4° kwartaal 1985 kon tot dusver worden toegekend. Door een betwisting van uitgaven voor 1983 en 1984 is daarenboven een belangrijk bedrag bij het Rekenhof geblokkeerd. Ter zake wordt gewacht op een antwoord van het NWK. Inmiddels werden aan het NWK reeds drie provisionele schijven voor 1986 toegekend zodat normaliter nog in de loop van de maand maart de thesaurieproblemen van het NWK zullen opgelost zijn, en de instellingen hun subsidies zullen ontvangen.

Vraag nr. 15
van 11 maart 1986
van mevrouw N. MAES

MPI-Emiliani Lokeren — Loonschalen en personeelsbezetting

1. Welke zijn de huidige loonschalen voor:
 - a. directeur klasse 1;
 - b. onderdirecteur klasse 1;
 - c. licentiaat;
 - d. para-medici ;
 - e. hoofdopvoeder-groepschef;
 - f. hoofdopvoeder ;
 - g. opvoeder - klasse 1;
 - h. opvoeder - klasse II;
 - i. opvoeder - klasse II b;
 - j. opvoeder - klasse III.

2. Is de regeling nog steeds van kracht dat opvoeder klasse III na 10 jaar dienst automatisch overschakelen naar klasse II b?
3. Welke diploma's komen in aanmerking voor klasse III b?

Antwoord

1. Als antwoord op voormelde vraag veroorloof ik mij te verwijzen naar de weddeschalen van het personeel van de MPI's die thans subsidieerbaar zijn via hun dagprijs en dewelke aan de betrokken afdelingen voor gehandicapten medegegeeld werden met mijn rondschriften van 29.10.1985.

Een exemplaar van deze omzendbrief zal rechtstreeks aan het adres van het geachte lid worden gezonden.

2. Ja, deze regeling is nog steeds van kracht.
3. De klasse III B is in mijn diensten niet bekend en uiteraard niet subsidieerbaar.

De klasse II B daarentegen is algemeen erkend en subsidieerbaar onder de volgende voorwaarden :

Opvoeder klasse II B 20 jaar

- De houders van een diploma of eindgetuigschrift uitgereikt door het hoger secundair onderwijs (algemeen of technisch) andere dan deze die vereist zijn voor de klasse II A.
- De opvoeders die 10 jaar dienst hebben in de klasse III.

Vraag nr. 16
van 11 maart 1986
van mevrouw N. MAES

MPI en BT Emiliani te Lokeren — Nieuwbouw

Deze instelling heeft de goedkeuring verkregen om te starten met de nieuwbouw voor 60 bedden.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel deze totale kostprijs is?
2. Hoeveel subsidies zij ontvangt van:
 - a. Vlaamse Gemeenschap;
 - b. nationale overheid;
 - c. provincie ;
 - d. Nationale Loterij?
3. Hierin een aanvraag ingediend voor nursing-tehuis?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de antwoorden te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Aangezien de werken slechts in hun beginfase zijn is het niet mogelijk nu reeds de totale kostprijs van het project te kennen.
2. De tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap zal overeenkomstig de reglementaire beschikkin-

gen ter zake maximaal 77.464.000 F bedragen (waarde 1.1.1986).

De bedragen van de subsidies die eventueel door andere instanties, zoals de nationale overheid, de provincie en de Nationale Loterij zullen toegekend worden zijn mij op dit ogenblik nog niet bekend. De toewijzing ervan valt uiteraard buiten mijn bevoegdheid.

3. De hogergenoemde tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap is berekend op het plafond van toepassing voor de huisvesting van mentaal gehandicapten.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN** **HUISVESTING**

Vraag nr. 9
van 12 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Aantal sociale woningen — Aantal aanvragen van kandidaat-huurders

In Limburg wordt vastgesteld dat het groeiend aantal kandidaat-huurders steeds langere wachtperiodes veroorzaken, alvorens een sociale huurwoning kan worden toegekend.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Het aantal kandidaat-huurders, momenteel bij elk van de Gewestelijke Bouwmaatschappijen in Limburg ingeschreven.
2. Het aantal ontwerpen van woningen, klaar om aanbesteed te worden, per Limburgse inplantingsplaats met opgave van de geraamde kostprijs per project en vermoedelijke steun van realisatie.

Antwoord

In verband met zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen voor de provincie Limburg te laten geworden.

1. Inzake het aantal kandidaat-huurders

Toestand op 15.5.1984

Vennootschappen	Aantal kandidaat-huurders
Kantonale Bouwmaatschappij van Beringen	1.163
„Maaslands Huis ” — Maasmechelen	653
„Nieuw Dak” — Genk	1.116
Hasseltse Huisvestingsmaatschappij — Hasselt	141
Limburgs Tehuis — Hasselt	675
„Kempisch Tehuis ” — Hasselt	1.614
„Ons Dak” — Maaseik	297
SM Nieuw St. Truiden — Sint Truiden	203
„Tongershuis ” — Tongeren	276
	5.485

2. Betreffende de bouwrijpe dossiers

Erkende vennootschap	Aantal Woningen	Ligging project	Raming van investeringsbedrag
Arrondissement Hasselt			
Beringen	50	„ Kleine Zavelheide ” Leopoldsburg	104.282.000
	31	Koersel	46850.000
	20	„ Schallebroek en Schans ” te Lummen	35.145.000
	21	„ Haneberg ” te Beveren-Beverlo	38.7 13.000
„ Nieuw Dak ” Genk	24	Zutendaal	54.0 19.000
„ Limburgs Tehuis ”	21	„ Broekenveld ” (3de fase) te Bilzen	43.328.000
		Totaal arrondissement Hasselt	322.337.000
Arrondissement Maaseik			
„ Kempisch Tehuis ” te Houthalen	19	„ De Heide ” te Houthalen	41.787.000
	32	„ De Heide ” te Houthalen	71.386.000
	29	„ Balendijk ” te Lommel	65.6 19.000
„ Ons Dak ” Maaseik	33	„ Hoefkamp V ” te Dilsen	58.113.000
	26	„ Het Wieltje ” Ophoven te Kinrooi	5 1.352.000
	17	„ Voorshoven ” te Neeroeteren	28.682.000
	29	„ Iseven ” te Maaseik	48.891.000
		Totaal arrondissement Maaseik	365.830.000
Arrondissement Tongeren			
„ Maaslands Huis ” te Maas-Mechelen	60	„ De Rooshaag ” te Maasmechelen	95.016.000
	70	„ Faesschehoeve ” te Maasmechelen	86.182.000
			62.725.000
	65	„ Faesschehoeve ” te Maasmechelen	74.453.000
			74.983.000
		Totaal arrondissement Tongeren	393.359.000
		Totaal Limburg	1.081.526.000

In verband met de lijst van de dossiers die als bouwrijp kunnen beschouwd worden maar nog niet op een uitvoeringsprogramma werden opgenomen, kan nog het volgende worden opgemerkt.

Op het eerste deel van het goedgekeurde programma 1986 werden volgende projecten opgenomen :

1. Bouwen van 21 woningen te St.-Lambrechts-Herk (erkende vennootschap Limburgs Tehuis te Hasselt).

De overeenkomst werd goedgekeurd door de raad van beheer. Zodra de financiering ervan verzekerd is kunnen de werken besteld worden.

2. Bouwen van 30 woningen Loksbergen (erkende vennootschap Kantonale Bouwmaatschappij van Beringen).

Proefproject erkend door de Koning Boudewijnstichting. Het uitvoeringsdossier wordt opge maakt.

3. Vervangingsbouw van 48 appartementen.

Noordlaan (erkende vennootschap „ Nieuw Dak ” te Genk).

Het uitvoeringsdossier wordt onderzocht.

**Vraag nr. 16
van 19 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS**

Ministeriële kabinetten — Personeelsbezetting

Graag kreeg ik van de Minister volgende inlichtingen.

Hoeveel personen zijn er, per niveau, tewerkgesteld op het kabinet van de Minister?

Hoeveel personen onder hen zijn afkomstig uit een openbare dienst en genieten dus reeds een salaris van de staat?

Hoeveel personen zijn afkomstig uit de privé-sector en worden dus volledig op kosten van het kabinet betaald?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. Aantal stafleden (niveau 1): zeven te vermeerderen met één deeltijdse opdrachthouder (40%).
2. Aantal personeelsleden gebezigd voor uitvoeringswerk (niveaus 2 en 3): totaal effectief = 28,5 (deeltijdse personeelsleden inbegrepen; hierin zijn ook twee personeelsleden begrepen welke in hun administratie van oorsprong een graad van adjunct-adviseur respectievelijk van inspecteur bekleeden).
3. Overig personeel (niveau 4), waaronder telefonisten en onderhoudspersoneel: 7, 3.

Van mijn totaal personeelseffectief (43,2) zijn 21 leden afkomstig van openbare dienst.

Vraag nr. 17 van 20 maart 1986 van mevrouw M. VOGELS

Sociale huisvestingsmaatschappijen — Toewijzingspolitiek

In het programma van de instructieve omroep „sociaal huren” verklaarde de sociaal assistent van de Kantonale Bouwmaatschappij van Beringen dat ze in hun sociale woonwijken procentueel niet meer vreemdelingen toelaten als er reeds wonen in de gemeente, waar deze sociale woonwijk gelegen is. Dit heeft voor gevolg dat vreemdelingen een langere wachttijd moeten doorlopen alvorens ze een woning krijgen.

In Genk is er een wijk „Nieuw Sledderlo” die gekenmerkt wordt door een lage woonkwaliteit: de huizen zijn slecht en vochtig, er zijn geen openbare voorzieningen en op een 500-tal meter er vandaan zal een stort voor vliegas ingericht worden. De bouwmaatschappij Nieuw Dak huisvest in deze wijk vooral vreemdelingen en marginale gezinnen. De betere wijken worden voorbehouden aan Belgen en meer gegoede gezinnen. Het gevolg is dat Sledderlo het getto van Genk is geworden, waar niemand meer wil wonen.

Bovenstaande feiten tonen aan dat bepaalde huisvestingsmaatschappijen er een aparte toewijzingspolitiek op nahouden voor vreemdelingen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Of andere openbare bouwmaatschappijen net als de Kantonale Bouwmaatschappij, systematisch migranten en kansarmen uit hun sociale woonwijken weren?
2. Wat is de mening van de geachte Minister ter zake?

3. Kan de geachte Minister tegen deze handelwijze niet optreden, gezien deze toewijzingspolitiek indruist tegen de wetgeving op de toewijzigingen en het tevens een inbreuk op de wet op het racisme betreft?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de onderscheiden vragen.

1. De voorgedij over de erkende maatschappijen wordt uitgeoefend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting via de daartoe bij de vennootschap aangestelde commissaris. Tot op heden heeft de NMH mij dergelijke feiten niet gemeld.
2. Bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7 november 1984 (Art. 6) werd de wijze bepaald waarop de toewijzing van woningen dient te gebeuren. Naar mijn mening dienen deze besluiten strikt te worden nageleefd.
3. Indien iemand zich bij de toewijzing benadeeld voelt, kan hij verhaal indienen bij de NMH-commissaris van de erkende vennootschap en beschikt hij nadien nog over een recht van beroep, in te stellen bij de Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Het spreekt voor zich dat ik in geval van beroep voor de strikte toepassing van alle wettelijke en reglementaire besluiten zal zorgen.

Wat betreft verklaringen die door een of andere betrokkene worden afgelegd in een of andere uitzending, waarvoor mijn medewerking niet werd gevraagd, ben ik van oordeel dat deze enkel op rekening van betrokkene kunnen worden geschreven.

Tenslotte moet ik het geachte lid erop wijzen dat het onjuist is gebleken dat de CV Nieuw Dak in de wijk Sledderlo-Zuid vooral vreemdelingen en marginale gezinnen huisvest. Deze vennootschap past de reglementering inzake toewijzing correct toe; de nationaliteitsverhouding in genoemde wijk geeft trouwens volgend beeld: Belgen 223 (35,5 %), Italianen 130 (20,7 %), Turken 149 (23,7 %), Marokkanen 41 (6,5 %), Spanjaarden 29 (4,6 %), Nederlanders 20 (3,2 %), Grieken 12 (1,9 %), Duitsers 10 (1,6 %), andere nationaliteiten 15 (2,3%).

Vraag nr. 18 van 21 maart 1986 van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep?

2. Zo ja, dan bekwaam ik graag de volgende inlichtingen.

Welke zijn deze vormingsinitiatieven?

Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan?

Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid...)?

Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?

3. Zijn er (nieuwe) 'initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de Administratie voor Huisvesting niet betrokken is bij vormingsinitiatieven of in de nabije toekomst voorziet daaraan deel te nemen.

Vraag nr. 19
van 28 maart 1986
van de heer M. DIDDEN

Lytagprocédé — Invoering in bouwsector

Sedert enkele jaren bestaat o.m. in Nederland een zgn. Lytagprocédé waardoor onder verhitte vorm vliegassen tot bouwelementen worden omgezet.

Mag ik ter zake van u vernemen:

1. Of uw diensten in verband met dit Lytagprocédé bepaalde stappen doen tot het gebruik van deze recyclagebouwstoffen?
2. Of uw diensten dit procédé kennen en ter zake ook bereid zijn met de bouwsector besprekingen te voeren teneinde deze recyclageprodukten ook in ons land, zoals in andere landen van de Europese Gemeenschap, op gang te brengen?

Antwoord

Vooreerst dient er de aandacht op gevestigd dat ik enkel bevoegd ben voor sociale huisvesting en binnen dit raam de voorgedij uitoefen op de twee bouwmaatschappijen : de Nationale Huisvestingsmaatschappij en de Nationale Landmaatschappij, voor zover het aangelegenheden betreft die behoren tot de Vlaamse regio.

Binnen het raam van hun werkzaamheden beschikken deze huisvestingsmaatschappijen elk over algemene lastenboeken, die als basis worden genomen bij de bouw van sociale woningen.

Deze lastenboeken bevatten een aantal technische bepalingen waaraan de bouwmaterialen, of constructie elementen die aangewend worden bij de bouw van sociale woningen moeten voldoen. Deze lastenboeken kunnen geen specificaties bevatten die verwijzen naar een handelsmerk, merknaam of handelsfirma. Bovendien dient rekening gehouden met de bepalingen van de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, en de openbare aanbestedingen.

Het door het geachte lid geciteerde procédé heeft te maken met een handelsmerk en heeft betrekking op een bouw materiaal dat door een welbepaalde producent op de markt wordt gebracht. Het is niet mogelijk in de lastenboeken deze benaming op te nemen, om reden dat de vrije mededinging moet gewaarborgd blijven.

Voor zover het door het geachte lid geciteerde produkt of de bouwmaterialen die er mee vervaardigd worden voldoen aan de specifieke technische bepalingen van de lastenboeken is het derhalve mogelijk dat dergelijke produkten worden aangewend bij de bouw van sociale woningen.

Wat de algemeenheid betreffende deze lastenboeken betreft kan ik volledigheidshalve mededelen dat één van de opties van mijn beleid is te komen tot een algemeen lastenboek dat als basis moet gelden voor de bouw van sociale woningen, onafgezien of het gaat om woningen gebouwd door toedoen van de NMH of de NLM.

Dergelijk initiatief beoogt vereenvoudiging en modernisering : de herwerking streeft er naar een eenvoudig en overzichtelijk algemeen lastenboek tot stand te brengen en tevens de toepassing van nieuwe bouwtechnieken, bouwprocédés, en bouwmaterialen mogelijk te maken in de sociale woningbouw.

Vraag nr. 20
van 28 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Sociale woonwijken — Toewijzingspolitiek woningen aan vreemdelingen

In het programma van de Instructieve Omroep „Sociaal Huren” verklaarde de sociaal assistent van de Kantonale Bouwmaatschappij van Beringen dat ze in hun sociale woonwijken procentueel niet meer vreemdelingen toelaten als er reeds wonen in de gemeente waar deze sociale woonwijk gelegen is. Men bouwt dus een drempel in voor vreemdelingen. Dit heeft voor gevolg dat vreemdelingen een langere wachttijd moeten doorstaan alvorens ze een woning krijgen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of hij op de hoogte is van deze problemen?

2. Of nog andere Openbare Bouwmaatschappijen, net als de Kantonale Bouwmaatschappij, systematisch dergelijke toegangsdrempel inbouwen?
3. Of deze maatregel kadert in de huidige reglementering en hoe hij tegenover deze maatregelen staat.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op zijn onderscheiden vragen.

1. en 2. De voorgedij over de erkende maatschappijen wordt uitgeoefend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting via de daartoe bij de vennootschap aangestelde commissaris. Tot op heden heeft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting mij dergelijke feiten niet gemeld.
1. Bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7 november 1984 (art. 6) werd de wijze bepaald waarop de toewijzing van woningen dient te gebeuren. Naar mijn mening dienen deze. besluiten strikt te worden nageleefd.

Indien trouwens iemand zich bij de toewijzing benadeeld voelt, kan hij verhaal indienen bij de NMH-commissaris van de erkende vennootschap en beschikt hij nadien nog over een recht van beroep, in te stellen bij de Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Het spreekt voor zich dat ik in geval van beroep voor de strikte toepassing van alle wettelijke en reglementaire besluiten zal zorgen.

Tenslotte acht ik mij niet verantwoordelijk voor verklaringen die door een of andere betrokkene worden afgelegd in een of andere uitzending, waarvoor mijn medewerking niet werd gevraagd.

Vraag nr. 21
van 28 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Sociale woonwijken — Toewijzingspolitiek woningen aan vreemdelingen

In het programma van de Instructieve Omroep „Sociaal Huren ” verklaarde de sociaal assistent van de Kantonale Bouwmaatschappij van **Beringen** dat ze in hun sociale woonwijken procentueel niet meer vreemdelingen toelaten als er reeds wonen in de gemeente waar deze sociale woonwijk gelegen is.

Men bouwt dus een drempel in voor vreemdelingen. Dit heeft voor gevolg dat vreemdelingen een langere wachttijd moeten doorstaan alvorens ze een woning krijgen.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Druist een dergelijke toewijzingspolitiek niet in tegen de wetgeving op de toewijzingen?
2. Is een dergelijk beleid niet in strijd met de wet op het racisme?
3. Wat kan de Gemeenschapsminister doen om aan deze onwettelijke praktijken een einde te maken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de onderscheiden vragen.

1. Bij Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 7 november 1984 (art. 6) werd de wijze bepaald waarop de toewijzing van woningen dient te gebeuren; het is duidelijk dat de gesignaleerde „verklaring” hiermee strijdig is.

De voorgedij over de erkende maatschappijen wordt evenwel uitgeoefend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting via de daartoe bij de vennootschap aangestelde commissaris.

Tot op heden heeft de NMH mij dergelijke feiten niet gemeld.

2. De wet op het racisme behoort tot de nationale bevoegdheid evenals de middelen om de specifieke toepassing van deze wet af te dwingen.
3. Indien iemand zich bij de toewijzing benadeeld voelt, kan hij verhaal indienen bij de NMH-commissaris van de erkende vennootschap en beschikt hij nadien nog over een recht van beroep, in te stellen bij de Gemeenschapsminister van Huisvesting. Het spreekt voor zich dat ik in geval van beroep voor de strikte toepassing van alle wettelijke en reglementaire besluiten zal zorgen.

J. LENSSENS **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-** **GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

Vraag nr. 33
van 13 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Opslagvergunning voor gevaarlijke stoffen — Stand van zaken

Union Carbide heeft twee aanvragen ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen te **Westerlo**, tot uitbreiding van de vestiging te **Oevel-Westerlo**.

De eerste aanvraag dd. 15 maart 1984 betreft de uitbreiding van de bestaande inrichting met vijf bijkomende opslagtanks voor koolwaterstoffen alsook een vulstation voor helium.

Het College van Burgemeester en Schepenen heeft op 8 mei 1984 een gunstig advies verleend op voorwaarde dat de bedrijfsterreinen zouden uitgebreid worden zodat de diverse soorten gas op veilige afstand van elkaar zouden opgeslagen worden.

De tweede vraag dd. 28 september 1984 betreft de uitbreiding van het bestaande bedrijf met een afdeling voor het assembleren en testen. Het College heeft op 11 februari 1985 gunstig advies verleend op voorwaarde dat in het belang van de werknemers en de omgeving de nodige veiligheidsmaatregelen zouden genomen worden omdat werd vastgesteld dat grote hoeveelheden gevaarlijke gassen **gestockeerd** worden zonder noemenswaardige veiligheidsmaatregelen.

Graag vernam ik een antwoord op volgende vragen.

1. Is de Minister op de hoogte van de problemen van Union Carbide te Oevel-Westerlo?
2. Bestaat er geen gevaar dat Union Carbide te Oevel-Westerlo tracht te realiseren wat in Malle geweigerd werd door de Minister?
3. Wat is de stand van zaken in verband met de onderzoeken die door het College van Burgemeester en Schepenen van Westerlo werden gevraagd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat aanvragen van Union Carbide bij het College van Burgemeester en Schepenen te Westerlo mij onbekend zijn.

Vermoedelijk heeft de vraag betrekking op vergunningsaanvragen van het bedrijf „Matheson” te Westerlo, dat sinds een drietal jaren een divisie van „Union Carbide” geworden is, maar dat te Westerlo nog zelfstandig beheerd wordt.

Door de NV Matheson werd op 1 februari 1984 aan de Bestendige Deputatie een vergunning gevraagd voor het uitbreiden van het sinds 1975 bestaande en vergunde bedrijf voor het behandelen, opslaan en vullen van gassen, met bijkomende opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen en een vulstation voor diverse gassen, waaronder helium.

Op 8 mei 1984 bracht het College van Burgemeester en Schepenen hierover gunstig advies uit.

Het bestuur „Leefmilieu” van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu te Antwerpen, bracht over de bijkomende gasopslag ongunstig advies uit en over het vulstation gunstig.

Op 13 maart 1986 verleende de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen de vergunning van het vulstation maar weigerde op bijkomende gasopslag.

Een tweede vergunningsaanvraag voor het in bedrijf nemen van een afdeling van het opslaan, samenstellen en herstellen van allerlei apparatuur en instrumenten voor gassen werd door de NV Matheson op 29 augustus 1984 bij de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen ingediend.

Over deze aanvraag waren alle adviezen gunstig en verleende de Bestendige Deputatie de vergunning op 13 maart 1986.

De activiteiten van de NV Matheson te Westerlo hebben niets te maken met de opslag van diverse vloeibare en vaste chemicaliën die de NV Union Carbide te Malle tijdelijk geëxploiteerd heeft.

Bij het onderzoek van de voormelde vergunningsaanvragen werden in het bedrijf te Wester-10 door de bevoegde inspectiedienst de nodige controles verricht. Die controles hebben deze dienst bij haar adviesverlening geïnspireerd.

Vraag nr. 38
van 13 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Kanaal Gent-Terneuzen — Controle op lozingen

Volgens De Tijd van 15 december 1984 is het provinciebestuur van Zeeland de mening toegedaan dat de kwaliteitseisen gesteld in het bilateraal verdrag over het kanaal Gent-Terneuzen, „op geen stukken na” worden gehaald.

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat zijn de oorzaken van de uiterst slechte waterkwaliteit?
2. Aan welke lozingsvoorwaarden moeten de bedrijven, gevestigd in de Gentse Kanaalzone, voldoen?
3. In welke mate werden de lozingen reeds gecontroleerd en wat waren de resultaten ervan?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het is mij niet duidelijk of de op 15 december 1984 in de geciteerde krant verschenen informatie inderdaad de ware mening van het provinciebestuur van Zeeland zou weergeven, „als zou de waterkwaliteit van het Kanaal Gent-Terneuzen, niet voldoen aan de kwaliteitsnormen, opgelegd bij het bilateraal verdrag van 20 juni 1960 tussen België en Nederland”.

Wel kan ik bevestigen dat de voorbije jaren een merkelijke kwaliteitsverbetering is vastgesteld. Alle meetresultaten bevestigen deze evolutie.

In het verleden werden de lozingen in de Gentse Kanaalzone jaarlijks gecontroleerd door de bevoegde ministeriële dienst, in samenwerking met het Bestuur der Waterwegen van het departement van Openbare Werken.

Heden is de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij belast met de controle en het toezicht nopens de toegekende lozingsvergunningen, waarin zowel de sectoriële als de algemene normen zijn opgenomen.

Vraag nr. 40
van 13 januari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Titaandioxyde-lozingen van Bayer in de Schelde — Controle VWZ

Met zijn vraag nr. 134 van 13 maart 1984 heeft de heer N. De Batselier u een aantal preciese vragen gesteld aangaande de lozingen van het bedrijf Bayer in de Schelde.

Naar aanleiding hiervan bekwam ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Uit uw antwoord kan ik opmaken dat Bayer-rechteroever zuurlozingen van de titaandioxyde-afdeling uitvoert in de Schelde. Zijn deze lozingen van lage pH-waarden conform met de bepalingen van de lozingsvergunning? Zo ja, wat is de wettelijke grondslag van een dergelijke toelating? Zo neen, waarom werd er tot nu toe niet opgetreden door de controlerende instanties?

2. Daarenboven maak ik uit uw antwoord op dat er momenteel geen „technologie van zuivering” beschikbaar zou zijn ter voldoende zuivering van Bayer-afvalwaterstromen. Indien deze veronderstelling exact is, verzoek ik u te melden waarop u zich steunt.
3. Bent u van oordeel dat onder deze omstandigheden Bayer zijn vervuilende activiteiten verder mag zetten?
4. Uit uw antwoord blijkt tevens dat de VWZ het Bayer dossier terdege zou onderzocht hebben.
Welke effectieve controles van de lozing heeft de VWZ reeds zelf verricht en welke gevolgen zijn eraan verbonden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

NV Bayer beschikt sinds 30 juni 1978 over een vergunning steunend op het algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater (KB van 3.8.1986) en de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater van de sector van de petrochemie en de daarvan afgeleide organische chemie in de gewone oppervlaktewateren (KB van 22.4.1976).

Een nieuwe sectoriële norm is in voorbereiding. De Vlaamse Executieve heeft ter zake haar advies uitgebracht op 12 juni 1985 zoals voorzien in art. 6 § 4 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

De lozing van het bedrijf werd gecontroleerd op 4 september 1984, 11 september 1985 en 19 december 1985. Er werd proces-verbaal opgesteld en doorgestuurd naar de gerechtelijke instanties.

Vraag nr. 80
van 17 januari 1986
van de heer M. DESUTTER

Verwerking van gebruikte batterijen — Toepassing door OVAM

De Agence Nationale pour la Récupération et l'Élimination des Déchets (ANRED) verspreidt in Frankrijk bij meer dan 150.000 verkopers kleine kartonnen dozen, waarin gebruikte batterijen kunnen gedeponerd worden. Deze kartonnen doosjes kunnen naar de Anred teruggestuurd worden. Port wordt betaald door de Anred. Dit organisme verzamelt ze en stuurt deze naar een verwerkingsbedrijf.

Zou dit eenvoudig en praktisch systeem niet door OVAM kunnen ingevoerd worden in ons land?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In het kader van de Leefmilieucampagne werd een selectieve ophaling van kwik- en zilverbatterijen uit-

gebouwd. Bokaaltjes worden geplaatst op de verkooppunten (plaatselijke handelaars) en de bevolking kan daar de gebruikte batterijen deponeren. Meestal wordt de inzameling ervan gedaan door de Gemeentelijke Milieudienst. De OVAM treedt hierbij op als coördinator, zodat de ingezamelde batterijen op het adres van de OVAM kunnen worden aangeboden.

Door de OVAM zullen alle gemeenten aangeschreven worden en er zal een evaluatie gemaakt worden, van de selectieve inzameling van kwik- en zilverbatterijen. Eens de OVAM een volledig overzicht heeft op het gebeuren kunnen er gepaste en gecoördineerde acties ondernomen worden.

Een groot probleem dat zich stelt in de inzameling van batterijen is de grote verscheidenheid.

Behalve de kwik- en zilverbatterijen zijn er Nikkel-, cadmium-, lithium-, alkaline-, zink- en koolstofbatterijen. Voor de bevolking is het praktisch onmogelijk een onderscheid te maken tussen al deze soorten en zodoende zijn veel ingezamelde hoeveelheden samengesteld uit deze verschillende soorten.

Een bijkomende moeilijkheid ligt in het feit dat de recyclage van deze laatste batterijen, niet rendabel is, dit in tegenstelling tot de kwik- en zilverbatterijen, en het dus moeilijker is hiervoor een geïnteresseerd bedrijf te vinden.

Vraag nr. 98
van 31 januari 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Milieubescherming — Toezichthoudende ambtenaren en bevoegdheden

Heeft de Minister gegevens over de ambtenaren belast met het toezicht op de milieubescherming in Vlaanderen?

Hoeveel van die ambtenaren zijn er? Wat is hun niveau en interventiemogelijkheid? Hoe zijn ze lokaal verdeeld?

Weet de Minister hoeveel overtredingen werden vastgesteld op het gebied van de milieubescherming en meer in het bijzonder overtredingen van bestaande normen en voorschriften op het gebied van de milieubescherming?

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

De toezichthoudende ambtenaren op de milieubescherming zijn respectievelijk werkzaam bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij.

Bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, zijn momenteel in de provinciale directies 23 ambtenaren van niveau 1 met het toezicht op de milieubescherming belast. Ze zijn verdeeld als volgt:

Voor Antwerpen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, telkens 5; voor Limburg 3.

In 1985 werden door deze ambtenaren 5 1 Pro-Justitia's opgesteld die betrekking hadden op illegale exploitaties of het niet naleven van exploitatievoorwaarden.

Bij de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken zijn momenteel 8 ambtenaren van niveau 1 bevoegd gerechtelijk proces-verbaal van overtreding op te maken binnen de grenzen van het ambtsgebied van de WZK.

In 1985 werden door deze ambtenaren 50 overtredingen vastgesteld.

Bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij zijn momenteel 14 ambtenaren van niveau 1 bevoegd om proces-verbaal van monsternamen en proces-verbaal van overtreding op te maken.

Vier van deze ambtenaren behoren tot het Hoofdbestuur, drie tot de Buitendienst Leuven, drie tot de Buitendienst Gent, twee tot de Buitendienst Mechelen en twee tot de Buitendienst Herentals.

Bovendien hebben elf ambtenaren de bevoegdheid om proces-verbaal van monsternamen op te stellen.

De lokale verdeling is als volgt:

Buitendienst Gent: twee ambtenaren van niveau 2 en twee ambtenaren van niveau 4.

Buitendienst Leuven: één ambtenaar van niveau 1, één ambtenaar van niveau 2 en één ambtenaar van niveau 3.

Buitendienst Mechelen : twee ambtenaren van niveau 2.

Buitendienst Herentals : één ambtenaar van niveau 3 en één ambtenaar van niveau 4.

In de loop van 1985 werden door de VWZ in totaal 73 processen-verbaal van overtreding opgemaakt.

Bij de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij zijn momenteel 10 ambtenaren van niveau 1 met een toezichthoudende opdracht gelast. Elke provincie kreeg 2 ambtenaren toebedeeld.

Gedurende het jaar 1985 werden over het Vlaamse Gewest 48 Pro-Justitia's opgesteld door bovengenoemde ambtenaren.

Vraag nr. 116
van 17 februari 1986
van de heer J. SLEECKX

Stortplaats NV Philips Industrie te Dendermonde — Naleving exploitatievoorwaarden voor galvanisatieafval

Ik verneem dat op het industrieterrein van de firma Philips Industrie NV, Hoogveld te Dendermonde galvanisatieafval in een brandput wordt gedempt.

Een oude brandput is reeds met dit soort afval compleet gevuld en een nieuwe brandput ligt klaar om alweer deze industriële afval weg te werken.

Graag ontvang ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft deze firma een stortvergunning voor galvanisatieafval op eigen terrein?

In bevestigend geval, sinds wanneer en onder welke voorwaarden?

2. Werd door het bevoegd toezichtspersoneel (OVAM) op dit industrieterrein ter zake reeds een onderzoek ingesteld? Wat is hiervan eventueel de uitslag?

3. Deze firma beschikt over een manuele installatie waarmee vernikkeld, verchromd wordt. Kan mij worden gezegd welke bestemming het afval van deze bedrijvigheid op dit moment krijgt?

4. Op dit terrein wordt nog drinkwater gewonnen. Kan er nagegaan worden wat hiervan de resultaten zijn voor wat de kwaliteit betreft?

5. Welke afvalstoffen bevinden er zich op dit terrein? Bestaat voor deze een vergunning? Waarom wordt het (eventueel) niet afgevoerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Er bestaat geen stortvergunning voor galvanisatieafval op het terrein van Philips Industrie NV te Dendermonde.

Door de toezichthoudende ambtenaar van de OVAM werd begin maart 1986, een onderzoek ingesteld. Hieruit blijkt dat alle afvalprodukten jaarlijks worden gemeld en op een gereglementeerde manier afgevoerd.

Vraag nr. 119
van 19 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

„PVBA De Ster” te Veurne — Maatregelen tegen stankoverlast

Naar ik verneem, veroorzaakt de PVBA De Ster te Veurne ernstige milieuhinder. Deze luzemedrogerij zou niet alleen een verpestende geur maar ook een bruinzwarte roetneerslag verspreiden op de gevels, ramen, deuren, . . .

De „PVBA De Ster” verwerkt afval uit de fabricatie van geconcentreerde oploskoffie in veevoerders.

Het probleem van milieuhinder zou onder andere te wijten zijn aan lekken in drooginstallaties.

Om dit te verhelpen heeft de PVBA een koelschouw besteld, die binnenkort geplaatst zou worden.

Stof en stank zou volledig kunnen weggewerkt worden indien de firma een natte gaswasser zou installeren. Dit is echter een miljoeneninvestering.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is hij op de hoogte van de problemen te Veurne en in hoeverre stemmen deze met de werkelijkheid overeen?

2. Welke vergunningen werden aan „De Ster” toegeestaan voor het drogen van luzeme en door wie en wanneer werden deze gecontroleerd?
3. In hoeverre biedt het plaatsen van een koel-schouw een oplossing voor de bestaande problemen?
4. Welke alternatieven stelt de Gemeenschapsminister voor en welke stappen zal hij ondernemen om deze milieuhinder te stoppen.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de milieuoverlast door de PVBA „De Ster” te wijten was aan verhoogde emissies van stof en stank, wegens een defecte cycloon en de aard van het te drogen produkt.

De bevoegde inspectiedienst heeft bij herhaling de nodige vaststellingen gedaan en overgemaakt aan de gerechterlijke instanties. De defecte cycloon en aangesloten drooginstallatie werden tevens verzegeld.

Op 3 februari 1961 werd door de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen vergunning verleend voor het oprichten en uitbaten van een luzemedrogerij en enkele bijhorende inrichtingen. Deze vergunning werd op 26 juli 1973 en 6 maart 1980 uitgebreid met bij komende drooginstallatie en bij horende inrichtingen. Sedert 1961 tot op heden werden door de bevoegde technische ambtenaren van respectievelijk het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid (tot eind 1983) en van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (vanaf 1983) in totaal 25 controlebezoeken aan de inrichting gebracht.

De exploitant heeft thans de defecte cycloon hersteld en tevens op zijn kosten de goede staat van werking van het apparaat laten controleren door een organisme daartoe erkend in het kader van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

In afwachting van de resultaten van een onderzoek uit te voeren door een gespecialiseerd laboratorium inzake de bestrijding van geurhinder ziet de exploitant af van de verdere droging van een afvalprodukt van de fabricatie van oploskoffie (zgn. koffiedik). De zaak wordt verder gevolgd door de bevoegde inspectiedienst.

Vraag nr. 120
van 19 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Cadmium- en radium 226-lozingen — Alternatieven

Onlangs werd aan BASF-Antwerpen een vergunning toegekend om verder te gaan met de massale gipslozingen in de Schelde. Dit gipsafval is zeer gevaarlijk voor mens en milieu omdat het zware metalen bevat (o.a. cadmium en radium 226).

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke alternatieven voor het lozen van gips in de Schelde werden onderzocht en welke zijn de belangrijkste bevindingen van dit onderzoek?

2. Welke hoeveelheid cadmium per kg nat gewicht wordt vastgesteld in garnalen en paling, gevangen in het estuarium van de Schelde ter hoogte van Doel. Welke conclusies kan de Minister daaruit trekken?
3. Of de emissienorm voor cadmium van de EG-richtnorm (5 µg/l) kan worden verlaagd tot de EG-streefnorm (maximum 1 µg/l)?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wens ik het geachte lid erop te wijzen dat aan het bedrijf BASF te Antwerpen onlangs geen vergunning voor het lozen van gips in de Schelde werd toegekend. In verband met de gipslozing kan ik verwijzen naar het door mij verstrekte antwoord op uw vraag nr. 73 van 16 januari 1986.

Wat het cadmiumgehalte van het Scheldewater betreft, kan ik mededelen dat ter hoogte van het meetpunt Schaar van Ouden Doel het gehalte ook gedaald is van gemiddeld 3 µg/l naar 1,5 µg/l. De vastgestelde maximumwaarden zijn ook geleidelijk gedaald van ongeveer 6 µg/l in 1976 tot 2 µg/l in 1984.

Vraag nr. 121
van 19 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Lozing smeerpip — Ingebruikname collector, resultaten Scheldewatercommissie, lozingsgraad

In onze vraag nr. 16 van 16 december 1985 antwoordde u dat „de opgelegde voorwaarden (van de lozingsvergunning) moeten van die aard zijn dat de lozing geen verslechtering van de Schelde-waterkwaliteit, ter hoogte van de Belgisch-Nederlandse grens zal veroorzaken”.

Nochtans zal het grootste deel van het chemisch afval afkomstig zijn van Tessenderlo-Chemie. Door het gebruik nemen van de nieuwe smeerpip zouden de lozingen van cadmium en radium 226 in de Westerschelde verdubbelen en in droge perioden zelfs veracht-, respectievelijk verzesvoudigen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe zullen de opgelegde lozingsvoorwaarden er moeten uitzien opdat er geen verslechtering van de Scheldewaterkwaliteit zou gebeuren? Meent u niet dat men dan niet van een smeerpip van een proper-water-pip zal moeten spreken?
2. Indien er geen verslechtering van de Scheldewaterkwaliteit mag zijn, zal het chemische afval er in de bedrijven zelf moeten uitgehaald worden. Is dit de conclusie of op welke wijze zal het volgens u dan moeten gebeuren?
3. Hoe dikwijls heeft de Scheldewatercommissie reeds over de eventuele ingebruikname van de collector gesproken?
4. Wat zijn de resultaten van de reeds voorbij besprekingen?
5. Welke lozingen en welke lozingsgraad zal worden toegestaan?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat het probleem ter studie is.

De sectoriële normen, geldig voor het lozen in oppervlaktewater zijn in ieder geval van toepassing. De bedrijven zullen dan ook de nodige schikkingen moeten treffen om te voldoen aan deze sectoriële voorwaarden, mogelijk aangevuld met bijzondere voorwaarden.

De Scheldewatercommissie heeft de eventuele ingebruikname van de collector van het Albertkanaal besproken tijdens haar zitting van januari 1986.

Vraag nr. 130
van 3 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Westelijke omleidingsweg rond Borgloon — Bescherming ecologische waarde van het landschap

De aanleg van de westelijke omleidingsweg dreigt ecologisch en ook landschappelijk heel wat ravage aan te richten.

Zo zou hij een dikke streep van verwoesting halen door de plaatselijke hoogstamboomgaarden. Geweten is dat dergelijke hoogstamboomgaarden ecologisch en landschappelijk hoog gewaardeerd worden.

Door het verdwijnen van die ettelijke ha boomgaard worden én natuur én landbouw onherstelbaar geschonden. Ook zou de prachtige vallei aan Kleeveld en Kuttেকoven worden doorkerfd. Het landschap zal hierdoor ernstig worden toegetakeld.

Doordat de omleidingsweg wordt aangelegd tegen de rechter valleiwand, bestaat er kans dat de wateraanvoer van de Rullingenbeek wordt beïnvloed. Tenminste één bron van de Rullingenbeek wordt afgesneden. En of dit nog niet voldoende is, wordt de heuvel aan de Graethempoort afgegraven, wat een aanzienlijke landschapsverandering met zich brengt. Bovendien wordt de woonkern Graethempoort zwaar aangetast.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn er studies verricht naar de ecologische en landschappelijke gevolgen van de aanleg van de westelijke omleidingsweg rond Borgloon?
Welke waren daarvan de voornaamste resultaten?
2. Hoe staat hij tegenover dit project?
3. Welke stappen zal hij ondernemen om de aanleg van deze omleidingsweg te vermijden en het behoud van de natuur alsnog te verzekeren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

De oorspronkelijke bouwvergunning werd voor advies voorgelegd aan de Ecologische Commissie van

het Ministerie van Openbare Werken die in zitting van 22 september 1980 een gunstig advies uitbracht :

„Het tracé loopt door een landschap waar oude boomgaarden en levende hagen de dominante elementen zijn. Het is wenselijk, de geplande weg in dat landschappelijk waardevol gebied goed te integreren (onder andere door aangepaste beplantingen na voltooiing van de werken) en er voor te waken dat de omliggende terreinen gedurende de werken niet aangetast worden; onder deze voorwaarden schijnt dit tracé geen bijzondere ecologische problemen te stellen.”

In het gewestplan St.-Truiden-Tongeren (Koninklijk Besluit van 5 april 1977), is een reservatiestrook voorzien voor een westelijke omleiding rond Borgloon.

Om de weg te kunnen realiseren, is evenwel een bouwvergunning vereist, af te geven overeenkomstig de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

Vraag' nr. 132
van 5 maart 1986
van de heer W. VAN DURME

Vilvoorde — Huisvuilverbrandingsinstallatie voor Brussels huisvuil

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Welke polygechloreerde dibenzofuranen en dito dioxines en hoeveel ervan per kubieke meter rookgassen worden er vastgesteld in de schoorsteen?
2. Hoe hoog ligt de immissie binnen stralen van respectievelijk 5, 10, 15 en 20 km? Hoe worden deze metingen uitgevoerd?
3. Beschikt het Ministerie over metingen van bovenstaande bij een windkracht van maximaal 2 meter per seconde op 10 meter hoogte, in de richting van de rookpalm en zo ja, welke zijn de resultaten ervan?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Gezien de nieuwe huisvuilverbrandingsinstallatie van Brussel ingeplant is in Schaarbeek, gemeente van het Brusselse Gewest, ligt de bevoegdheid omtrent die installatie bij de heer Jean Bascour, Staatssecretaris, voor het Brusselse Gewest.

Vraag nr. 140
van 11 maart 1986
van de heer A. LARIDON

Vergiftiging van het NMBS-personeel door dioxinegas — Maatregelen

Ik verneem dat sedert 21 januari 1986 de elektrische locomotief nr. 2702 geïsoleerd en verzegeld staat in

de werkplaats „elektrische tractie” te Oostende. Volgens bepaalde berichten zou de reden hiervoor te zoeken zijn in een ontploffing van één van de zeventien condensatoren die PCD-gas zouden bevatten.

Het blijkt dat dit de derde ontploffing is in korte tijd. Een tiental personeelsleden van de rijdende en sedentaire dienst zouden in aanraking gekomen zijn met deze giftige gassen, onder medisch toezicht geplaatst geweest zijn en onderworpen geweest zijn aan verscheidene testen en onderzoeken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. of deze berichten met de waarheid overeenstemmen?
2. Zo ja, wat de uitslag is van het medisch onderzoek en bovenvermelde testen en onderzoeken?
3. Welke bijkomende maatregelen er in dit verband zullen genomen worden teneinde het personeel en ook de reizigers te beschermen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Uit de inlichtingen die mij door de gezondheidsinspectie, na onderzoek, werden medegedeeld, blijkt dat de door het geachte lid aangehaalde berichtgeving gedeeltelijk met de waarheid overeenstemt. Het gaat inderdaad om een ontploffing van een hoogspanningscondensator gevuld met PCB (polychloorbiphenylen) in de machinekamer van de elektrische locomotief nr. 2702. Vanaf 27 januari is de locomotief 2702 op een afgelegen plaats gestationneerd en gesloten gehouden.

De arbeidsgeneesheer van de arbeidsgeneeskundige dienst van het NMBS heeft onmiddellijk een programma opgesteld voor klinisch onderzoek en biochemische controle en follow-up.

Het ongeval bracht geen gevaar met zich voor de reizigers.

Voor verdere informatie kan ik het geachte lid verwijzen naar het antwoord dat de Minister van Verkeerswezen en Buitenlandse Handel verstrekte op de vraag nr. 118 van de heer Van Durme en dat werd gepubliceerd in het Bulletin van 25.3.1986.

Voor de noodzakelijke maatregelen in de toekomst dien ik het geachte lid te verwijzen naar de Minister van Verkeerswezen, die bevoegd is voor de NMBS.

Vraag nr. 141
van 11 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Tijdsverschil zomertijd — Toename zure regen

Bij bepaalde fervente wetenschappers groeit het geloof in de stelling dat er een aanwijsbare relatie bestaat tussen de invoering van de zomertijd — zonn uurverschil twee uur — en de toename van de zure regen.

Daarbij vertrekt men van de wetenschappelijke vaststelling dat de invloed van de optimale ultraviolet-

stralen een bevorderende factor is binnen de fotochemische vorming van ozon, ondermeer ingevolge uitlaatgassen van autovoertuigen.

Daarbij wordt de relatie gelegd — metingen verricht in de Verenigde Staten en de Duitse Bondsrepubliek staven dit — tussen deze optimale ultravioletstralen en de verkeersspitsuren, die 's zomers ten opzichte van het zonne-uur twee uur eerder komen te liggen.

Mogen wij van de geachte Minister het volgende vernemen:

1. of dit fenomeen door of in opdracht van Volksgezondheid en Leefmilieu wetenschappelijk onderzocht werd en, in voorkomend geval, tot welke bevindingen men bij ons gekomen is;
2. zo neen, waarom werd daaraan geen diepgaande aandacht besteed?

Antwoord

Wat betreft een mogelijke relatie tussen de graad van fotochemische luchtverontreiniging en de uurverschuiving kan ik het geachte lid mededelen dat het verschijnsel van fotochemische luchtverontreiniging een grootschalig verschijnsel is dat zich op continentale schaal manifesteert. Polluenten geëmitteerd buiten de uren van intense zonneshijn worden na transport de volgende dag van de episode op andere plaatsen toch intens bestraald. Het is daarom niet mogelijk zo maar te besluiten dat de uurwijziging al dan niet een nadelige invloed heeft op het verontreinigingsverschijnsel.

Wij hebben ons daarom aangesloten bij de samenwerking tussen de internationale organisaties die met behulp van modelberekeningen de mechanismen van de vorming van fotochemische verontreiniging en de aangewezen voorkomingsmaatregelen onderzoeken. Meetgegevens over de fotochemische episodes in Vlaanderen worden regelmatig aan deze organisaties overgemaakt.

Ik meen dat het niet aangewezen is dat vanuit mijn departement bijzonder onderzoek gevoerd wordt met betrekking tot het door u aangehaalde probleem van uursverschuiving, omdat :

1. dit verschijnsel internationaal is en alleen in dit verband efficiënt kan onderzocht worden;
- b. wij met deze internationale organismen samenwerken;
- c. gezien de beperkte oppervlakte van het Vlaamse grondgebied in verhouding tot het verschijnsel van de fotochemische verontreiniging ook alleen in dit internationaal verband zinvolle maatregelen kunnen genomen worden.

Vraag nr. 142
van 12 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Gebouwen bezet door kabinetten — Kostprijs huur-overeenkomst en personeelsbezetting

Met uw kabinet bezet u ruimten ter Jozef II-straat 30.

Graag vernam ik wie eigenaar is van dit pand, met wie de huurovereenkomst werd afgesloten en hoeveel de jaarlijkse huurprijs ervan bedraagt.

Welke oppervlakte in m^2 wordt er voor uw kabinet-diensten bezet? Hoeveel is dan de huurprijs per m^2 ? Wanneer werd deze huur aangegaan?

Wanneer werd deze huur eventueel verlengd? Wanneer kan deze huur ten vroegste beëindigd worden?

Hoeveel personen zijn er werkzaam op uw kabinet?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende antwoord te verstrekken.

Mijn kabinet bezet in het gebouw, gelegen Jozef II-straat 30 te 1040 Brussel, de verdiepingen 4 en 7 (gedeeltelijk), voor 1.639 m^2 kantoorruimte, alsook 11 parkingplaatsen en 20 m^2 bergruimte.

De Regie der Gebouwen hernieuwde het bestaande huurcontract per 1 januari 1984 tegenover de NV Britannia House Property, aan 3.480 F per m^2 kantoorruimte, 1.740 F per m^2 bergruimte en 28.800 F per parkingplaats, met als basisindex 119,64 punten voor december 1983.

Dit huurcontract werd aangegaan voor 9 jaar, zodat de wettelijke opzegtermijnen gelden.

Heden telt mijn kabinet 48 personeelsleden, waarvan er 3 deeltijdse prestaties verrichten, met inbegrip van de telefonisten, hulp- en onderhoudspersoneelsleden.

Vraag nr. 143
van 12 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Luchtverontreiniging te Willebroek — Maatregelen

De problemen in verband met de luchtverontreiniging te Willebroek zijn genoegzaam bekend. Tot groot ongenoegen van vele inwoners zijn deze milieuproblemen de laatste tijd evenwel toegenomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij een antwoord verstrekken op volgende vragen.

1. Welke zijn de verschillende exploitatievergunningen van de diverse afdelingen van zowel de firma NV Ased als van de firma NV Ecased?
2. Welke de genomen maatregelen van zijn departement zijn om de vastgestelde luchtverontreiniging te controleren?
3. Hoeveel klachten (zowel door officiële instanties als particulieren) er reeds werden ingediend wegens luchtverontreiniging en welk is het gevolg dat desgevallend hieraan is gegeven?
4. Welke juridische mogelijkheden en rechtsgronden zijn voor particulieren en/of officiële instanties die zich benadeeld achten door de optredende luchtverontreiniging?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Voor het bedrijf „ASED” werd de thans geldende basisexploitatievergunning afgegeven door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen op 14 juli 1963 voor een termijn van dertig jaren. Uitbreidingen en wijzigingen werden toegestaan bij de besluiten van 11 augustus 1964, 14 oktober 1965, 5 april 1966, 11 juni 1968, 24 september 1968, 29 april 1970 en 12 augustus 1970. Tegen dit laatste besluit werd beroep ingediend, waarover bij koninklijk besluit van 20 juli 1972 uitspraak werd gedaan. Hierbij werden de exploitatievoorwaarden verstrengd. Daardoor dienen gedurende de nog te lopen vergunningstermijn alle verdere beslissingen genomen te worden bij koninklijk besluit tot 1982 en sindsdien door besluiten van de Vlaamse Executieve.

Bij koninklijk besluit werden nog verdere beslissingen getroffen op 24 januari 1973, 13 december 1973, 4 maart 1974, 30 juni 1976, 30 juni 1976, 23 augustus 1976, 28 september 1976 en 2 maart 1981.

Bij mijn besluit van 13 december 1985 werden ten slotte aanvullende exploitatievoorwaarden opgelegd.

Het bedrijf „ECASED” beschikt over een exploitatievergunning van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Antwerpen dd. 24 december 1964. Bij besluit van 20 februari 1986 werden hier door de Bestendige Deputatie eveneens aanvullende exploitatievoorwaarden opgelegd.

Om de luchtverontreiniging te controleren werd door de Vlaamse Executieve een lokaal meetnet in de regio Willebroek-Boom geïnstalleerd.

Dit meetnet werd in oktober 1983 operationeel. Het eerste meetrapport werd mij op 21 oktober 1985 door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie meegegeeld. Mede ingevolge dit rapport werden bij mijn besluit van 13 december 1985 aanvullende exploitatievoorwaarden aan de NV ASEED opgelegd. Die voorwaarden voorzien in :

- de inventarisatie, kennisgeving en controle van de emissies. Op grond hiervan is het bedrijf verplicht de emissies in de vorm van een jaarrapport aan de Administratie mede te delen;
- de meldingsplicht van incidenten binnen het bedrijf met gevolgen voor de buurt, aan de gemeentelijke overheid en de toezichthoudende ambtenaar ;
- een saneringsplan dat een luik van technische maatregelen omvat en anderzijds een beoordeling van de weerslag van de door het bedrijf voorgestelde technische saneringsmaatregelen op het immissieniveau in de omgeving.

Op voorstel van de bevoegde administratie werden bij het besluit van 20 februari 1986 door de Bestendige Deputatie van Antwerpen aan het bedrijf „ECASED” analoge exploitatievoorwaarden opgelegd.

De bedrijven „ASED” en „ECASED” hebben in het verleden regelmatig bij de toen bevoegde instanties tot klachten aanleiding gegeven. Die klachten waren voornamelijk aan de technische inspectie van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid die tot 1983 deze klachten behandelde en aan het provinciebestuur van Antwerpen gericht.

De laatste jaren werden aan het bestuur Leefmilieu van de AROL van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nog klachten gesignaleerd naar aanleiding van incidenten. Op 10 oktober 1985 werd een petitielijst van inwoners van Klein-Willebroek bij deze administratie ingediend.

Deze klachten hebben tot controlebezoeken van de bevoegde inspectiedienst aanleiding gegeven. Uit het onderzoek van de klachten heeft de noodzaak van een grondige sanering van het bedrijf zich opgedrongen.

Wat de eventuele schade, veroorzaakt door de bedrijven betreft, laten de verleende exploitatievergunningen de rechten van derden onverkort. Bij het niet naleven van de vergunningsvoorwaarden door de bedrijven kan de toezichthoudende Administratie overgaan tot het treffen van dwangmaatregelen door verwittigen, voorstellen tot strafrechterlijke maatregelen (pro-justitia) en voorstellen tot bestuurlijke maatregelen (schorsing of intrekking van vergunningen). De administratie kan ook voorstellen indienen bij de bevoegde bestuurlijke overheden voor het opleggen van aanvullende exploitatievoorwaarden. Het verdienen van schadevergoeding door derden dient te geschieden voor de bevoegde rechtbanken.

Vraag nr. 145
van 14 maart 1986
van de heer P. DE WEIRDT

Gentse Kanaalzone — Maatregelen tegen luchtverontreiniging

De in de Gentse Kanaalzone gevestigde industrie is in het verleden regelmatig de oorzaak geweest van luchtverontreiniging.

Er werden permanente meetstations opgericht, en er werd gepoogd de luchtverontreiniging enigszins binnen de perken te houden.

De laatste maanden neemt de luchtverontreiniging in de Gentse Kanaalzone echter opnieuw ontoelaatbare vormen aan.

Kan de geachte Minister mij meedelen:

1. of er nog steeds metingen gedaan worden om de luchtverontreiniging te registreren;
2. wat de eventuele resultaten zijn van deze metingen;
3. of ingeval van overschrijding van de wettelijke normen, de geachte Minister maatregelen voorziet om de luchtverontreiniging in de Gentse Kanaalzone te beperken.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De luchtverontreiniging in de Gentse Kanaalzone wordt sedert 1978 ononderbroken gecontroleerd met behulp van acht meetstations van het automatisch meetnet die op continue wijze informatie verstrekken over de gehalten aan zwaveldioxide, stikstofoxides, ozon, koolwaterstoffen en zwevend stof in de omgevingslucht van dit gebied. Vanaf januari 1985 werd aan het bestaande meetnet een bijkomend regionaal meetstation toegevoegd teneinde een lokaal pollutieprobleem ter hoogte van Kerkbrugge-Langerbrugge beter te kunnen evalueren.

Een vergelijking van de meetresultaten der verschillende meetstations in de Gentse Kanaalzone met de bestaande wettelijke normen nl. een jaarlijkse mediaanwaarde voor SO_2 van $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en een 98e percentiel der 24-uurgemiddelden over een jaar van $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ wijst erop dat voor 1984-85 deze normen op geen enkel station van het automatisch meetnet overschreden werden. In de loop van 1985 werd de grenswaarde van $350 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{SO}_2$ (die per jaar niet meer dan 7 maal mag overschreden worden) — evenwel 5 maal overschreden op het regionaal station te Kerkbrugge-Langerbrugge, terwijl eveneens in dit gebied verscheidene malen kortstondige hoge pollutiewaarden waargenomen werden waarbij het uurgemiddelde SO_2 -concentratieniveau van $830 \mu\text{g}/\text{m}^3$ dat in Nederland als „emergency level” gehanteerd wordt, overschreden werd.

Voor de Gentse Kanaalzone werden maatregelen gepland om tot een sanering van het gebied over te gaan. De planning omvat twee fazen.

- a. Een betere kennis verwerven van de emissies van elk van de belangrijke bedrijven. Daartoe werden, via de exploitatievoorwaarden, aan een aantal bedrijven een emissie-inventaris opgelegd, waarbij die bedrijven jaarlijks o.m. de aard en de hoeveelheid van emissies moeten melden.
- b. Onder meer op basis van de aldus verkregen gegevens zal per bedrijf bepaald worden welke concrete maatregelen er dienen genomen om tot een realistische verbetering van de luchtkwaliteit te komen. Deze maatregelen, samengevat in een saneringsdossier, zullen eveneens via de exploitatievoorwaarden aan bedoelde bedrijven worden opgelegd.

Vraag nr. 146
van 14 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vieille-Montagne in Balen-Wezel — Maatregelen tegen giftige stofwolken

Reeds 10-tallen jaren wordt op het zinkverwerkende bedrijf Vieille-Montagne in Balen-Wezel duizenden tonnen afval uit de ovens opgeslagen, deels bedekt, deels open en bloot. In die afval zitten nog aanzienlijke hoeveelheden zware metalen zoals zink, lood, cadmium en arseen.

Eind februari waaide het gevaarlijke stof gedurende meer dan een week hoog op en kwam tot 2 km verder terecht in de nabijgelegen woonwijken.

Ook de werknemers van het aangrenzende munitiebedrijf PRB zijn erg verontrust. Zij werken op slechts enkele 10-tallen meters van deze afvalbergen.

Kortelings zouden lekken zijn ontstaan in de dijken van de opslagputten van Vieille-Montagne. Het giftige afval stroomde op het terrein van de PRB en liet een plas achter van 50 op 100 meter.

Een onderzoek van het Lisec heeft de aanwezigheid van zware metalen in de massa afval vastgesteld. Volgens Lisec is de permanente neerslag van de minder opvallende grijze stof, afkomstig van het zinkerts, nog gevaarlijker dan het tijdelijk opwaaiende rode poeder.

Daarnaast is er nog de 10.000 ton arsenicum die in twijfelachtige omstandigheden zouden opgeslagen liggen in kelders en open betonnen bakken in een ruïne vlak bij Vieille-Montagne.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. in hoeverre deze berichtgeving klopt met de werkelijkheid en hoe ernstig de geachte Gemeenschapsminister deze situatie inschat;
2. welke gevolgen deze stofopwaaiing heeft voor het leefmilieu en de volksgezondheid ;
3. welke maatregelen de Gemeenschapsminister zal treffen ten einde deze ernstige vervuiling te doen saneren ;
4. welke maatregelen genomen zullen worden om aan dergelijke milieuverontreinigende activiteiten in de toekomst eindelijk eens paal en perk te stellen, vooral gelet op het feit dat het betrokken bedrijf reeds een historische rol als vervuiler van Noord-Limburg achter de rug heeft.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Ten gevolge van speciale weersomstandigheden (droog weder en scherpe wind) was er in februari ll. een probleem van heropwaaiend stof in de omgeving van NV Vieille-Montagne te Balen. Bij een onderzoek ter plaatse door de bevoegde administratie werd vastgesteld dat het heropwaaien van stof zich voornamelijk voordeed op de velden achter de fabriek, richting Lommel, maar dat eveneens een beperkte stofverspreiding, vermoedelijk afkomstig van kleinere ertshopen op het fabrieksterrein, waargenomen werd.

De administratie evalueert thans de juiste aard en de invloed van deze stofverspreiding via het meetnet voor neervallend stof.

In de vergunningsbesluiten van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Antwerpen die ter zake bevoegd is, werden reeds verschillende concrete saneringsmaatregelen inzake de besproeiing van de ertsen, de wegen, het aanbrengen van beplantingen en, het plaatsen van filters opgelegd.

Door het bedrijf wordt voorzien de ertshopen in de toekomst te besproeien met een speciale oplossing om stofvorming te voorkomen.

Een belangrijke verbetering op gebied van stofverspreiding en de emissie van zwavelige gassen is te verwachten bij de ingebruikname van de nieuwe installaties van de roosterij en de zwavelzuurfabriek begin juli a.s.

Er dient tevens aan herinnerd dat de verwachte gunstige invloeden op het leefmilieu van deze uitbreiding/omvorming grondig werden onderzocht in een milieueffectonderzoek (MER), op kosten van het bedrijf, verricht door het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol.

Vraag nr. 147
van 17 maart 1986
van de heer G. BEERDEN

Instituut voor Natuurbehoud te Hasselt — Wijziging standplaats

Naar ik hoor, zou er in uw administratie een voorstel circuleren om het Instituut voor Natuurbehoud, dat nu gevestigd is te Hasselt op de Kinderboerderij aldaar, over te brengen naar Antwerpen of Brussel.

Ik zou dit betreuren nu het Stadsbestuur in samenwerking met uw diensten een akkoord heeft bereikt over de huurprijs en de investeringen in dit gebouw.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Is deze bewering juist?
2. Zo ja, waarom wordt deze overplaatsing dan voorbereid, en dit zonder medeweten van het Stadsbestuur?
3. Zo neen, kan de Minister dan uitdrukkelijk bevestigen dat dit Instituut haar standplaats in Hasselt behoudt?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat, ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve, het Instituut voor Natuurbehoud van de Vlaamse Gemeenschap in Limburg gevestigd is.

Deze beslissing werd niet gewijzigd.

Ben overplaatsing van het Instituut naar Antwerpen of Brussel wordt niet overwogen.

Vraag nr. 150
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Fundamenteel onderzoek naar ecosystemen van de bodem — Programma en beleidsvisie

Het vergroten van fundamentele ecologische kennis over de bodem, de ontwikkeling van nieuwe methoden om verontreinigde grond schoon te maken en de mogelijkheden om bodemverontreiniging te voorkomen zijn fundamentele opties in het kader van onderzoek ter zake. Steeds meer wordt de overheid geconfronteerd met vervuiling van de bodem en steeds

meer ontstaan problemen om ter zake snel en efficiënt te kunnen optreden.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welk beleid staat de overheid voor in verband met het onderzoek naar de bodem en met name de ecologische kennis dienaangaande, de ontwikkeling van nieuwe methoden om verontreinigde grond schoon te maken en om bodemverontreiniging te voorkomen?
2. Welke instituten zijn met welk onderzoek belast in verband met ecologische kennis van de bodem, de methodenontwikkeling om verontreinigde grond proper te krijgen en om bodemverontreiniging te voorkomen?
3. Welk inzicht bestaat momenteel over de vervuiling van de bodem in Vlaanderen? Welke ecologische kartering bestaat er dienaangaande?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

In relatief korte tijd werden in het Vlaamse Gewest een aantal gevallen van bodemverontreiniging gerapporteerd.

Veelal betreft het al dan niet verlaten stortplaatsen waar afvalstoffen op onverantwoorde wijze op of in de bodem werden gedeponerd en fabrieksterreinen waar de reststoffen van vroegere industriële activiteiten werden uitgespreid of gestockeerd.

De diverse gevallen van bodemverontreiniging vertonen een grote variatie inzake soort, samenstelling en doorlaatbaarheid van de bodem, aard en concentratieverdeling van de aanwezige verontreiniging, geohydrologische opbouw en ligging van de lokatie ten opzichte van de woonomgeving, zodat omtrent de risico-analyse van deze verontreinigingsbronnen geen algemeen geldende regels kunnen worden opgegeven.

In eerste instantie worden de lokatie die tengevolge van de aard van verontreiniging en de kwetsbaarheid van de ecologie van het gebied een nader onderzoek vereisen, geïnventariseerd. Gezien het groot aantal gevallen dat voor een grondig wetenschappelijk experimenteel en toegepast onderzoek in aanmerking komt is het noodzakelijk om prioriteiten voor studie te verlenen om aldus te komen tot een gefaseerde aanpak van de problematiek. De milieubelastende effecten voor de ecologie van een gebied worden vervolgens geëvalueerd via supplementaire terreinactiviteiten (opmetingen, boringen, hydrogeologische studie, . . .) en verdere karakterisatie van de afvalstoffen en de omgeving (bodem, grond- en oppervlaktewaters).

Bij de studie worden tevens specialisten ingeschakeld die elk op hun specifiek domein (hydrogeologie, chemie, biologie, saneringstechnieken, . . .) de nodige technische hoogkwalitatieve informatie aanbrenge.

De beschikbare saneringstechnieken die voor de plaatselijke situatie praktisch toepasbaar zijn worden onderling afgewogen waarna een verantwoord en fi-

nancieel haalbaar saneringsvoorstel wordt geformuleerd.

Deze saneringsvoorstellen kunnen volgende grote onderdelen omvatten :

- omsluiting van het verontreinigd gebied (inkapseling, isolatie);
- behandeling van de afvalstoffen (chemische, fysische, biologische);
- definitieve opruiming en vernietiging.

Ter voorkoming van bodemverontreiniging hanteert de overheid meerdere technieken :

- in de mate van het mogelijke wordt het ontstaan van afvalstoffen beperkt;
- op diverse vlakken bestaat een intens onderzoek naar het hergebruik;
- bij de verwerking van de afvalstoffen werden strenge regels opgelegd (afvoer naar verwerkings-eenheid in buitenland, verbranding, vernietiging, voorzieningen bij de aanleg van nieuwe en bij de afwerking van bestaande stortplaatsen).

Voor het Vlaamse Gewest wordt de coördinerende taak bij het uitvoeren van studieopdrachten over bodemverontreiniging bij verlaten stortplaatsen opgenomen door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM).

Een optimale samenwerking met andere instanties — waar zowel gegevens als ervaring over sommige aspecten beschikbaar zijn — zoals de Nationale Geologische Dienst, AROL, waterzuiveringsmaatschappijen, drinkwaterwinningsmaatschappijen, universiteiten wordt nagestreefd.

Bij diverse instanties wordt momenteel gewerkt aan de inventarisatie en het in kaart brengen van de lokaties waar problemen inzake bodemverontreiniging, en de daaraan gekoppelde invloed op de ecologie van het gebied, zich voordoen (inventarisatie verontreinigde gebieden — OVAM; opstellen van grondwaterkwetsbaarheidskaarten — AROL; ecologische waarderingskaarten — Ministerie van Volksgezondheid).

Vraag nr. 151
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Tongeren-Sint-Truiden — Bestemming verlaten spoorwegbedding

In ons land zijn er her en der nogal wat verlaten spoorwegbeddingen die al dan niet een duidelijke bestemming krijgen. Op sommige plaatsen tracht men deze te verkopen, op andere plaatsen poogt men er vergunningen te krijgen als stortplaats, op andere plaatsen zijn er verdienstelijke milieugroeperingen die pogen deze gronden in beheer te nemen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoeveel ha spoorwegbermen heeft de NMBS in eigendom die momenteel niet meer in gebruik zijn ingevolge het opheffen van de spoorlijn?

2. Welke opties liggen ten grondslag bij deze bermen wat betreft de bestemming van deze bermen?
3. Zijn er spoorwegbermen waarvoor uw bestuur al aanvragen heeft ingediend om deze als natuurgebied te beschermen of te conserveren?
4. Zijn er contracten met firma's om deze bermen te onderhouden? Zo ja, welke onderhoudswerkzaamheden worden er dan uitgevoerd?
5. Heeft de NMBS ecologische specialisten in dienst die de directie adviseren in verband met de conservering van deze bermen?
6. Is het juist dat de verlaten spoorwegbedding Tongeren-Sint-Truiden op een aantal plaatsen zal afgegraven worden en verkocht worden?
Welke plannen bestaan er meer in concreto met deze bermen?

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde informatie wordt ingezameld bij de betrokken overheidsdienst.

Zij zal hem zohaast mogelijk worden medegedeeld.

Vraag nr. 154
van 19 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Ministeriële kabinetten — Personeelsbezetting

Graag kreeg ik van de Minister volgende inlichtingen.

Hoeveel personen zijn er, per niveau, tewerkgesteld op het kabinet van de Minister?

Hoeveel personen onder hen zijn afkomstig uit een openbare dienst en genieten dus reeds een salaris van de staat?

Hoeveel personen zijn afkomstig uit de privé-sector en worden dus volledig op kosten van het kabinet betaald?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende antwoord te verstrekken.

Aantal leden (attaché, adviseur, adjunct-kabinetschef, kabinetschef) : 8.

Aantal medewerkers, belast met uitvoeringswerk : 31 waarvan er 2 deeltijds zijn tewerkgesteld.

Aantal telefonisten : 2.

Aantal leden van het hulppersoneel: 2.

Aantal schoonmaaksters : 4.

33 personeelsleden zijn gedetacheerd uit openbare diensten en 14 zijn afkomstig uit de privé-sector.

Vraag nr. 155
van 20 maart 1986
van de heer E. DERYCKE

Groentenverwerkingsinstallatie en mazoutdepot te Waregem — Exploitatievergunning

De NV Primeur, maatschappelijke zetel Desselgemstraat te 8798 Waregem heeft onder de naam van de NV Coldstar bij de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen, aanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunde inrichting met groentenverwerkingsinstallatie en mazoutdepot.

Op 19 december 1985, heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waregem, gunstig advies verleend omtrent de aanvraag, mits het nemen van de nodige voorzorgsmaatregelen.

Op 24 oktober 1985 heeft het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening, advies uitgebracht omtrent deze zaak.

Sindsdien wacht de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen op het advies van het Bestuur voor Leefmilieu.

Inmiddels gaan de activiteiten bij de NV Primeur — NV Coldstar verder.

Het weze vermeld, dat liefst 209 bezwaarschriften werden ingediend tegen de vergunningsaanvraag.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de reden mededelen waarom het advies van het Bestuur Leefmilieu, dat onder uw bevoegdheid ressorteert, zolang op zich laat wachten?

Dient ter zake bij het nemen van de beslissingen, en rekening gehouden met de belangrijkheid en het aantal van de ingediende bezwaarschriften, geen voorrang gegeven aan de behandeling van het dossier?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat over de vermelde vergunningsaanvraag het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu op 3 april 1986 bij de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen advies uitgebracht heeft.

Dit advies werd niet vroeger uitgebracht, wegens het feit dat over deze aanvraag eerst de gezondheidsinspectie advies diende te verlenen, wat slechts gebeurde op 23 januari 1986 en wegens het groot aantal ingediende bezwaren, wat een uitgebreider onderzoek vereiste. Bovendien heeft deze administratie momenteel te kampen met onderbezetting.

Het Bestuur voor Leefmilieu heeft inmiddels opdracht gekregen dossiers met een belangrijke impact op het leefmilieu met voorrang te behandelen.

Vraag nr. 157
van 21 maart 1986
van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep?
2. Zo ja, dan bekwam ik graag de volgende inlichtingen.
Welke zijn deze vormingsinitiatieven?
Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan?
Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid...)?
Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?
3. Zijn er (nieuwe) initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Administraties onder mijn bevoegdheid zelf geen vormingsinitiatieven nemen buiten de context van het schoolse onderwijs.

Vraag nr. 161
van 25 maart 1986
van de heer P. PEETERS

Kwaliteitscontrole van put- en leidingwater bij voedingsbedrijven — Organisatie

Bedrijven die voedingswaren voor export (GBVS...) produceren moeten van het Ministerie van Volksgezondheid tweemaal per jaar een put- en leidingwateronderzoek laten uitvoeren.

Sedert de overdracht van de bevoegdheid m.b.t. de drinkwatervoorziening aan de Gemeenschappen verklaart het Ministerie van Volksgezondheid zich m.b.t. de uitvoering van het onderzoek niet meer bevoegd.

Op 1 september 1985 werd door de Gemeenschapsministers van Gezondheidsbeleid en Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs een omzendbrief (N WBB/85/2) betreffende de organisatie van de kwaliteitscontrole van putwater rondgestuurd.

Deze omzendbrief handelt echter alleen over putwater in woningen en doet aldus een leemte ontstaan over de organisatie van het kwaliteitsonderzoek van put- en leidingwater bij (voedings-)bedrijven.

Kan de geachte Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Wie de analyse moet uitvoeren?
2. Wie naar analogie met omzendbrief WBB/85/2 organisatorisch bevoegd is (college van burgemeester en schepenen, provinciale gezondheidsinspectie, AROL...)?
3. Door wie de kosten van het kwaliteitsonderzoek moeten worden gedragen?

Antwoord

In verband met de door het geachte lid gestelde vraag, meen ik de hiernavolgende rechtzettingen te moeten maken.

Volgens de door mijn administratie bekomen inlichtingen blijft het nationale Ministerie van Volksgezondheid — dienst Eetwareninspectie wel degelijk bevoegd voor de reglementering van de kwaliteit van het water gebruikt in voedingswaren. Nochtans bestaan er nergens specifieke voorschriften in verband met het wateronderzoek voor voedingswaren bestemd voor de uitvoer.

De verplichting om tweemaal per jaar in een daartoe erkend laboratorium de voorgeschreven onderzoeken te laten uitvoeren, hebben uitsluitend betrekking op mineraal en bronwater dat in de handel wordt gebracht. (KB Il. 10.1985 betreffende natuurlijk mineraal en bronwater BS 26.11.1985).

Anderzijds wordt in het koninklijk besluit van Il. 10.1985 betreffende de Hygiëne van lokalen en personen in de voedingssector — onder VII water — artikel 12 § 1 — vermeld dat enkel water mag gebruikt worden dat voldoet aan de eisen gesteld in bijlage 1 en 2, van voornoemd besluit, voor de fabricage of de bereiding van voedingsmiddelen.

Ik meen dus dat met deze rechtzetting het beantwoorden van de gestelde vragen overbodig is.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 12
van 8 januari 1986
van de heer A. DE BEUL

Overtredingen DDS in Nieuwdonk — Maatregelen

Meermaals werd vastgesteld dat de intercommunale DDS de wettelijke voorschriften aan haar laars lapt. In een vraag van 12 april 1985 nr. 112 van de heer De Mol werd door de toenmalige Gemeenschapsminister nogal ontwijkend geantwoord.

Deze overtredingen houden echter niet op; zo werd op de Nieuwdonk, in december 1985, zonder enige

bouwvergunning met de bouw van een loods begonnen. Volgens onze informatie werd hiertegen proces-verbaal opgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat een proces-verbaal werd opgesteld tegen de intercommunale DDS?
2. Naar we vernemen werd de verbaliserende ambtenaar — bij het opmaken van zijn proces-verbaal — bedreigd door de directeur van de intercommunale. Welke stappen overweegt u te zetten ter bescherming van de ambtenaar? Hoe zal u optreden tegen de overtreder en tegen diegene die de bedreiging uitte?
3. De bedreiging van een ambtenaar in dienst lijkt ons een ernstig feit. Het is duidelijk dat deze verbale bedreigingen slechts één middel vormen en gevolgd kunnen worden door meer slinkse plagerijen. Welke juridische en administratieve bescherming wordt in dergelijk geval aan een ambtenaar geboden? Hoe kan deze beschermd worden tegen eerder politieke en persoonlijke plagerijen?
4. Meent u niet dat het voortdurend overtreden van het betoelagingsbesluit een terugvordering noodzakelijk maakt?

Aanvullend antwoord

Ter aansluiting op mijn vorig antwoord heb ik de eer het geachte lid de aanvullende gegevens op punt 4 van bovengenoemde vraag mede te delen.

4. In het stadium van het huidig onderzoek en rekening houdende met verloop van het juridisch dossier kunnen eventueel een aantal handelingen in strijd zijn met het betoelagingsbesluit. Het eventueel instellen van de eigenlijke **terugvorderings**-procedure valt echter buiten mijn bevoegdheid als Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening en behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Vraag nr. 47
van 21 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Aanstellen stedenbouwkundige ontwerpers — Europees Charter

Op 8 november 1985 werd een Europees Charter opgesteld. Dit werd ondertekend door de verschillende bonden van stedenbouwkundigen in Italië, Nederland, Vlaanderen, Wallonië, Ierland, Groot-Brittannië en Frankrijk.

Op dit ogenblik geldt voor de erkenning en de aanwijzing van ontwerpers nog steeds de ministeriële omzendbrief van 27 juni 1965 (Belgisch Staatsblad van 3 juli 1965). Het Waalse Gewest heeft deze omzendbrief gewijzigd door een omzendbrief van 29 november 1985.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vindt u het normaal dat in de stedenbouwkundige praktijk, ontwerpers aangesteld worden voor het leven? Dit gebeurde ondermeer in Opwijk en Herzele.
2. Bent u zinnens de ministeriële omzendbrief van 27 juni 1965 te herzien? Zal u zich laten leiden door de omzendbrief van 29 november 1985 van het Waalse Gewest?
3. Wordt het Europees Charter van 8 november 1985 door u onderschreven en goedgekeurd? Welke beleidsbeslissingen zullen hiervan het gevolg zijn?
4. Werd door u reeds contact opgenomen met de Bond voor Vlaamse Stedenbouwkundigen en met Vlaamse Federatie voor Planologie? Wat waren de resultaten van deze contactname?
5. Welke concrete maatregelen zullen er genomen worden op de verschillende administratieve niveaus (gemeenten, *intercommunales*, provincies en Vlaamse Gewest en Gemeenschap), om gekwalificeerde planologen en stedenbouwkundigen in het kader op te nemen?
6. Meent u niet dat ontwerpers van plannen van aanleg over specifieke diplomavereisten moeten beschikken? Hoe zal u hierin reglementerend optreden?

Antwoord

Gevolgsgevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid de volgende antwoorden verstrekken.

1. Vóór de wet van 1962 bestond de gewoonte een algemene opdracht te geven aan één ontwerper. Dergelijke werkwijze was niet realistisch onder meer omdat de gemeente aldus voor vele jaren gebonden was aan dezelfde ontwerpers. In het licht van deze ervaring werd na 1965 nog slechts de aanstelling goedgekeurd zo ze betrekking had op ten hoogste twee bijzondere plannen van aanleg, met dien verstande dat een nieuwe aanstelling mogelijk was zodra die twee plannen waren goedgekeurd. In 1974 werd die beperking opgeheven, derhalve kon de Minister nu toestaan dat een ontwerper werd aangewezen voor verscheidene of voor alle plannen voor het gehele gemeentelijk grondgebied.

De voorstanders van deze oude gewoonte vonden dat een ontwerper die bevoegd is voor gans de gemeente het best op de hoogte is van de plaatselijke toestand. De ordening van een gemeente is een complexe taak die een grondige kennis van het gehele grondgebied vereist, zodat volgens deze laatste de aanwijzing van meerdere ontwerpers wel eens tot een gebrek aan overeenstemming zou kunnen leiden.

De huidige tendens, waarbij één ontwerper per plan wordt aangeduid met inachtnaam van een zekere continuïteit door heraanstelling indien hij voldoening geeft, kan bevredigend genoemd worden.

2. Waarschijnlijk bedoelt het geachte lid de omzendbrief van 27 januari 1965. Ik heb opdracht gegeven aan het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening deze omzendbrief te actualiseren.

3. De Bond van Vlaamse Stedebouwkundigen heeft zijn Europees Charter aan het grote publiek kenbaar gemaakt en heeft mij een kopie daarvan overhandigd tijdens een academische zitting op 18 maart 1986 in het informatiecentrum van de Stad Gent. Onderschrijving en goedkeuring daarvan is een procedure die mij niet bekend is en niet gevraagd werd. Voor hun initiatief tot het opstellen van een Europees Charter voor de Stedebouwkundigen heb ik mijn waardering uitgedrukt, gezien zij ook tot doel hebben **daarmede** bij te dragen tot een kwalitatief betere ruimtelijke ordening.
4. Contacten met de Bond voor Vlaamse Stedebouwkundigen en met de Vlaamse Federatie voor Planologie heb ik niet gehad, noch gepland.
5. Het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap behoort tot de bevoegdheden van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.
6. Voor dit antwoord verwijst ik het geachte lid naar **p u n t 2**.

Gezien het ontwerpen van plannen van aanleg een multidisciplinaire activiteit veronderstelt, kan niet het alleenrecht gegeven worden aan bepaalde diploma's. Ervaring en vorming zullen in evenwicht dienen afgewogen te worden bij het aanstellen van ontwerpers.

Vraag nr. 50
van 28 februari 1986
van de heer L. KELCHTERMANS

Bouwvergunningen — Termijnen hoger beroep

Het artikel 55 van de wet op de stedebouw regelt de procedure van beroepen inzake de weigering of de verlening van bouwvergunningen.

Paragraaf 2 voorziet dat het College van Burgemeester en Schepenen, de gemachtigde ambtenaar en de aanvrager in hoger beroep kunnen gaan tegen een beslissing van de Bestendige Deputatie bij de Koning (thans Minister) binnen de 30 dagen na ontvangst van de beslissing van de Bestendige Deputatie.

Van de beslissing van de Koning (thans Minister) wordt aan de partijen kennis gegeven binnen de zestig dagen na afgifte bij de post van de aangetekende zending die het beroep bevat. Ingeval de partijen gehoord worden, wordt de termijn met vijftien dagen verlengd.

Deze laatste bepalingen werden door de wetgever ingevoerd om aan de betrokken partijen binnen een redelijke termijn uitsluitel te geven over hun mogelijkheden en om also bij te dragen tot rechtszekerheid van de onderdanen.

In de praktijk stelt men thans vast dat heel wat hogere beroepen niet afgewerkt worden binnen de door de wet vastgestelde termijn, maar zeer lang uitlopen, zelfs tot 2 jaar. Deze handelwijze is regelrecht in strijd met de beginselen van de wetgever.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

- Hoeveel beroepen zijn er nog bij uw diensten aanhangig tegen beslissingen van de Bestendige Deputatie in verband met bouwvergunningen? Graag uitgesplitst per provincie van het Vlaamse land?
- Hoelang zijn ze reeds aanhangig, uitgesplitst per aantal maanden?
- Welke zijn de redenen waarom niet tijdig beslist werd?
- Welke zijn de maatregelen die reeds genomen zijn of die u zinnens bent te nemen om de uitvoering te waarborgen van de wetgeving op de beroepen over de bouwvergunningen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 28 februari 1986 betreffende de behandelingsduur van de **bouwberoepen** bij de Executieve, heb ik de eer het geachte lid de gevraagde cijfers, op de door hem voorgestelde wijze van uitsplitsing, als antwoord op de twee eerste punten van zijn vraag mede te delen.

Punt 1

Antwerpen	59
Brabant	52
West-Vlaanderen	30
Oost-Vlaanderen	97
Limburg	57
	295

Punt 2

	1982	1983	1984	1985	1986	Totaal
januari	—	2	4	3	29	
februari	—		6	3	37	
maart	1	2	6	3		
april		4	2	9		
mei	1	3	2	7		
juni	—	1	2	6		
juli		2	8	11		
augustus	1	2	3	8		
september	2	7	2	20		
oktober	2	5	5	29		
november	3	2	3	11		
december	2		3	31		
	12	30	46	141	66	295

Ter vervollediging deel ik u mede dat de **verkavelingsberoepen** in deze statistiek opgenomen werden.

De voornaamste reden waarom niet tijdig kan beslist worden, punt drie van de vraag, is het gebrek aan personeel. Gedurende de laatste jaren is er een systematische inkrimping van het personeel geweest, zodat men op dit ogenblik kan stellen dat de huidige personeelsbezetting ruim onder de cijfers ligt van deze die voorzien is op het kader. Met deze bijkomende bedenking dat de bezetting op het kader zeker niet representatief is, wanneer men de omvang van het werk verbonden aan het jaarlijks aantal ingestelde beroepen overziet.

Als antwoord op het vierde punt van zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in het verleden een beroep gedaan werd op ambtenaren uit andere dien-

sten. Gelet op het personeelstekort dat ook in die diensten voelbaar is, kan geen tweede maal gebruik gemaakt worden van deze methode.

Wat de onmiddellijke toekomst betreft, zou er zonder verwijl een opvulling van het bestaande goedgekeurde kader moeten kunnen gebeuren. De bevoegdheid inzake personeelszaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt echter in handen van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 57
van 12 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Gebouwen bezet door kabinetten — Kostprijs huur-overeenkomst en personeelsbezetting

Met uw kabinet bezet u ruimten ter Jozef II-sstraat 30.

Graag vernam ik wie eigenaar is van dit pand, met wie de huurovereenkomst werd afgesloten en hoeveel de jaarlijkse huurprijs ervan bedraagt.

Welke oppervlakte in m^2 wordt er voor uw kabinet-diensten bezet? Hoeveel is dan de huurprijs per m^2 ? Wanneer werd deze huur aangegaan?

Wanneer werd deze huur eventueel verlengd? Wanneer kan deze huur ten vroegste beëindigd worden?

Hoeveel personen zijn er werkzaam op uw kabinet?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 maart 1986 deel ik het geachte lid vooreerst mee dat mijn Kabinet sinds 15 maart 1986 is ondergebracht in een gebouw aan de Kunstlaan 46 te 1040 Brussel.

De NV Belart/Brussel Staete BV is de eigenaar van dit gebouw. Hiermee werd door de Vlaamse Gemeenschap op 10 december 1985 een huurovereenkomst afgesloten, die een aanvang nam op 1 januari 1986 en eindigt op 31 december 1994.

Het jaarlijks huurgeld werd vastgesteld op 9.746500 frank, gemeenschappelijke lasten niet inbegrepen.

In totaal beschikt mijn Kabinet over 2.137 m^2 , verdeeld over de volledige 6e verdieping, een gedeelte van de 2e verdieping, archieftruimtes en 15 parkeerplaatsen. De huurprijs bedraagt 4.560 F/ m^2 .

Overeenkomstig het Besluit van de Executieve van 11 december 1985 houdende bepaling van de samenstelling en de werking van de kabinetten van de Gemeenschapsministers zijn er 47 personen werkzaam op mijn Kabinet.

Vraag nr. 58
van 12 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Belasting op de drijfkracht en het tewerkgesteld personeel — Afschaffing en/of harmonisering

Heel wat verenigingen en organismen verzetten zich sedert jaren tegen hogergenoemde belasting, welke on sociaal en oneconomisch is.

Graag vernam ik per provincie welke gemeenten een van deze of beide belastingen heffen.

Tevens vernam ik graag wat het belastingstarief is per provincie voor de provinciale taksen ter zake.

Daar deze nogal fel zouden uiteenlopen van 40 F in Luxemburg tot 180 F in Henegouwen, vernam ik graag of er kan overwogen worden om in het kader van een algemeen tewerkstellingsbeleid deze belasting af te schaffen of minstens te harmoniseren. Is het niet zo dat, daar waar de belasting het hoogst is, dit ook het geval is met de werkloosheidscijfers?

Antwoord

De gevraagde lijst van gemeenten vergt enig opzoekingswerk. Zodra de gegevens volledig zijn zal de lijst aan het geachte lid persoonlijk worden toegestuurd.

In de vier Vlaamse provincies, die onder mijn toezicht vallen, werd de belasting op het tewerkgesteld personeel afgeschaft. De belasting op de drijfkracht daarentegen wordt nog wel geheven. Het tarief bedraagt 45 F per kWh in Antwerpen, 100 F per kWh in Libmurg, 50 F per kWh in Oost-Vlaanderen en 75 F per kWh in West-Vlaanderen.

Inzake de gemeentebelastingen is er een maximumtarief vastgesteld. Dit bedraagt 500 F per personeelslid per jaar voor de gemeentebelasting op het tewerkgesteld personeel en 500 F per kWh per jaar voor de gemeentebelasting op de drijfkracht.

Het lijkt mij ver gezocht enig oorzakelijk verband te leggen tussen deze belastingen en de werkloosheid.

Anderzijds herinner ik eraan dat het opleggen van een verdergaande harmonisering dan nu het geval is, in strijd is met gemeentelijke en provinciale autonomie.

Vraag nr. 59
van 17 maart 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunales onderworpen aan de wet van 1 maart 1922 — Aantal, personeelsbezetting, zitpenningen en vergoedingen

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel intercommunales bestaan er in Vlaanderen in 1981, 1984 en 1985?
2. Hoeveel energie-intercommunales waren er in die jaren werkzaam? Hoeveel zuivere? Hoeveel gemengde?
3. Hoeveel personen stellen deze intercommunales tewerk in die jaren?
4. Hoeveel bestuurders hebben in totaal al deze intercommunales?
5. Bestaan er onderrichtingen inzake de hoogte van de zitpenningen en de vergoedingen of voordelen in natura voor de bestuurders en commissarissen?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde informatie zal deze aan het geachte lid rechtstreeks worden bezorgd na voltooiing van de noodzakelijke opzoekingen.

Vraag nr. 60
van 17 maart 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunales onderworpen aan de wet van 1 maart 1922 op de verenigingen van gemeenten tot nut van 't algemeen — Boekhoudkundige en financiële verplichtingen

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of deze intercommunales verplicht zijn de economische en financiële gegevens van hun werking regelmatig (jaarlijks?) door te spelen aan het Bestuur van de Openbare Bedrijven?

Heeft dit Bestuur alle nodige informatie? Wat heeft het, wat niet?

Zijn deze intercommunales onderworpen aan een boekhoudkundig plan? Zo ja, door wie werd hen dit opgelegd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

De intercommunale verenigingen zijn verplicht om, in uitvoering van artikel 11 van de wet van 1 maart 1922 op de vereniging van gemeenten tot nut van het algemeen, hun jaarrekeningen (jaarverslag, balans, resultatenrekening en toelichtingen) aan de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te onderwerpen. De intercommunale verenigingen zijn eveneens verplicht regelmatig de verslagen van hun bestuurs- en toezichtsorganen naar de toezichthoudende overheid door te sturen.

De jaarrekeningen en de verslagen verschaffen aan de Dienst voor de Intercommunale Verenigingen en Gemeentebedrijven van de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen reeds een ruime informatie over de economische en financiële toestand van de intercommunale verenigingen. Bovendien zijn de ambtenaren van genoemde dienst gerechtigd om, ook ter plaatse, alle vereiste inlichtingen in te winnen, teneinde de hun toevertrouwde controletaak ernstig te kunnen uitoefenen.

Alle intercommunale verenigingen moeten een door de toezichthoudende overheid uitgevaardigd of goedgekeurd boekhoudplan toepassen. Die boekhoudplannen en alle door de toezichthoudende overheid opgelegde bijzondere richtlijnen zijn volledig in overeenstemming met de Belgische Boekhoudwet.

Wat onder andere het opmaken van de jaarrekening en het te volgen rekeningenschema betreft, zijn de richtlijnen van de toezichthoudende overheid zelfs strenger dan de normen van de boekhoudwet, vermits ter zake alle intercommunale verenigingen de richtlijnen voor de grote ondernemingen moeten vol-

gen, ook wanneer ze niet voldoen aan de in de boekhoudwet opgenomen omvangcriteria inzake personeelsbestand, jaaromzet en balanstotaal.

Vraag nr. 61
van 17 maart 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Presentievergoedingen lokale besturen — 'Stand van zaken

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen wat de presentiegelden zijn voor de provincieleden in de diverse Vlaamse provincies?

Wanneer was de laatste aanpassing van deze presentiegelden?

Worden aan de provincieraadsleden nog andere vergoedingen uitbetaald?

Antwoord

Hierna volgt de door het geachte lid gevraagde informatie.

Provincie Antwerpen

Vanaf 1 januari 1986 bedragen de presentiegelden voor de provincieraadsleden 2.500 F per zitting (Raadsbesluit van 25 maart 1986).

Naast de presentiegelden hebben de provincieraadsleden recht op een kilometer vergoeding naar rata van het fiscaal vermogen van de wagen. De toegepaste tarieven zijn dezelfde als voor de Rijksambtenaren. (KB 12 december 1984).

Provincie Limburg

Vanaf 1 januari 1986 bedragen de presentiegelden voor de provincieraadsleden 2.500 F per zitting (Raadsbesluit van 5 december 1985).

Naast de presentiegelden hebben de provincieraadsleden recht op een kilometervergoeding naar rata van het fiscaal vermogen van de wagen. De toegepaste tarieven zijn dezelfde als voor de Rijksambtenaren. (KB 12 december 1984).

Provincie Oost-Vlaanderen

Vanaf 1975 bedragen de presentiegelden voor de provincieraadsleden 1.500 F per zitting (Raadsbesluit 17 januari 1975).

Naast de presentiegelden hebben de provincieraadsleden recht op een kilometervergoeding naar rata van het fiscaal vermogen van de wagen. De toegepaste tarieven zijn dezelfde als voor de Rijksambtenaren. (KB 12 december 1984).

Provincie West-Vlaanderen

Vanaf 1 januari 1986 bedragen de presentiegelden voor de provincieraadsleden 2.500 F per zitting (Raadsbesluit van 21 november 1985).

Naast de presentiegelden hebben de provincieraadsleden recht op een kilometervergoeding naar rata van het fiscaal vermogen van de wagen. De toegepaste tarieven zijn dezelfde als voor de Rijksambtenaren. (KB 12 december 1984).

Vraag nr. 62
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Administratief gebouw Provincie Limburg — Kostprijs en stand van zaken bouwdoosier

Het provinciebestuur van Limburg heeft in 1984 het besluit genomen tot het bouwen van een nieuw administratief centrum.

De subsidiëring van deze werken is zodanig dat de provincie voor de totale kosten van dit gebouw volgens bepaalde normen dient tussen te komen.

De plannen tot het bouwen van dit administratief centrum heeft een lange voorgeschiedenis. Door de Regie der Gebouwen werd in het verleden reeds opdracht gegeven tot het ontwerpen van de nodige plannen.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Zijn in het verleden reeds besluiten genomen door uw Ministerie om een nieuw administratief gebouw voor de provincie Limburg te bouwen? Zo ja, wanneer werden deze besluiten genomen, werden hiervoor architecten aangesteld en zijn er ter zake **ereloonovereenkomsten** afgesloten?
2. Mag ik tevens vernemen of daarvoor reeds erelonen werden uitbetaald en zijn deze plannen ooit in de uitvoeringsfase geraakt?
3. Mag ik vernemen of de overheid zal tussenkomen in de kosten van het gebouw dat de provincie Limburg wenst te bouwen? Zo ja, welke toelagen zijn in dit verband voorzien en ten belope van welke som?
4. Mag ik vernemen wie de feitelijke opdrachtgever is voor het bouwen van het nieuwe **provinciegebouw** in Limburg?

Wie is belast met het aanstellen van de architect en welke architect werd door welk bestuur aangesteld?

5. Mag ik een gedetailleerd overzicht van de totale geraamde kostprijs van dit gebouw?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de gevraagde informatie, betreffende het administratief centrum in de provincie Limburg, niet in de Administratie voor Regionale en Lokale Besturen beschikbaar is.

In geval het gewest betrokken is bij de bouw van het administratief complex, kan de Administratie voor Algemene Technische Diensten wellicht uitsluitel geven.

Deze aangelegenheid werd dan ook voor verder gevolg doorgestuurd naar de bevoegde dienst.

Vraag nr. 63
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Plateau van Kastert te Riemst — Bescherming

Tijdens de vorige legislatuur heeft de toenmalige bevoegde Gemeenschapsminister duidelijk opdracht gegeven om de mogelijkheden te onderzoeken tot aankoop van het Plateau van Kastert te Riemst. Daartoe werden de nodige verzoeken gericht o.m. tot het Ministerie van Financiën om een onderzoek in te stellen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke stappen werden tot op heden ondernomen om het Plateau van Kastert aan te kopen?
Is er reeds een schattingsverslag?
Zijn er reeds onderhandelingen met de eigenares van het gebied?
2. Op welke termijn denkt de Minister een uitspraak te doen om dit zeer waardevolle gebied aan te kopen en definitief te redden?
3. Mag er door de eigenaar hout gekapt worden ten belope van 1000 m³ en dit door het vellen van ongeveer 680 bomen in het gebied **Overbos**?
4. Welke conserverende maatregelen denkt de Minister te nemen om dit gebied definitief te redden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat uw vragen a, b en d een materie betreffen die niet tot mijn bevoegdheid behoren.

Wat uw vraag in punt c betreft, kan gezien de niet gepreciseerde gegevens over de ligging, slechts verwezen worden naar Art. 44 § 2 en 3 van de **Stedebouwwet**.

Daaruit blijkt dat het ontbossen en het vellen van hoogstammige bomen in bepaalde gevallen **bouwvergunningsplichtig** is.

Het is tenslotte ook mogelijk dat de gemeente Riemst over een bouwverordening beschikt, die het vellen van hoogstammige bomen nader gereguleerd heeft. Een eventuele houtkapping dient in het licht van bovengenoemde wettelijke bepalingen onderzocht te worden.

Vraag nr. 64
van 19 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Ministeriële kabinetten — Personeelsbezetting

Graag kreeg ik van de Minister volgende inlichtingen.

Hoeveel personen zijn er, per niveau, tewerkgesteld op het kabinet van de Minister?

Hoeveel personen onder hen zijn afkomstig uit een openbare dienst en genieten dus reeds een salaris van de staat?

Hoeveel personen zijn afkomstig uit de privé-sector en worden dus volledig op kosten van het kabinet betaald?

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 64 van 19 maart 1986 kan ik het geachte lid meedelen dat er op 15 maart 1986, 8 personen niveau 1, 18 personen niveau 2, 9 personen niveau 3 en 10 personen van niveau 4 werkzaam zijn op mijn Kabinet. Onder hen zijn er 12 die uit de openbare diensten komen en een wedde genieten van de staat. Deze wedden dienen door de **Kabinetsbegroting** gedragen te worden. 23 personen komen uit de privé-sector of waren werkloos.

Vraag nr. 69
van 21 maart 1986
van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep?
2. Zo ja, dan bekwaam ik graag de volgende inlichtingen.

Welke zijn deze vormingsinitiatieven?

Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan?

Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid...)?

Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?

3. Zijn er (nieuwe) initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer u te bevestigen dat de besturen van het Vlaamse Gewest waarop ik op grond van mijn bevoegdheid een beroep kan doen, niet betrokken zijn bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, en dat er noch voor 1986 noch voor de daaropvolgende jaren initiatieven voorzien zijn.

Vraag nr. 73
van 28 maart 1986
van de heer M. OLIVIER

Toepassing van de subsidieregeling voor de verenigingen te Voeren — Klacht van de Vlaamse verenigingen tegen het gemeentebestuur

Ten gevolge van de klacht van de Vlaamse verenigingen bij de Nationale Cultuurpactcommissie werd door laatstgenoemde een vraag gericht tot het College van Burgemeester en Schepenen om een onderhoud te hebben teneinde het gestelde probleem een oplossing te geven.

Het is u bekend dat het antwoord van het Gemeentebestuur een eerste datum vooropgesteld heeft op 30 februari 1986.

Het Bureau van de Nationale Cultuurpactcommissie heeft op 10 maart 1986 beslist bij het College van Burgemeester en Schepenen van Voeren opnieuw op een onderhoud aan te dringen.

Bij brief van 19 maart 1986 ondertekend door de Burgemeester José **Happart** en de Gemeentesecretaris Markovic D. deelt het College van Burgemeester en Schepenen mede dat zij in zitting de datum 15 maart 1986 kennis genomen heeft van het schrijven van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Het College deelt mede dat een onderhoud kan plaats hebben op 31 december 1992 te 22 uur.

Uit dit antwoord blijkt dat ook de vorige datum onmogelijk op een vergissing kon rusten en dat de gemeente Voeren, bij monde van het CBS, de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie in het bijzonder, en de Vlaamse verenigingen in het algemeen, belachelijk wil maken.

Mag ik dan ook vragen van de geachte Minister te vernemen welke stappen hij zal ondernemen om bij de bevoegde overheden om deze praktijken aan de kaak te stellen en maatregelen te doen nemen om de procedure bij wet vastgelegd, te doen respecteren door het CBS van Voeren.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

Ik vermoed dat het geachte lid mij deze vraag stelt in het kader van de uitoefening van het administratief toezicht overeenkomstig artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Het is het geachte lid waarschijnlijk ontgaan dat het laatste lid van voormeld artikel 7 o.m. bepaalt dat bij overgangsmaatregel de Gewesten niet bevoegd zijn voor het gewoon administratief toezicht voor de gemeenten genoemd in de artikelen 7 en 8 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDER-
WIJS EN VORMING**

**Vraag nr. 12
van 5 maart 1986
van de heer J. BOSMANS**

***Prestaties licentiaten algemene vakken in Rijkskunst-
humaniora3 — Gelijkschakeling bezoldiging***

Bij de oprichting van de kunsthumaniora's in 1972 zouden deze scholen enkel een hogere cyclus hebben gehad.

Daarom werden er ook uitsluitend licentiaten-geaggregeerden HSO aangesteld voor de algemene vakken. Geen enkel probleem stelde zich met de weddeschalen.

Bij de veralgemening van het VSO kregen deze scholen een jaar bij wegens de nieuwe structuur van het VSO namelijk, de oriëntatiegraad — tweede graad (derde en vierde jaar) en determinatiegraad — derde graad (vijfde en zesde jaar).

Hier zou zich nu het probleem stellen voor de kunsthumaniora's en inzonderheid voor de licentiaten: het derde jaar behoort tot het LSO.

Tot september 1978 zouden zich geen problemen hebben gesteld met de weddes van de licentiaten met lesopdracht in het derde jaar. Zij bleven immers als licentiaten uitbetaald. Doch, vanaf september 1978 werd op last van de Inspectie van Financiën de weddeschaal 2 16 toegepast omdat de kunsthumaniora's geen Koninklijk Atheneum of Lyceum waren.

Door omzendbrief SOY/8 1/4 dd. 28 september 1981 betreffende de benaming van Rijksinrichtingen voor Secundair Onderwijs, kregen alle Rijksscholen voor Secundair Onderwijs met de tweede en derde graad de benaming Koninklijk Atheneum of Koninklijk Technisch Atheneum. Hierdoor werd voor alle licentiaten, behalve die in de drie kunsthumaniora's de beperking van hoofdstuk CI van het Koninklijk Besluit van 27 juni 1974 opgeheven en werden zij ook in het derde jaar van de tweede graad als licentiaat uitbetaald.

Met andere woorden, de enige licentiaten algemene vakken die in het Rijksonderwijs als regent betaald worden voor hun prestaties in het derde jaar zijn te vinden in de Rijkskunsthumaniora's.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Minister vernemen waarom deze discriminatie in bezoldiging aangehouden wordt en welke maatregelen eventueel kunnen of zullen worden uitgevaardigd om aan deze onrechtvaardige toestand een einde te stellen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op grond van de bepalingen van artikel 13 van het KB dd. 15 december 1982 tot vaststelling van de benaming en de structuur van de door de Staat georganiseerde inrichtingen voor secundair onderwijs alleen de geaggregeerden voor het hoger secundair onderwijs die in het derde jaar van een Koninklijk Atheneum onderwijs verstrekken hiervoor bezoldigd worden op grond van de weddeschaal die zij genieten in het hoger secundair onderwijs.

Deze regeling geldt dus niet voor de personeelsleden van de Koninklijke Technische Athenea, zoals door het geachte lid wordt beweerd.

Vermits de kunsthumaniora's niet kunnen gelijkgesteld worden met Koninklijke Athenea kunnen de betrokken personeelsleden van deze inrichtingen ook geen aanspraak maken op deze regeling.

**Vraag nr. 14
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS**

***Organisaties voor permanente vorming en onderwijs
— Subsidiëring sinds 1980***

In het kader van onderwijs en permanente vorming worden door uw organisatie jaarlijks een groot aantal subsidies verleend aan een aantal instellingen en organisaties die actief zijn op deze terreinen.

Mag ik u verzoeken om mij een overzicht te geven van de organisaties die in dit verband subsidie ontvangen en dit sinds 1980?

Antwoord

Ten einde een adequaat en bevredigend antwoord te kunnen verstrekken ben ik zo vrij het geachte lid te verzoeken zijn vraag te preciseren.

Sedert 1980 zijn de aangelegenheden die onder mijn beheer vallen herhaaldelijk op een andere wijze gegroepeerd geweest zodat de formulering „subsidies door uw organisatie verleend sedert 1980” een moeilijk hanteerbaar begrip geworden is voor mijn administratie die de gegevens dient ter beschikking te stellen.

De beroepsopleiding b.v. ressorteert onder de Staatssecretaris van het Vlaamse Gewest, de Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting, de Gemeenschapsminister van Cultuur en de Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming. Dit wat de politieke verantwoordelijkheid betreft. Administratief ressorteert deze instelling aanvankelijk onder het Ministerie van Arbeid en Tewerkstelling en thans onder het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit laatste herbergt trouwens — ook onder mijn bevoegdheid — instellingen en organisaties die oorspronkelijk onder de meest diverse ministeries ressorteerden.

Ik zou het geachte lid derhalve dankbaar zijn mocht hij kunnen aanduiden over welke instellingen en/of organisaties hij precies informatie wenst.

Vraag nr. 15
van 19 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Ministeriële kabinetten — Personeelsbezetting

Graag kreeg ik van de Minister volgende inlichtingen.

Hoeveel personen zijn er, per niveau, tewerkgesteld op het kabinet van de Minister?

Hoeveel personen onder hen zijn afkomstig uit een openbare dienst en genieten dus reeds een salaris van de staat?

Hoeveel personen zijn afkomstig uit de privé-sector en worden dus volledig op kosten van het kabinet betaald?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder de gegevens te vinden waar hij om vroeg (situatie 31 maart 1986).

	Aantal	Uit een openbare dienst afkomstig
Leden	8 (6 voltijds) (2 deeltijds)	6
Medewerkers	34 (26 voltijds) (8 deeltijds)	16
Telefonisten en hulppersoneel	9	5

Tenslotte wens ik nog te vermelden dat de cultuurcel, toegevoegd aan mijn kabinet, bestaat uit 8 personen.

Leden: 2 personen, van wie 1 uit een openbare dienst.

Medewerkers: 4 personen, van wie 3 uit een openbare dienst.

Vraag nr. 17
van 25 maart 1986
van de heer M. DIDDEN

Oprichting „open universiteit” — Stand van zaken

Uit verschillende verklaringen maak ik op dat de Vlaamse Executieve de intentie koestert een „open universiteit” of „open hoger onderwijs” op te richten.

Het is u wellicht bekend dat België tesamen met Griekenland en Luxemburg de enige landen in de Europese Gemeenschap zijn die niet beschikken over een formule „open universiteit”.

Gaarne zou ik ter zake het volgende van u vernemen.

1. Is er een vooruitzicht dat men eerlang een open universiteit zal oprichten? Kan desbetreffend reeds een datum vooropgesteld worden?

2. Zal er in deze open universiteit naar samenwerking worden gestreefd met andere soortgelijke instellingen in Europa?
3. Welk Europees model zal er voor de open universiteit worden gevolgd? Zal dit eerder aansluiten bij het Brits voorbeeld dan wel het Deense? Met welk internationaal centrum is er reeds contact genomen?
4. Zal er ook aandacht worden besteed aan de zogenaamde technologische vernieuwingen? Zal er in de open universiteit ook contact met de industrie komen?
5. Zal er bij de concrete uitwerking van de open universiteit ook gedacht worden aan het aanwenden van rechtstreekse communicatie via omroepsatellieten?

Antwoord

De intenties die de Vlaamse Executieve koestert om een „open universiteit” of „open hoger onderwijs” op te richten kan men niet alleen opmaken uit verschillende verklaringen, zoals door de steller van de vraag aangehaald, maar wordt bovendien in het Regeerprogramma van de Vlaamse Regering uitdrukkelijk vermeld. De tekst ter zake luidt als volgt : „ Het open hoger onderwijs kan een aangepaste mogelijkheid bieden tot zowel tweedekansonderwijs als om- en bijscholing. Op basis van het advies van een bijzondere werkgroep zal nagegaan worden in welke mate daartoe kan samengewerkt worden met gelijkwaardige buitenlandse instellingen”.

Wat betreft de specifieke vragen laat ik het geachte lid de volgende antwoorden geworden.

1. Blijkens het Regeerprogramma van de Vlaamse Executieve bestaat de vaste wil om de ontwikkeling van het open hoger onderwijs in Vlaanderen te bevorderen. Daartoe zal ik, zeer binnenkort en gezamenlijk met mijn collega D. Coens, een ministeriële werkgroep oprichten, waarin alle betrokken instanties uitgenodigd zullen worden een gezamenlijk advies te formuleren. O.m. de bevindingen van het pas gestarte FKFO-project binnen de VLIR, waarin universitaire instellingen met het HOBU zullen samenwerken op het gebied van cursusontwikkeling en daarbij aangewende aanbestedingsformule kunnen daarbij uitgangspunten zijn.

Het beleid zal er in elk geval in bestaan, op basis van een beperkt experiment geleidelijk een eigen Vlaamse visie op open hoger onderwijs in werkelijkheid om te zetten. Hierbij kan gebeurlijk overwogen worden hiertoe het statuut van een „Stichting Open Hoger Onderwijs Vlaanderen” te voorzien.

Het is vanuit deze benadering uiteraard onmogelijk een precieze datum voorop te stellen. Dit zou in tegenstrijd zijn met de innovatiestrategie die toegepast wordt.

2. Gezien de schaal van het Vlaamse land en de openheid die wij als Vlaamse Gemeenschap bin-

nen de Europese context nastreven, zal vanzelfsprekend samengewerkt worden met andere soortgelijke instellingen. De Nederlands-Belgische ambtelijke commissie Open Universiteit formuleerde reeds adviezen voor de Belgisch-Nederlandse samenwerking. Deze samenwerking werd sedert 1984 geïnitieerd door de Vlaamse Interuniversitaire Raad enerzijds en de Open Universiteit Heerlen anderzijds. Daardoor kan reeds een beperkte groep van 1000 belangstellenden uit Vlaanderen inschrijven aan de Open Universiteit te Heerlen. De Vlaamse universiteiten hebben zes begeleidingscentra uitgebouwd nl. Antwerpen, Brussel, Diepenbeek, Gent, Kortrijk en Leuven. Evenzeer is samenwerking met de Britse Open Universiteit mogelijk. Sinds 1983 biedt de Open University, in samenwerking met The British Council in Brussel trouwens cursussen in België aan. Ook samenwerking met Duitsland, m.n. de Fernuniversität Hagen, en met andere landen, mag niet uitgesloten worden. De bovenvermelde Ministeriële Werkgroep zal zich over deze mogelijkheden buigen. Het kan echter niet anders dan uitgesloten worden geacht dat het Open Hoger Onderwijs in Vlaanderen institutionele contacten zou onderhouden met alle Europese instellingen, tenzij in multilateraal of multinational verband.

3. De Ministeriële werkgroep zal een structuur kunnen ontwikkelen voor het Open Onderwijs in Vlaanderen, die een eigen Vlaams antwoord zal geven op deze nieuwe uitdaging in ons onderwijsbeleid. Het is volstrekt niet wenselijk bijvoorbeeld de Britse O.U. te willen kopiëren, noch de O.U.-Heerlen, noch enigerlei andere instelling. De te bieden oplossing zal oorspronkelijk moeten zijn, gebaseerd op de eigen behoeften inzake tweede kansonderwijs, bijscholing en nascholing.

De structuur die gestalte zal krijgen, moet zo geconcipieerd zijn dat zij beantwoordt aan een diversiteit van behoeften bij de burger, en dat versnippering van energie en geld voorkomen wordt door een goed begrepen coördinatie die waarborgt dat voorrang gegeven wordt aan gedegen kwaliteit.

Het is mogelijk dat de Werkgroep meer inspiratie zal vinden bij het ene bestaande model dan bij het andere. Het Deense model biedt inderdaad een aantal aanknopingspunten die het overwegen waard zijn.

4. Er zal ook aandacht besteed worden aan de zogenaamde technologische vernieuwingen, en in de mate dat het open hoger onderwijs ook beroepsbijscholing en -omscholing zal inhouden, zullen er contacten zijn met de industrie.

Het Europese Comett-programma (1986- 1992) ondersteunt multilaterale initiatieven, waarin bedrijfsleven en hoger onderwijs samenwerken, o.a. om via systemen van afstandsonderwijs, de opleiding van opleiders en managers voor KMO's te bevorderen, en ook om kennisoverdracht inzake nieuwe technologieën te optimaliseren.

5. Er wordt bij de concrete uitwerking van het open hoger onderwijs in Vlaanderen momenteel niet gedacht aan het aanwenden van rechtstreekse communicatie via omroepsatellieten, op korte termijn wordt wel gedacht aan het benutten van de kabeldistributie in eigen land.

P. DEPREZ
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE
BETREKKINGEN

Vraag nr. 17
van 12 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

***Gebouwen bezet door kabinetten — Kostprijs huur-
overeenkomst en personeelsbezetting***

Met uw kabinet bezet u ruimten ter Galileilaan 5.

Graag vernam ik wie eigenaar is van dit pand, met wie de huurovereenkomst werd afgesloten en hoeveel de jaarlijkse huurprijs ervan bedraagt.

Welke oppervlakte in m² wordt er voor uw kabinetdiensten bezet? Hoeveel is dan de huurprijs per m²? Wanneer werd deze huur aangegaan?

Wanneer werd deze huur eventueel verlengd? Wanneer kan deze huur ten vroegste beëindigd worden?

Hoeveel personen zijn er werkzaam op uw kabinet?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

- De eigenaar van de kantoorruimte die mijn kabinet gebruikt aan de Galileilaan 5, 1030 Brussel is de Samenwerkende Verzekeringsmaatschappij „De Sociale Voorzorg” waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 1030 Brussel, Koningsstraat 15 1.
- De huurovereenkomst werd afgesloten op 29 juli 1982 door de heer Marc Galle, toenmalig Gemeenschapsminister van Ondergeschikte Besturen en Gesubsidieerde Werken.
- De jaarlijkse huurprijs bedraagt 5.649.700 frank.
- De oppervlakte van de ingehuurde ruimten bedraagt :
 - 1.547 m² voor de kantoorruimten
 - 200 m² voor de kelder
 - 15 parkeerplaatsen
- De huurprijs per m² bedraagt:
 - kantoorruimten : 3.200 F/m²
 - kelderverdieping : 1.500 F/m²
 - parkeerplaatsen : 26.620 F/parkeerplaats.
- De huur nam een aanvang op 1 juli 1982 en kan eerst op 30 juni 1988 beëindigd worden, mits de opzegging 6 maanden vooraf betekend wordt.
- Mijn kabinet bestaat uit 6 voltijdse en 2 deeltijdse stafmedewerkers, 30 kabinetmedewerkers en 9 voltijdse hulppersoneelsleden, waaronder telefonisten, schoonmaaksters, vak- en dienstpersoneel.

Vraag nr. 18
van 19 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Ministeriële kabinetten — Personeelsbezetting

Graag kreeg ik van de Minister volgende inlichtingen.

Hoeveel personen zijn er, per niveau, tewerkgesteld op het kabinet van de Minister?

Hoeveel personen onder hen zijn afkomstig uit een openbare dienst en genieten dus reeds een salaris van de staat?

Hoeveel personen zijn afkomstig uit de privé-sector en worden dus volledig op kosten van het kabinet betaald?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Mijn kabinet is samengesteld uit:
 - a. zes voltijdse en twee deeltijdse stafmedewerkers ;
 - b. dertig medewerkers;
 - c. negen voltijdse hulppersoneelsleden, waaronder de telefonisten, schoonmaaksters, vak- en dienstpersoneel.
2. Zeventien personen zijn herkomstig uit een openbare dienst.
3. De overigen werden in de privé-sector gerecru-teerd.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 33
van 17 januari 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

BRT- televisie — Verkoop van boeken, platen en cas-
setten

Onze aandacht werd gevestigd op een naar verluidt sedert vorige zomer toenemende publiciteit voor boeken, platen, geluidsbanden en mogelijk ook **videocassetten**, uitgegeven en te koop aangeboden via o.m. de televisie-uitzendingen van de BRT.

Mogen wij van de Minister vernemen, per categorie, het aantal uitgaven dat de BRT alzo propageerde in 1984 en in 1985? En welk is het financieel resultaat van deze verkoopacties in 1984 en in 1985? En in bijkomende orde : werd er een studie verricht over de weerslag hiervan bij de handelaars in boeken, platen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik de volgende gegevens meedelen, mij verstrekt door de betrokken dienst van de BRT.

1. Al ten tijde van het NIR, bracht de dienst Pers en Publikaties bepaalde uitgaven op de markt, o.m. een aantal brochures en de „Radioweek”.

In 1980 werd op vraag van luisteraars en kijkers, die geen genoegen namen met de vluchtigheid van het medium radio of televisie, een nieuwe start genomen.

Het Omroepdecreet van 18 december 1979 vermeldt inderdaad onder artikel 22 c dat de BRT als bron van inkomsten zal hebben „de opbrengst van de verkoop van eigen publikaties...”

2. De BRT beperkt zich ertoe publikaties in de handel te brengen die nauw aansluiten bij radio- en TV-programma's.

Zodoende wordt de commerciële uitgeverijen geen oneerlijke concurrentie aangedaan.

De relatie tot de uitgevers is trouwens geheel genormaliseerd sinds de BRT werd opgenomen als lid van de Vereniging van Uitgevers van Nederlandstalige Boeken, een beslissing die nog slechts moet bekrachtigd worden op de volgende Algemene Vergadering van de Vereniging.

Bovendien vergadert geregeld een contactcommissie van de BRT en de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen. Daarin zijn zowel uitgevers als distributeurs en boekhandelaars vertegenwoordigd. Tijdens de laatste vergaderingen zijn in die commissie geen meningsverschillen meer gerezen.

3. Hieronder volgen de resultaten in miljoenen frank van de commercialiseringsprodukten die de BRT in 1984 op de markt heeft gebracht.

	Aantal pro-dukten	Uit-gaven	Ont-vangsten	Saldo
Boeken	130	26,0	30,0	+4,0
Videocassettes *	3	0,0	0,0	0,0
Geluidscassettes	10	0,7	1,0	+0,3
Langspeelplaten	9	0,7	0,4	-0,3
Diareeksen	21	0,9	0,9	0,0
Diversen	9	0,4	0,7	+0,3
				+4,3

(*) Uitgaven en ontvangsten van minder dan 1 miljoen fr.

Onder de rubriek „diversen” werden produkten ondergebracht zoals T-shirts, gadgets bij „Liegebeest” en Hoger-Lager speelkaarten.

4. Een vergelijking 1984- 1985 is voorlopig onmogelijk omdat nog niet alle gegevens voor 1985 beschikbaar zijn.

Het aantal te koop geboden produkten is in 1985 van 182 tot 222 gestegen. Van toenemende reclame voor die produkten is geen sprake.

Een aantal wordt trouwens in samenwerking met derden geproduceerd. In de regel wordt van die produkten uitsluitend melding gemaakt in aansluiting bij de uitzendingen waarop ze gebaseerd zijn.

5. Boeken- en platenhandelaars staan doorgaans positief tegenover de BRT-werkwijze omdat ze een groot deel van de omroepproducten in hun zaak verkopen. Bovendien zien zij de BRT-publikaties als een vorm van produktreclame ten voordele van boek en plaat.

Vraag nr. 72
van 7 februari 1986
van de heer J. GABRIELS

BRT-programmatie — Vergelijking budget 1985 met Nederland

Er wordt niet steeds ten onrechte, wel eens geklaagd over de kwaliteit van de door de BRT aangeboden programma's. Koken kost evenwel geld.

Graag vernam ik het bedrag dat de BRT effectief uitgegeven heeft in 1985 en het bedrag waarover de radio en televisie in Nederland in 1985 kon beschikken.

Hoe valt de vergelijking uit wat personeelskosten en infrastructuur en wat de eigenlijke kostprijs van de programma's betreft? In welke mate kan een samenwerking met de Nederlandse omroep de kosten drukken?

Hoeveel bracht het kijk- en luistergeld op in 1985 ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik vol-volgende gegevens meedelen, mij verstrekt door de BRT.

De omroep is in Nederland heel anders gestructureerd dan in België, zodat het onmogelijk is vergelijkbare cijfers voor te leggen. Bij de interpretatie van de gegevens die hierna volgen, moet daarmee rekening worden gehouden.

De cijfers voor 1985 zijn nog niet beschikbaar.

Uit de jaarverslagen van 1984 van de BRT en de NOS werd volgend cijfermateriaal verzameld :

Totale uitgaven BRT : 5.102.485.555 F
 Exploitatie-uitgaven NOS : 14.220.700.000 F
 (790.038.455 gulden)

Netto-uitgaven BRT

personeelskosten	2.589.337.942 fr.
erelonen losse medewerkers	244.732.552 fr.
verplaatsingskosten	123805.811 fr.
huurkosten	79.581.878 fr.
onderhoudskosten	153.148.835 fr.
energiekosten	128.155.771 fr.
auteurs- en opnamerechten	171.844.923 fr.
filmkosten	314.752.269 fr.
andere (o.a. kantoorkosten, materiaalkosten, enz.)	272.924.003 fr.
Totaal netto-uitgaven	4.078.283.984 fr.

Netto-uitgaven Nederlandse Radio en Televisie

(in miljoenen gulden)

salarissen	390 (7.020 miljoen BF)
directe programmakosten (radio, TV, ook free-lancers)	206 (3.708 miljoen BF)
exploitatie algemeen secretariaat	12 (216 miljoen BF)
exploitatie programma diensten	35 (630 miljoen BF)
exploitatie facilitair bedrijf	100 (1.800 miljoen BF)
BUMA-rechten	18 (324 miljoen BF)
vervangingsinvesteringen	29 (522 miljoen BF)
790 miljoen gulden	(14.220 miljoen BF)

De kostprijs van de programma's van BRT en NOS vergelijken is bijzonder ingewikkeld of zelfs onmogelijk omdat verschillende, niet-vergelijkbare, factoren die kostprijs bepalen.

De EBU-statistics geven voor 1984 volgende bedragen voor de totale programmakosten:

BRT : 1.904.000.000 F
 Nederland : ± 7.344.000.000 F
 (408 miljoen gulden)

Over samenwerking tussen de Nederlandse Omroep en de BRT vergadert geregeld het Adviescollege NOS-BRT.

Samenwerking bij het tot stand komen van programma's kan niet onder eenzelfde noemer worden herleid omdat coöperatie wordt afgesproken per productie.

Het kijk- en luistergeld bracht in 1985 in België 15.469.452.8 19 F op.

Vraag nr. 83
van 19 februari 1986
van de heer E. FLAMANT

Wielersbaan in „Blaar-meersen ” te Gent — Financiering en inplanting

Reeds maanden doen geruchten de ronde over de al dan niet inplanting van een wielersbaan te Gent.

Sedert 8 september 1983 werden contacten gelegd tussen het Gentse Stadsbestuur en de KWB.

Ten lagen nog diverse andere steden „in lijn” voor de bouw van een open wielersbaan.

Vóór enkele weken werd bekend gemaakt dat de organisatie van de wereldkampioenschappen wielrennen in 1988 aan België worden toevertrouwd en dat tegen die tijd „de nieuwe velodroom te... Moeskroen zou klaar zijn?

Ten einde de verwarring ter zake uit de wereld te helpen, verzoek ik de geachte Minister volgende vragen te beantwoorden.

1. Staat het vast dat er een wielersbaan in Gent komt?
2. Door wie zal de bouw van de wielersbaan worden gefinancierd?
3. Waar, in België zullen de wereldkampioenschappen „ wielrennen ” op de baan worden georganiseerd?

Antwoord

Met betrekking tot bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord geven op de drie vragen.

1. Mij is bekend dat de Stad Gent een aanvraag tot subsidie ingediend heeft voor de bouw van een wielersbaan. Het dossier wordt momenteel onderzocht door de Administratieve Diensten van de Vlaamse Gemeenschap. Nadien zal het dossier mij worden overgemaakt.
2. De modaliteiten inzake subsidiëring worden bepaald door het KB van 22 februari 1974. Dit KB

bepaalt tevens welke initiatiefnemers in aanmerking komen voor subsidiëring : provincies, gemeenten, agglomeraties, federaties en verenigingen van gemeenten en van de Commissies voor de Cultuur van de Brusselse agglomeratie.

De financiering van deze infrastructuur is een aangelegenheid die ressorteert onder de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer.

De toewijzing van wereldkampioenschappen wielrennen is een aangelegenheid welke niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Vraag nr. 85
van 21 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Restauratiewerken watermolen te Rotselaar — Kostprijs en fasering werken

Op onze vraag nr. 7 van 8 januari 1986 antwoordde Gemeenschapsminister voor Externe Betrekkingen dat de waterbeheersingswerken van de watermolen te Rotselaar gepaard gaan met aanpassingswerken aan de waterloop zelf. Deze aanpassingswerken hebben betrekking op een „ eenzijdige verbreding van de Dijle met een lengte van ongeveer 300 m”.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Vermits de aanpassingswerken zullen leiden tot de verbreding van de Dijle in het beschermde gedeelte van het dorpsgezicht, is voorzichtigheid geboden. Hoe zullen deze werken in overeenstemming gebracht worden met artikel 3 A 5 van het beschermingsbesluit van 22 juni 1983.
2. Voorziet u een aanpassing van het beschermingsbesluit?
3. Welke garanties zullen er gegeven worden opdat de waarde van het dorpsgezicht niet wordt geschaad?
4. Wat zal de kostprijs van de restauratiewerken zijn? Welk aandeel zal ten laste van uw bestuur worden genomen?
5. Welke fasering is voor deze werken voorzien?

Worden er intussen instandhoudingswerken uitgevoerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 21 februari 1986, kan ik het geachte lid meedelen.

1. en 3. De aanpassingswerken ter hoogte van de watermolen te Rotselaar zullen aan het Bestuur Monumenten en Landschappen voor advies worden overgemaakt. Bij de beoordeling ervan wordt rekening gehouden zowel met randvoorwaarden betreffende de te garanderen watertoevoer naar de molen, als met visuele aspecten. Dienaangaande bestaat er overleg tussen de verschillende ter zake bevoegde diensten van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

2. Wat artikel 3 A 5 van het beschermingsbesluit van 22 juni 1983 betreft, kunnen de werken worden toegestaan na het volgen van de geëigende procedure.

4. en 5. De ontwerper van de restauratie is momenteel bezig met de studie van het voorontwerp. De raming en de fasering zijn hiervan afhankelijk en aldus nog niet in ons bezit. Het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap in de subsidieerbare restauratiekosten wordt bepaald door het Besluit van de Vlaamse Executieve dd. 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse Taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën. In dit geval zal het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap 60% bedragen voor de gebouwen zonder huurwaarde en 55 % voor de gedeelten met huurwaarde.

Er zullen in de nabije toekomst instandhoudingswerken uitgevoerd worden.

Vraag nr. 87
van 24 februari 1986
van de heer G. MOMMERENCY

Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving — Bevoegdheid

Te Nieuwpoort werd het enige tijd geleden noodzakelijk aan een nieuwe wijk een naam te geven (straatnaam). Nadat advies werd ingewonnen bij de culturele raad werd het voorstel doorgestuurd naar de Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving, waar het niet werd aangenomen. Nochtans steunde dit voorstel zich op feiten/gebruiken die, voor de betrokken wijk, sinds jaar en dag in de mond liggen.

Wij zouden het op prijs stellen te mogen vernemen welke de bevoegdheid is van de Commissie m.a.w. kan deze Commissie, op grond van één klacht, een plaatsgebonden voorstel eenvoudigweg ongedaan maken? Zou een onderzoek ter plaatse niet kunnen verplicht worden, zodat met personen (geschiedkundigen desnoods) de toestand nader kan omschreven worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Krachtens het decreet van 28 januari 1977 tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen (BS 7.4.1977) is alleen de gemeenteraad bevoegd om de naam van openbare wegen en pleinen vast te stellen of te wijzigen.

De Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving bestaat uit één centrale en 5 provinciale commissies en heeft tot taak de gemeentebesturen van advies te dienen inzake het vaststellen of wijzigen van namen van openbare wegen en pleinen.

Bij het geven van nieuwe namen brengt de provinciale commissie gewoon een advies uit en blijft de be-

slissingsmacht bij de gemeenteraad. Voor naamwijzigingen is het advies bindend en kan het gemeentebestuur binnen 30 dagen beroep aantekenen bij de centrale commissie, die binnen 60 dagen een bindend advies verstrekt.

De centrale en provinciale commissies bestaan uit personen die deskundig zijn inzake plaatselijke geschiedenis, kunst- en cultuurleven, toponymie of volkskunde.

De leden beschikken bij de besprekingen over een degelijk voorbereid dossier en kunnen, wanneer een bezwaarschrift werd ingediend, een onderzoek ter plaatse voorstellen. Het verplicht stellen van dit onderzoek moet m.i. niet worden overwogen, omdat de procedure dan nodeloos omslachtig wordt.

Vraag nr. 91
van 27 februari 1986
van de heer J. CAUDRON

Erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen — Interpretatie van art. 3, 10° van het decreet van 2 maart 1977

Art. 3 - 10° van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen bepaalt :

„de statuten en reglementen van de landelijke sportverenigingen mogen geen bepalingen bevatten, waardoor de bevordering van de algemene sportbeoefening door de bevolking, in de weg gestaan wordt ”.

In zijn brief van 4 november aan de Voorzitters en Secretarissen-Generaal van de erkende sportfederaties, schrijft de heer Lams, destijds waarnemend administrateur-generaal :

„Bij ruime interpretatie van dit artikel, betekent dit dat de sportverenigingen hun leden niet mogen verbieden om bij een andere federatie sport te beoefenen, in casu lid te worden van deze vereniging. Erkende sportbonden, die in hun statuten bepalingen opnemen, waarbij hun leden verbod wordt opgelegd bij een andere federatie aan te sluiten, voldoen niet aan alle erkenningsvoorwaarden van het decreet. Zij kunnen bijgevolg niet erkend worden en ook niet gesubsidieerd worden door het Departement. ”

Sommige turnclubs waren vroeger aangesloten, zowel bij de VTL (Vlaamse Turnliga) als bij de KVT (Katholieke Vlaamse Turnfederatie), en namen deel aan de competities van beide federaties. De KVT verbiedt thans deze dubbele aansluiting.

Graag vernam ik van de geachte Minister de juiste interpretatie van art. 3 - 10° van het decreet van 2 maart 1977.

Is dubbele affiliatie verboden?

Geldt dit voor alle sportfederaties?

Kunnen deze sportbonden nog gesubsidieerd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

1. Is dubbele affiliatie verboden?

a. Uit het decreet van 25.2.1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar blijkt niet dat deze sportbeoefenaar het recht heeft bij méér dan één club of federatie tegelijkertijd aangesloten te zijn ;

b. uit de voorbereidende werken naar aanleiding van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen (art. 3, 10°) blijkt dat de bedoeling van dit artikel is „de infrastructuur van de clubs ter beschikking stellen voor een bredere sportbeoefening, evenals hun leden te laten deelnemen aan initiatieven die willen bijdragen tot een bredere sportbeoefening”.

Zo mag de volleyballer ook tennissen en de zwemmer ook fietsen. Indien echter de dubbele affiliatie voor gevolg heeft dat de elementaire regels van fair-play zouden worden geschonden, dat de competitie kan vervalst worden, of dat de sportbeoefenaar zijn verplichtingen tegenover beide clubs of federaties niet kan nakomen, kan de vereniging hiertegen maatregelen nemen.

2. Geldt dit voor alle sportfederaties?

Uiteraard voor zover de sportfederatie wil erkend en gesubsidieerd worden.

3. Kunnen deze sportbonden nog gesubsidieerd worden?

Zie ons antwoord op 1. en 2.

Vraag nr. 92
van 27 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Toeristische promotie — Organisatie door VCGT van buitenlandse missies

Het Nederlands Bureau voor Toerisme richt regelmatig missies in naar b.v. de Verenigde Staten of Japan. Hieraan nemen doorgaans hoteliers deel.

Gedurende een goede week wordt kennis gemaakt met de plaatselijke reisindustrie en worden workshops ingericht in samenwerking met de KLM.

Deze missies hebben steeds een reeks reserveringen voor hotelkamers en andere boekingen tot resultaat.

Het is algemeen bekend dat een gerenommeerd huis uit het Brusselse Belgische koks een rondreis liet maken in China, wat resulteerde in een fantastische promotie, niet alleen voor genoemde restaurateurs, maar ook voor het gehele Belgische toerisme. Dit bewijst vooral dat de private sector zeker bereid zou zijn mede te werken aan dergelijke promotionele missies, welke door het Commissariaat-Generaal voor Toerisme zouden ingericht worden.

Meent de geachte Minister niet dat aan dergelijke activiteit zou moeten op punt gesteld worden door het Commissariaat-Generaal voor Toerisme? In 1986 organiseert het Nederlands Bureau voor Toerisme alvast twee Japanse missies, waaronder één speciaal

voor hoteliers in december. Is samenwerking in Benelux-verband met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme ter zake mogelijk? Werden er reeds contacten in die zin gelegd?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme worden reeds dergelijke missies georganiseerd.

In 1985 had er een missie plaats naar de Verenigde Staten m.n. naar Boston, Hartford en Providence. Hieraan namen 15 personen deel waaronder verschillende hoteliers en incoming operators. De missie werd georganiseerd in samenwerking met Sabena en met het OPT.

In november 1985 had een missie plaats naar Japan, eveneens met deelneming van 15 bedrijven en organisaties.

In juni 1985 werd een workshop georganiseerd in Düsseldorf waarbij een vijftigtal aanbieders uit de toeristische sector (Vlaanderen en Wallonië) contacten legden met ruim 100 professionele bezoekers uit West-Duitsland.

In het voorjaar 1986 zal 'opnieuw een missie plaatshebben naar Boston, Chicago, Detroit en Saint-Louis.

Samenwerking in Benelux-verband lijkt voor dergelijke zaken thans niet mogelijk te zijn. Op de jongste vergaderingen van de Benelux-werkgroep „Toeristische Propaganda” is gebleken dat de mogelijkheden tot samenwerking op dit gebied, op dit moment althans, uitgeput lijken te zijn.

Vraag nr. 93

van 27 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Toeristische promotie — Ambulante promotiecampagne door VCGT in Nederland

Het Nederlands Bureau voor Toerisme zal van 21 tot 29 maart negen Belgische steden aandoen met een vakantietent. In die tent krijgt de consument alle nuttige informatie over het Nederlands toeristisch bedrijfsleven. Deze tent bestaat uit twee vrachtwagens die in een handomdraai tot een tentoonstellingsruimte kunnen worden omgebouwd.

Meent de geachte Minister niet dat het wenselijk zou kunnen zijn dat het Commissariaat-Generaal voor Toerisme eveneens een dergelijke actie onderneemt in Nederland of andere naburige landen?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende antwoord verstrekken.

Zoals bij elke promotie kan bij de toeristische reclame een keuze worden gemaakt uit een zeer uitgebreid en gevarieerd pakket van mogelijke reclamemiddelen.

De keuze moet gebeuren rekening houdend met het product, de doelgroep, de verhouding kostprijs-rendement en de mogelijke samenwerking met aanbieders in de toeristische branche.

Wat mogelijk een goed reclamemiddel is voor Nederland is het dus niet noodzakelijk voor België. Blijkens de ervaring die o.m. door Ardennen-Maas is opgedaan met een toeristische reclamebus, is dit wellicht geen optimaal promotiemiddel.

Vraag nr. 94

van 27 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Toeristische promotie van streekeigen gastronomie — Beleid VCGT

Een restaurateur uit mijn streek deelt mij mede dat hij enige tijd geleden een groep journalisten ontmoette onder leiding van een verantwoordelijke van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme in een winkelgalerij.

De gids zou hem medegedeeld hebben dat deze groep vreemde journalisten, door het Commissariaat-Generaal voor Toerisme uitgenodigd om België en het Vlaamse land in het bijzonder te promoveren, zouden middagmalen in het Italiaanse zelfbedieningsrestaurant dat in dit shopping-center was gevestigd?

Meent de geachte Minister dat op deze manier de goede Belgische gastronomie bevorderd wordt?

Meent de Minister niet dat het eerder de taak is van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme om kwalitatief goede en streekeigen eetwaren aan te bieden, eerder dan een pizza?

Meent de geachte Minister dat het een goede publiciteit is om b.v. Amerikaanse journalisten te Brussel een middagmaal aan te bieden in een Mac Donald's?

Is het aanbieden van kwaliteit en streekgebonden gerechten niet de eerste vereiste voor het CGT i.p.v. pizza in zelfbedieningsrestaurants?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende antwoorden.

Het is steeds de betrachting geweest van alle diensten van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme om de gastronomie van het Vlaamse land zoveel mogelijk te bevorderen.

Voor journalisten, individueel of in groep, wordt bij voorkeur een restaurant gekozen met een typisch Vlaams karakter.

Tot nu toe werd aan journalisten nooit een maaltijd aangeboden in een zelfbedieningsrestaurant en nog veel minder in een typisch buitenlands restaurant.

Vraag nr. 95

van 27 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Evolutie tewerkstelling en omzet in 1980 en 1985

Het inkomend toerisme heeft Nederland 5 miljard gulden opgeleverd. Het aantal hotelovernachtingen bedroeg voor 1985 meer dan 7 miljoen.

Op 3 jaar tijd hebben 8.000 mensen méér een baan gevonden in de toeristische sector.

De totale toeristische sector omzet in Nederland is gestegen tot bijna 30 miljard gulden.

Kan de geachte Minister mij de desbetreffende gegevens bezorgen voor 1980 en 1985 in het Vlaamse land?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid kan ik hierbij volgende gegevens verstrekken.

Het Nationaal Instituut voor de Statistiek beschikt nog niet over de volledige gegevens voor 1985. De onderstaande cijfers hebben dan ook betrekking op de jaren 1980 en 1984.

1. De ontvangsten op de betalingsbalans van het reisverkeer bedroegen
 - in 1980: 52,9 miljard frank
 - in 1984 : 96,1 miljard frank.
2. Aantal officieel geregistreerde hotelovernachtingen
 - in 1980: 6.472.000
 - in 1984: 7.608.000.
3. Over de tewerkstelling in de toeristische sector kunnen geen exacte cijfers worden gegeven omdat deze sector niet precies kan worden omschreven. Voor wat de Horeca betreft, bedroeg het aantal zelfstandigen en werknemers
 - in 1980: 81.585
 - in 1984: 91.846.

Het is echter duidelijk dat de Horeca niet met de toeristische sector kan worden vereenzelvigd. Vele Horeca-bedrijven hebben met het toerisme weinig te maken, anderzijds zijn er duizenden andere bedrijven en middenstandszaken die geheel of gedeeltelijk van het toerisme leven. Het Westvlaams Economisch Studiebureau schat de tewerkstelling in de Belgische toerismesector op 59.000. Een raming van de evolutie van deze tewerkstelling is niet voorhanden.

4. Over de omzet in de toeristische sector bestaan in België geen statistische gegevens. Een raming kan worden gemaakt door de gegevens te combineren, enerzijds van de Nationale Bank over de betalingsbalans van het reisverkeer, anderzijds van de studie „Toeristische gedragingen en attitudes van de Belgische bevolking in 1982”, een onderzoek dat is uitgevoerd door het Westvlaams Economisch Studiebureau.

Voor wat betreft het toerisme in België komt men dan tot een besteding van 72,1 miljard BF door buitenlandse toeristen en 17,3 miljard door Belgische toeristen (exclusief daguitstappen). Dit laatste cijfer werd verkregen door ondervraging van een representatief staal van vakantiegangers.

Het totaal bedraagt dan 89.4 miljard frank. Het omvat niet de in België gemaakte uitgaven voor reizen naar het buitenland (in reisbureaus b.v.).

Om een idee te krijgen van de evolutie van deze bestedingen zal de uitslag moeten worden afge wacht van een nieuwe enquête die gehouden werd in 1985.

Al deze cijfers hebben betrekking op België als geheel. Alleen de toeristische overnachtingen (alle accommodatievormen) kunnen regionaal worden uitgesplitst. Het aandeel van Vlaanderen in de toeristische overnachtingen bedroeg in 1984 72 %, dat van Brussel 8%. Indien men zich beperkt tot de overnachtingen van buitenlandse toeristen, bedraagt het aandeel van Vlaanderen 59 %, dat van Brussel 25 %.

**Vraag nr. 96
van 3 maart 1986
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY**

Samenstelling ruilverkavelingscomités — Afvaardiging Vlaamse Gemeenschap

Uit het jaarrapport 1984 van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen van AROL vernemen we op blz. 54 dat in de ruilverkavelingscomités „een vertegenwoordiger van de landschapszorg en een vertegenwoordiger van het natuurbehoud, naast negen vertegenwoordigers uit de landbouwmiddens opgenomen worden “.

De samenstelling van de ruilverkavelingscomités wordt geregeld door de bepalingen van artikel 65 van de wet van 11 augustus 1978 tot aanvulling van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet met bijzondere bepalingen eigen aan het Vlaamse Gewest.

Verwijzend naar het antwoord van de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen op vraag van de heer G. Beerden, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van 5 februari 1986, dienen de respectieve voordrachten thans na de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen als volgt te gebeuren.

1. Door de Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen :
 - de voorzitter
 - één lid
 - één lid op voorstel van de Gouverneur
 - vier leden op voorstel van de Provinciale Landbouwkamer (te kiezen uit een dubbele lijst).
2. Door de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting :
 - één lid.
3. Door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening :
 - één lid.
4. Door de Gemeenschapsminister van Cultuur:
 - één lid.

5. Door de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu :

— één lid.

Mag ik de Gemeenschapsminister verzoeken mij mede te delen waarop de door zijn diensten gepubliceerde en hiervoor aangehaalde tekst steunt om tot de stelling te komen dat er negen vertegenwoordigers uit de landbouwmiddens in de **ruilverkavelingscomités** opgenomen worden en welke deze negen dan wel zijn.

Hetzelfde rapport, eveneens op p. 54, maakt melding van het oprichten van de Coördinatiecommissie Landschapsplan : „deze commissie heeft zichzelf op 27 november 1984 geïnstalleerd”. Wie was de initiatiefnemer tot het oprichten van deze commissie? Waar en wanneer vergaderde deze commissie, wie zat ze voor en wie nam er aan deel?

Welke zijn de voorlopige resultaten van deze commissie?

Is het aangewezen dat naast de door de wet ingestelde ruilverkavelingscomités, andere comités worden opgericht — of zichzelf oprichten — waaraan ambtenaren van uw bestuur deelnemen?

Heeft de Gemeenschapsminister bepaalde instructies of richtlijnen gegeven aan de deelnemende ambtenaars van zijn bestuur aangezien het alleen in de **ruilverkavelingscomités** zo is dat de leden noch afgevaardigden, noch vertegenwoordigers van de betrokken Gemeenschapsminister of van de Vlaamse Executieve zijn.

Antwoord

In antwoord op haar vraag van 3 maart 1986 kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De samenstelling van de ruilverkavelingscomités is mij welbekend. De door het geachte lid geciteerde tekst uit het jaarverslag 1984 van het Bestuur voor Monumenten en Landschappen, opge maakt tijdens de beleidsperiode van mijn ambtsvoorganger, had volgens de verklaring van de auteur slechts de bedoeling erop te wijzen dat de ruilverkavelingscomités volgens hem hoofdzakelijk zijn samengesteld uit leden die eerder gesitueerd moeten worden in relatie tot het **landbouwmilieu**, terwijl de vertegenwoordiging vanuit landschapszorg relatief beperkt is.

Aangezien uw vraag echter ook betrekking heeft op de positie van ambtenaren die functioneel onder mijn bevoegdheid ressorteren en die door mijn ambtsvoorganger voorgedragen werden om deel uit te maken van ruilverkavelingscomités, wens ik de context van hun betrokkenheid te **verduidelijken**.

Volgens de gegevens van het vermelde jaarrapport en de andere gegevens waarover ik beschik, is de zgn. Coördinatiecommissie Landschapsplan ontstaan op initiatief van de ruilverkavelingscomités Oost-Brabant en Limburg, en heeft zij geen wettelijk statuut en geen wettelijke bevoegdheden. Ik zie niet in welk bezwaar men kan hebben tegen het feit dat leden van ruilverkavelingscomités, al dan niet ambtenaren, al dan niet voorgedragen

door de Gemeenschapsminister van Cultuur, onder welke benaming dan ook vergaderingen houden om een bepaalde problematiek buiten het kader van de comités zelf nader uit te diepen. Ik ben ervan overtuigd dat dit zelfs zeer nuttig kan zijn ter voorbereiding van de besluitvorming.

Aan de leden van de ruilverkavelingscomités die door de Gemeenschapsminister van Cultuur zijn voorgedragen, worden of werden geen bepaalde instructies of richtlijnen gegeven, noch wat de ruilverkavelingscomités betreft, en ook niet wat andere vergaderingen betreft van comités, werkgroepen, commissies enz. die geen **beslissingsbevoegdheden** hebben.

Vraag nr. 98
van 3 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Restauratiewerken Sint-Ambrosiuskerk van Dilbeek — Bespoediging

Aan de Sint-Ambrosiuskerk van Dilbeek, een beschermd gebouw, werden een laatste keer omvangrijke werken uitgevoerd in 1906.

Reeds in 1974 werd door het toenmalige college van Burgemeester en Schepenen de procedure ingezet door nieuwe dringende restauratiewerken, doch ondanks alle aandringen blijft het dossier hangen bij de Rijksdienst voor Monumentenzorg.

Zo bleef het onder meer van 1979 tot 1982 reeds 3 jaar hangen in de Commissie voor Monumenten en Landschappen.

De geschatte kosten stegen intussen van 48 miljoen tot 62 miljoen op de dag van heden.

Is het echt niet mogelijk dat uw departement deze zaak deblokkeert?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, op verzoek van de heer Goeverneur van Brabant, op 20 januari 1986 door het Bestuur Monumenten en Landschappen advies gegeven in verband met de geplande restauratiewerken aan de Sint-Ambrosiuskerk te Dilbeek.

De bestekken dienen gedeeltelijk aangepast te worden. Er werd evenwel een gunstig advies verleend voor wat betreft de restauratie- en **geschikmakingswerken**, centrale verwarming en elektrische installatie.

Vóór de aanbesteding dient echter het aangepaste ontwerp dossier te worden geïnterpreteerd door het bovenvermeld bestuur.

Wanneer het ontwerp dossier in orde wordt bevonden, zal het voor goedkeuring aan mij worden voorgelegd.

Ik dien er echter op te wijzen dat de kredieten voor bctoelaging beperkt zijn, zodat aan bepaalde werken prioriteit moet worden gegeven en dit ten **nadele** van andere werken.

Vraag nr. 103
van 7 maart 1986
van de heer J. LAVERGE

Toerisme — Promotie

Het toerisme in Vlaanderen kan een belangrijke bron zijn van inkomsten.

Er dient echter een grotere promotie gedaan te worden om deze waardevolle bron te benutten.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is de dienst toerisme georganiseerd en wie is verantwoordelijk ?
2. Welke acties zullen genomen worden om onze eigen Belgische bevolking naar onze Vlaamse toeristische plaatsen te lokken?
3. Welke acties zullen ondernomen worden in het buitenland om onze toeristische valabele aantrekkingsplaatsen te promoveren ?
4. Welke acties zullen ondernomen worden om het langer verblijfstoerisme te stimuleren zowel in het binnen- als buitenland?

Antwoord

Op de vierledige vraag van het geachte lid kan ik het volgende antwoorden.

1. De organisatie van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme wordt geregeld door het decreet van 29 mei 1984 houdende de oprichting van een Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Een Raad van Beheer samengesteld uit leden van de diverse toeristische sectoren in verantwoordelijk.
- 2, 3, 4. Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme gaf zonet in een nota een overzicht van haar geplande acties in de toekomst ter bevordering van het toerisme in en naar Vlaanderen.

Ik ga het geachte lid het document ter zake overhandigen.

Vraag nr. 104
van 7 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Verhoging bijdrage private sector

De bijdrage van het Bedrijfsleven in 1985 aan het Nationaal Bureau voor Toerisme in Nederland bedroeg 14 miljoen gulden. Naar ik meen te weten voorziet het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme voor het jaar 1986 een bijdrage uit de private sector van 9 miljoen BF.

Voorzien wordt dat de inbreng van derden in Nederland met 3 miljoen gulden zal toenemen in 1986.

In Vlaanderen wordt voor 1986 gestreefd naar een bijdrage uit de private sector van 9 miljoen BF. Ziet u de mogelijkheid om net zoals in Nederland, de bijdrage uit de private sector te verhogen met ongeveer 60 miljoen BF per jaar?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid.

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer het volgende antwoord te verstrekken.

Bij de oprichting van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme is het steeds de bedoeling geweest een instelling te creëren waarin de private sector via een raad van bestuur rechtstreeks inspraak heeft in het te voeren toeristische beleid.

Het is duidelijk de bedoeling de private sector te betrekken bij de financiering van het VCGT.

In een eerste fase dient het VCGT dan ook de markt te verkennen en samenwerkingsverbanden te zoeken met de privé-sector.

Pas in een tweede fase kan dit resulteren in een verhoogde bijdrage van de privé-sector in het VCGT.

In de huidige fase, waar het VCGT pas uit de startblokken komt is een vergelijking met Nederland niet mogelijk.

Vraag nr. 105
van 7 maart 1986
van de heer M. DESUTTER

Jaar van het Bier — Publikatie folder

1986 werd plechtig uitgeroepen tot het Jaar van het Bier. Deze nationale drank is ook een goed exportprodukt. Het bier is dan ook een uitstekend toeristisch thema, dat Vlaanderen een bijzonder imago kan geven.

Ik ben dan ook overtuigd dat de Bestuursraad van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme reeds zal beslist hebben om een bijzondere folder te drukken met dit thema als onderwerp. In deze folder kunnen de brouwerijen opgenomen worden, welke door het publiek kunnen bezocht worden, en eveneens de bijzondere kroegen welke de meeste steden en gemeenten rijk zijn.

Een dergelijke factor zou zeer dienstig zijn voor de vele scholen en de derde-leeftijdsgroepen bij het uitstippelen van hun reizen.

Inspelen op het Jaar van het Bier betekent niet alleen steun aan onze economie en uitvoer, doch eveneens steun aan de vele honderden autocarbestuurders in ons land.

Graag vernam ik dan ook wanneer de folder over het Jaar van het Bier en de toeristische mogelijkheden ter zake in Vlaanderen zal verschijnen.

Welke andere acties worden door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme genomen in het kader van het Jaar van het Bier? Werden ter zake contacten gelegd met de Franstalige collega's voor gezamenlijke acties op de buitenlandse toeristische markten ?

Werden, met het oog op een mogelijke sponsoring, reeds contacten gelegd met brouwerijen ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik volgende antwoorden.

Een project om samen met de Confederatie der Brouwerijen van België en met de Franstalige organisatie OPT een brochure uit te geven in het kader van het Jaar van het Bier en een perstrip te organiseren voor buitenlandse toeristische journalisten, werd door het College van Voorzitter en Ondervoorzitter van het VCGT niet goedgekeurd.

Alhoewel het „ Bier ” verder als een van de thema's van de toeristische promotie kan worden gebruikt, worden er bijgevolg geen speciale activiteiten overwogen in het kader van het Jaar van het Bier.

Vraag nr. 110 van 10 maart 1986 van de heer J. LECLERCQ

Jury Driejaarlijkse Staatsprijs voor het Essay — Samenstelling en naleving van het Cultuurpact

In aansluiting op mijn vraag nr. 28 en het antwoord van de geachte Gemeenschapsminister (Bulletin van Vragen en Antwoorden, nr. 2, blz. 53-54) wens ik vooreerst te stellen dat het niet in mijn bedoeling ligt de competentie van de jury noch de waarde van de laureaat te betwisten.

Wel vestig ik de aandacht op het tweede gedeelte van mijn vraag, dat niet beantwoord werd, en dat ik als volgt zou willen verduidelijken.

„ De samenstelling van de jury is geen getrouwe noch volledige weergave van de verschillende ideologische en filosofische stekkingen die men ook in de Vlaamse Raad vertegenwoordigd vindt. Is deze samenstelling al dan niet strijdig met de letter of met de geest van het Cultuurpact ? ”.

Ik hoop thans een antwoord „ ad rem ” te mogen ontvangen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Het Cultuurpactdecreet bepaalt dat bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid de gebruikers en alle ideologische en filosofische stekkingen betrokken moeten worden naar rata van de aanwezigheid in de vertegenwoordigende vergadering van de overeenstemmende overheid. Bij de samenstelling van adviesorganen en/of jury's op cultureel vlak wordt steeds met deze voorschriften rekening gehouden.

Bij numeriek kleine adviesorganen met een hoog specialisatieniveau wordt vertegenwoordiging naar de letter van het cultuurpact moeilijk. Zo ook bij de jury's voor de toekenning van staatsprijzen, die uit vijf leden bestaan.

Zoals blijkt uit mijn antwoord op uw vraag nr. 28 van 15 januari 1986 werd één van de effectieve leden vervangen, zodat 3 ideologische en/of filosofische stekkingen vertegenwoordigd waren.

Het is echter verkeerd om dergelijke kleine adviesorganen apart te behandelen. In 1985 werd naast de Staatsprijs voor Kritiek en Essay, ook een Staatsprijs voor de Toneelletterkunde toegekend.

De samenstelling was als volgt:

- Voorzitter: de heer P. Sterckx (de heren W. Van Den Broeck en J. Van Hoeck waren eerst aangezocht)
- Secretaris: Mevrouw I. Van Der Veken
- Leden: de heer F. Auwera
de heer A. Goris
de heer J. Van Schoor

Als men de beide jury's samenvoegt wordt de vermeende oververtegenwoordiging van een stekking totaal teniet gedaan.

Vraag nr. 112 van 12 maart 1986 van de heer M. DESUTTER

Gebouwen bezet door kabinetten — Kostprijs huur-overeenkomst en personeelsbezetting

Met uw kabinet bezet u ruimten ter Em. Jacquainlaan 162, Toren 2, 20ste verdieping.

Graag vernam ik wie eigenaar is van dit pand, met wie de huurovereenkomst werd afgesloten en hoeveel de jaarlijkse huurprijs ervan bedraagt.

Welke oppervlakte in m² wordt er voor uw kabinetsdiensten bezet? Hoeveel is dan de huurprijs per m²? Wanneer werd deze huur aangegaan?

Wanneer werd deze huur eventueel verlengd? Wanneer kan deze huur ten vroegste beëindigd worden?

Hoeveel personen zijn er werkzaam op uw kabinet?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Zoals het Geachte Lid inmiddels wellicht vernomen heeft is mijn kabinet sedert 1 maart 1986 ondergebracht in een gebouw gelegen aan de Kunstlaan 46 te 1040 Brussel.

Eigenaar van dit pand is de N.V. Belart/Brussel Staete BV met wiens vertegenwoordiger de Vlaamse Gemeenschap op 10 december 1985 een huurovereenkomst afgesloten heeft die aanvangt op 1 januari 1986 en eindigt op 31 december 1994. Het jaarlijkse huurgeld is vastgesteld op 9.800.000 F, gemeenschappelijke lasten exclusief.

Het kabinet beschikt over de 5de verdieping en een deel van de 4de verdieping, een archieftruimte, plus 15 parkeerplaatsen, in totaal 2150 m². De huurprijs per m² bedraagt aldus 4.560 F.

Er zijn overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1986 houdende bepaling

van de samenstelling en de werking van de kabinetten van de Gemeenschapsministers 39 personen werkzaam op mijn kabinet. Bovendien is er aan mijn kabinet een cel „Vorming” gehecht, bestaande uit 2 personen.

Vraag nr. 113
van 12 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Vlaamse Filmotheek — Oprichting

Onlangs vonden jonge mensen die zich bezighouden met de „archeologie” van de Vlaamse film een kopie terug van de verloren gewaande Vlaamse langspeelfilm „Leentje aan zee” van Anna Frijters uit 1927.

Dit „faits divers” toont eens te meer aan hoe wenselijk het voor de Vlaamse Gemeenschap is over een degelijk eigen filmotheek te beschikken.

Meent de Minister niet dat hij dringend een initiatief moet nemen om te komen tot de oprichting van een Vlaamse filmotheek?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vernoemde vraag, kan ik het geachte lid melden dat per 21 december 1961 het filmmuseum opgericht werd. Met de oprichting van deze vereniging wou men precies tegemoetkomen aan het hiaat dat bestond inzake de bewaring en de vrijwaring van het filmpatrimonium in België. Totnogtoe heeft deze bi-culturele instelling bevredigend werk geleverd binnen de haar toegewezen opdracht en zie ik geen directe aanleiding om met spoed over te gaan tot de oprichting van een Vlaamse filmotheek.

Vraag nr. 115
van 12 maart 1986
van de heer W. DESAEYERE

Vrijzinnige Koepel en Vakbel — Erkennung als cultuurkoepel

Op 1 januari 1984 werden Vakbel en de Vrijzinnige Koepel erkend op basis van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Het subsidieerbare personeelskader werd door beide koepels echter beperkt tot twee stafmedewerkers en één administratieve medewerker.

De 5 andere erkende koepels bezitten allen een personeelskader van 3 staf- en 2 administratieve medewerkers.

Graag vernam ik van de Minister welke redenen hem ervan weerhouden deze beide koepels als volwaardig te erkennen. Waarom wordt het bedrag opgenomen in de begroting ten voordele van de koepelorganisaties niet op een gelijkwaardige en billijke wijze tussen de zeven erkende koepelorganisaties verdeeld, teneinde de Vrijzinnige Koepel en Vakbel een volwaardige werking toe te staan?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat vakbel en de Vrijzinnige Koepel ingevolge een beslissing van mijn voorganger gedurende 1984, het eerste jaar van hun erkenning, met een beperkte personeelsbezetting werden gesubsidieerd omwille van het feit dat zij nog niet volledig aan het decreet van 2 januari 1976 betreffende de koepelorganisaties voldeden en de toekenning van een starttoelage in voormeld decreet niet was voorzien.

Deze toestand werd reeds in het werkjaar 1985 rechtgezet in de zin van de subsidiëring van een volledig personeelsbestand conform de bepalingen van voormeld decreet en dus gelijk aan deze van de andere reeds eerder erkende koepelorganisaties.

Vraag nr. 117
van 12 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Onderhoud van gerestaureerde monumenten — Controle

Uit een verslag van de Algemene Rekenkamer van Nederland blijkt dat in vrij veel gevallen de effecten van restauratie van monumenten min of meer teniet gedaan worden door onzorgvuldige uitvoering van de restauratie of door het achterwege laten van deskundig onderhoud na de restauratie.

Uit een onderzoek van dossiers over restauraties van grote monumenten in de periode 1955-1985, bleek dat in Nederland voor dertig van de tachtig objecten in de laatste vijf weer nieuwe, kostelijke restauraties noodzakelijk waren. De Algemene Rekenkamer van Nederland concludeert uit het onderzoek bij de Rijksdienst voor Monumentenzorg, dat er meer aandacht moet besteed worden aan het onderhoud.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bij ons weten werd de restauratie van monumenten in Vlaanderen nog niet op deze wijze doorgelicht. Meent u niet dat een dergelijk onderzoek ook in Vlaanderen kan nuttig zijn?
2. Uit het Nederlands onderzoek blijkt ook dat er meer garanties nodig zijn voor een juiste en rechtmatige betaling van subsidiebedragen. De financieel-technische beoordeling van de subsidieaanvragen is meestal te beperkt. Meent u niet dat deze conclusie ook van toepassing is — ook al is het Nederlandse systeem niet volledig te vergelijken met het Vlaamse — voor onze monumentenzorg?
3. Meent u niet dat het huidige subsidiesysteem voor de restauratie van monumenten moet doorgelicht worden?
4. Welke nieuwe maatregelen voorziet u om de nadruk te verleggen van de restauratie naar het onderhoud en de controle op reeds gerestaureerde monumenten?

Antwoord

Naar aanleiding van zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het decreet van 3 maart 1976 ondermeer bepaalt dat de subsidieregeling voor werken aan beschermde monumenten aan de Vlaamse Raad ter bekrachtiging moest worden voorgelegd binnen zes maand na het verschijnen van dit besluit.

De bedoelde besluiten zijn slechts getroffen respectievelijk op 1 juli 1982 en op 2 juli 1984. De omzendbrief betreffende de procedure die moet gevolgd worden bij het indienen van dossiers verscheen slechts op 30 augustus 1985 in het Belgisch Staatsblad.

De subsidieregeling voorziet dat de eigenaar verplicht is na de restauratie, op eigen kosten, een nazicht van zijn monument te laten uitvoeren.

Het is uiteraard te vroeg om amper zes maand na het verschijnen van de procedures reeds een doorlichting te maken over de wijze waarop ze worden toegepast.

In elk geval zal ik mijn diensten opdracht geven een nauwgezet toezicht te laten houden op het wettelijk verplicht nazicht op kosten van de eigenaar, zoals dit in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 artikel 18 littera d5. is voorzien.

Vraag nr. 120
van 14 maart 1986
van mevrouw M. PANNEELS-VAN BAELEN

Verfilming „ De Leeuw van Vlaanderen ” — Kostprijs

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Wie gaf destijds opdracht aan Hugo Claus om „ De Leeuw van Vlaanderen ” (H. Conscience) te verfilmen ?
2. Welk(e) ministerie(s) bekostigde(n) deze verfilming en hoeveel kostte de hele onderneming?

Antwoord

In antwoord op voornoemde vraag kan ik het geachte lid melden wat volgt.

1. „ De Leeuw van Vlaanderen ” is inderdaad wat men noemt een opdrachtfilm. Initieel was het de BRT, in samenwerking met de KRO, die het project opgevat had om een TV-serie aan te maken. Toen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zich aankondigde als derde partner, werd de beslissing genomen een langspeelfilm te draaien.
2. De produktie van „ De Leeuw van Vlaanderen ” heeft uiteindelijk 80 miljoen gekost met als voornaamste financieringsbronnen de BRT, de KRO en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 121
van 14 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Maaltijdcheques — Taalgebruik

De Maaltijdcheque CR NV, Frankrijklei 88 bus 10 te 2000 Antwerpen is één van de firma's die betrokken zijn bij de uitreiking van maaltijdcheques.

In verschillende restaurants in Brabant hangt deze firma een zelfklever waarop de volgende tekst staat: „ Wij aanvaarden de maaltijdcheque ” met daaronder de afkorting „ CR ” (duidelijk de afgekorte benaming voor „ chèque-repas ”).

Aangezien deze maaltijdcheques sociale voordelen zijn die de bedrijven aan hun werknemers toekennen, meen ik dat deze documenten onder toepassing van het taaldecreet van 19 juli 1973 en artikel 52 van de bestaande taalwetgeving in bestuurszaken vallen.

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

De aankondiging door verschillende restaurants mbt het feit dat aldaar maaltijdcheques worden aanvaard, moet worden gezien als een element van de overeenkomst gesloten tussen twee privaatrechtelijke ondernemingen, in casu de NV De Maaltijdcheque en het betrokken eethuis. Als dusdanig is deze bekendmaking vreemd aan de notie „ Sociale betrekkingen ” tussen werkgevers en werknemers, bedoeld in artikel 4 van het septemberdecreet.

Bovendien is het het geachte lid ongetwijfeld bekend dat het Arbitragehof bij arrest dd. 30 januari 1986 (BS 12 februari 1986), onder meer artikel 4, § 3 van voormeld decreet heeft vernietigd, stellende dat betrekkingen tussen werkgevers en privaatrechtelijke en publiekrechtelijke instellingen geen sociale betrekkingen zijn in de zin van artikel 59 bis §3, 3° van de Grondwet; evenmin behoren deze betrekkingen, aldus het Hof, tot de bestuurszaken in de zin van artikel 59 bis § 3, 1° van de Grondwet.

Vraag nr. 122
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen — Overzicht subsidiëring vanaf 1980

In het kader van de socio-culturele volwassenenvorming wordt jaarlijks door uw ministerie aan een groot aantal Vlaamse organisaties belangrijke subsidies verleend.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een overzicht van de subsidies die u verleend en dit sinds 1980.

Antwoord

Gelet op de omvang van het antwoord worden de gevraagde gegevens aan het geachte lid persoonlijk toegezonden.

Deze gegevens worden jaarlijks samengevat in een verslagboek dat ter informatie aan de koepelorganisaties en de leden van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling wordt toegezonden.

Vraag nr. 123
van 19 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Taalunie — Werking en financiële bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

Onlangs heeft een lid van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren op ietwat spectaculaire wijze ontslag genomen uit deze Raad.

Bij de gelegenheid heeft deze heer — die nota bene gedurende jaren als lid van het Comité van Plaatsvervangers verantwoordelijk is geweest voor de vormgeving van de Taalunie — een „Memorandum” verspreid waarvan de inhoud door ingewijden als „eenzijdig” en zelfs als „infantiel” wordt beschreven. Het betreft een lange klacht over het niet goed functioneren van de — pas sinds 1984 operationeel geworden — Taalunie.

Anderzijds werd door de Interparlementaire Commissie en de gezaghebbende Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren unaniem en met aandrang gepleit voor het optrekken van de dotatie aan de Taalunie. De Tweede Kamer heeft reeds met dit idee ingestemd.

Uit zijn aan de pers meegedeelde beleidsnota (zie o.a. De Standaard van 15/16 maart 1986) zegt de Gemeenschapsminister dat hij „de recente kritiek (zal) onderzoeken, zowel als de mogelijkheid om het budget te verhogen.”

Het lijkt er op dat de Gemeenschapsminister dus evenveel belang hecht aan de — reeds officieel weerlegde — kritiek van een enkeling als aan het in tal van vergaderingen geformuleerde en verantwoorde advies van de bij verdrag opgerichte organen van de Taalunie. Is de vrees dan niet gewettigd dat de Gemeenschapsminister allerminst de ambitie heeft de Taalunie reële kansen te geven?

Antwoord

Het geachte lid kan ik mededelen dat zijn vrees niet gewettigd is. De vraag naar de budgetverhoging wordt eerlang in de Vlaamse Executieve besproken in het kader van de opstelling van de begrotingsvoorstellen 1986.

Vraag nr. 125
van 19 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Comité Amateurtoneel België Nederland — Financiële bijdrage Vlaamse Gemeenschap, werking en controle

Graag vernam ik welke gedurende de jongste vijf jaar de financiële bijdrage is geweest van de Vlaamse Gemeenschap tot de werking van het Comité Amateurtoneel België Nederland.

Tevens wens ik te vernemen wat de preciese opdracht is van dit comité en wie de werking ervan controleert.

Antwoord

Ik kan het geachte lid het volgende mededelen:

1. Financiële bijdragen gedurende de jongste vijf jaar

1981	40.000 H fl
1982	40.000 H fl
1983	40.000 H fl
1984	40.000 H fl
1985	15.000 H fl

2. Preciese opdracht van dit Comité

- Organisatie van toneelopvoeringen (amateuristisch) tussen Vlaanderen en Nederland.
- De werking ervan wordt gecontroleerd op basis van een accountantverslag en via besprekingen binnen de sub-commissie **Jeugd-Volksontwikkeling en Amateuristische Kunstbeoefening**.

Vraag nr. 126
van 19 maart 1986
van de heer J. VALKENIERS

Ministeriële kabinetten — Personeelsbezetting

Graag kreeg ik van de Minister volgende inlichtingen.

Hoeveel personen zijn er, per niveau, tewerkgesteld op het kabinet van de Minister?

Hoeveel personen onder hen zijn afkomstig uit een openbare dienst en genieten dus reeds een salaris van de staat?

Hoeveel personen zijn afkomstig uit de privé-sector en worden dus volledig op kosten van het kabinet betaald?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het geachte lid vindt hierna de door hem gevraagde inlichtingen.

1. Personeelsbezetting op 1 april 1986

Kabinetsleden :	6
Uitvoerend personeel :	28
Telefonisten :	2
Hulppersoneel :	3

2. Onderwijsceel op 1 april 1986

Kabinetslid :	1
Uitvoerend personeel :	1

Er zijn in totaal 22 personen afkomstig uit een openbare dienst. 19 personen zijn afkomstig uit de privé-sector.

Aldus wordt de toegelaten getalsterkte zoals voorzien door het Besluit van de Executieve van 11 december 1985 en door de Omzendbrief van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve van 9 januari 1986 vooralsnog niet bereikt.

Vraag nr. 127
van 20 maart 1986
van de heer M. DIDDEN

Tijdelijk tewerkgestelden domein Alden-Biezen — Wettelijk voorgeschreven documenten

In het jaar 1985 werden in het domein Alden Biezen tijdelijke personeelsleden aangesteld, die naar men mij mededeelt gedurende het jaar 1985 geen loon, noch ziektebon, noch enig correct **afdaningsformulier** voor de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening hebben bekomen.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister:

1. Of deze toestand juist is?
2. Op welke manier kan hieraan een einde gesteld worden en hoe zal dit geregulariseerd worden ?
3. Welke is het personeelskader van Alden-Biezen?
 Welke personen zijn er momenteel in dienst en met welke functie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de personeelsleden, die bij arbeids-overeenkomst werden aangeworven in het kader van de seizoentewerkingstelling 1985 bij het Cultureel Centrum Alden Biesen inmiddels werden uitbetaald via de Centrale Dienst der Vaste Uitgaven. Deze dienst is tevens belast met het afgeven van de bijdragebons voor de ziekteverzekering aan de betrokken personeelsleden. Aan de personeelsleden wier contract een einde nam op 30.09.1985, 31.10.1985 en 31.12.1985 werd een formulier C4 — bewijs van volledige werkloosheid en inlichtingsblad, bestemd voor de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening toegestuurd.

Wat punt 3 van zijn vraag betreft gelieve het geachte lid hierna het personeelskader alsmede het **personeelseffectief** van het Cultureel Centrum Alden Biesen te vinden.

Graad	Rader	Effectief
directeur-cultuuranimator	1	1 (contractueel)
adjunct-directeur-cultuuranimator	1	
beheerder-secretaris	1	2 (waarvan 1 contractueel)
opsteller	1	
hoofdclerk-typist	1	-
klerk-typist of/en e.a. klerk-typist	1	1
typist	-	1 (contractueel)
chef-kok	1	1
kok of eerste vakman	2	3 (waarvan 2 contractuele)
wachter of wachtereerste klasse	6	7 ter beschikking gesteld door Ministerie Openbare Werken (Regie der Gebouwen)
geschoold werkman A	-	1 (tewerkgestelde werkloze)

Bovendien zijn in genoemde instelling 3 schoonmaaksters bij arbeidsovereenkomst tewerkgesteld.

Vraag nr. 130
van 21 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Werking Nederlandse Taalunie — Beleidsvisie

In de Beleidsverklaring van de heer Patrick Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het cultuurbeleid van de Vlaamse Executieve (**februari**-maart 1986) waarvan de tekst werd medegedeeld op 12 maart jl. gesignaleerd in de pers op 15 maart, lees ik op blz. 22-23 dat de Gemeenschapsminister n.a.v. een memorandum van prof. K. De Clerck over „vermeende wantoestanden in de Taalunie” de Algemeen Secretaris verzocht heeft hem daarover te rapporteren, waarna hij met zijn collega **Gemeenschapsminister** Kelchtermans overleg zal plegen.

Inmiddels ondertekende mr. drs. L.C. Brinkman, fungerend voorzitter van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie, op 13 maart 1986, in antwoord op een schriftelijke vraag vanwege leden van de Interparlementaire Commissie, een uitvoerige weerlegging op de aantijgingen van prof. De Clerck.

Als lid van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie was de Gemeenschapsminister ongetwijfeld reeds voor de publikatie van zijn beleidsverklaring op de hoogte van het antwoord dat namens dit Comité zou worden verstrekt. Ongetwijfeld werd hem een ontwerp van antwoord voorgelegd, en dat wel enkele dagen voor 13 maart.

Graag zou ik vernemen waarom de **Gemeenschapsminister** zich over de problemen van de Taalunie op een andere manier uitsprekt t.o.v. de Vlaamse Raad en de Vlaamse openbare opinie dan als lid van het Comité van Ministers.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik ter zake de zienswijze van Mr. Drs. L.C. **Brinkman** t.a.v. de uitspraken en kritische bedenkingen vanwege Prof. De Clerck onderschrijf De gissingen, verwoord in de derde alinea van de vraagstelling, zijn alleen maar vermoedens, die in generlei mate de thesissen zouden kunnen ondersteunen, gesuggereerd in de laatste alinea van de vraag.

Vraag nr. 131
van 21 maart 1986
van de heer J. ANSOMS

Vormingsinitiatieven — Stand van zaken

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is zijn departement op een of andere wijze betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep ?
2. Zo ja, dan bekwam ik graag de volgende inlichtingen.

Welke zijn deze vormingsinitiatieven?

Zijn ze eenmalig of worden ze georganiseerd binnen een bestaande structuur? Zo ja, welke structuur dan ?

Welke is de betrokkenheid van zijn departement bij deze initiatieven (eigen organisatie, subsidiëring, regelgevende bevoegdheid..) ?

Welke financiële middelen werden er door zijn departement aan deze initiatieven besteed in 1985?

3. Zijn er (nieuwe) initiatieven voorzien in 1986 of voor de daarop volgende jaren ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, de heer L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg, de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting, de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

1. Mijn departement is niet betrokken bij vormingsinitiatieven buiten de context van het schoolse onderwijs, die tot doel hebben bij te scholen of om te scholen in functie van de opleiding tot of van de betere uitoefening van een beroep.

2. —

3. Er zijn geen initiatieven voorzien in 1986.

Vraag nr. 132
van 25 maart 1986
van de heer G. BOGAERTS

Decreet van 28 juni 1985 inzake Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking — Onderzoek door het Arbitragehof

Door decreet van 28 juni 1985 van de Vlaamse Raad werd het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht door decreet van 8 juli 1980, omgevormd (BS 20 augustus 1985).

Vooreerst is het opmerkelijk dat in artikel 1 verwezen wordt zowel naar artikel 59 bis als naar artikel 107 quater van de Grondwet, daar waar artikel 19, § 1 van de bijzondere wet een duidelijk onderscheid wenst en aparte decreten naargelang zij aangelegenheden regelen, bedoeld in een van deze twee grondwetsartikelen.

Vervolgens onderwerpt artikel 4 van het jongste decreet deze instelling aan specifieke aangeduide bepalingen van de wet van 16 maart 1954, betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, **ensdeels**, en, anderdeels, bevriest dit artikel de alzo opgesomde bepalingen van de voornoemde wet, nl. „zoals ze van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van dit decreet.”

Gaat deze bepaling niet in tegen artikel 13, §§ 3 en 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, waardoor het niet mogelijk blijkt rechtsgeldig de toepassing van de wet van 16 maart 1954 te beperken tot sommige bepalingen ervan en daarenboven nog die bepalingen als het ware te bevriezen zodat toekomstige wijzigingen van de wet van 16 maart 1954 geen toepassing zouden vinden ?

Tenslotte heeft artikel 10 van hetzelfde decreet het statuut van het personeel van de nieuwe instelling zodat het moet voorgelegd worden aan de Minister van het Openbaar Ambt krachtens artikel 13, § 6 van de meerbedoelde bijzondere wet, wat blijkbaar niet gebeurde.

Werd het meerbedoelde decreet onderworpen aan het Arbitragehof om deze verschillende redenen ?

Antwoord

Het geachte lid doelt allicht op het decreet van 28 juni 1985 houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap.

Het is juist dat dit decreet zowel aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 59 bis van de Grondwet, als aangelegenheden die ressorteren onder artikel 107 quater van de Grondwet.

Het is eveneens juist dat, naar het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, daarom twee afzonderlijke decreten hadden moeten getroffen worden. Dit advies maakt ten andere deel uit van een vaste rechtspraak van de betrokken afdeling.

In herhaalde adviezen, heeft de afdeling Wetgeving, ook nog gesteld dat de bepalingen van artikel 13, §§ 3 en 6 niet toelaten dat de Vlaamse Raad de toepassing van de wet van 16 maart 1954 zou beperken tot sommige bepalingen ervan en zoals ze van kracht zijn op een bepaald ogenblik. Hetzelfde moet worden opgemerkt nopens artikel 10 van het omvormingsdecreet.

Een meerderheid in de Vlaamse Raad heeft echter geoordeeld over de bezwaren van de Raad van State te moeten heenstappen.

Voor zover mij bekend is, werd tot op heden geen beroep aanhangig gemaakt op het Arbitragehof, om voormelde redenen.

Vraag nr. 137
van 28 maart 1986
van de heer M. OLIVIER

Toepassing van de subsidieregeling voor de verenigingen te Voeren — Klacht van de Vlaamse verenigingen tegen het gemeentebestuur

Ten gevolge van de klacht van de Vlaamse verenigingen bij de Nationale Cultuurpactcommissie werd door laatstgenoemde een vraag gericht tot het College van Burgemeester en Schepenen om een onderhoud te hebben teneinde het gestelde probleem een oplossing te geven.

Het is u bekend dat het antwoord van het Gemeentebestuur een eerste datum vooropgesteld heeft op 30 februari 1986.

Het Bureau van de Nationale Cultuurpactcommissie heeft op 10 maart 1986 beslist bij het College van Burgemeester en Schepenen van Voeren opnieuw op een onderhoud aan te dringen.

Bij brief van 19 maart 1986 ondertekend door de Burgemeester José Happart en de Gemeentesecretaris Markovic D. deelt het College van Burgemeester en Schepenen mede dat zij in zitting de datum 15 maart 1986 kennis genomen heeft van het schrijven van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Het College deelt mede dat een onderhoud kan plaats hebben op 31 december 1992 te 22 uur.

Uit dit antwoord blijkt dat ook de vorige datum onmogelijk op een vergissing kon rusten en dat de gemeente Voeren, bij monde van het CBS, de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie in het bijzonder, en de Vlaamse verenigingen in het algemeen, belachelijk wil maken.

Mag ik dan ook vragen van de geachte Minister te vernemen welke stappen hij zal ondernemen om bij de bevoegde overheden om deze praktijken aan de kaak te stellen en maatregelen te doen nemen om de procedure bij wet vastgelegd, te doen respecteren door het CBS van Voeren.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

De vraagstelling van het geachte lid heeft ongetwijfeld betrekking op het al dan niet eerbiedigen, door een gemeentelijk college, van de bevoegdheden en de taakuitoefening van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, waarvan de werking en de diensten thans ressorteren onder de bevoegdheid van de Eerste Minister.

Ik zal niettemin de Voorzitter van de Cultuurpactcommissie schriftelijk om uitleg vragen nopens de ware toedracht van de feiten waarvan het geachte lid in zijn vraag melding maakt. In functie daarvan, zal ik mij beraden over eventueel te nemen maatregelen, binnen de bevoegdheden die mij ter zake zijn toebeëdeeld.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 31
 van 21 februari 1986
 van de heer E. DE GROOT

Reconversie Rupelstreek — Bouwrijpheid putten P, M en N

Op 27 juni 1985 had ik de eer de geachte Voorzitter te interpellieren op de Vlaamse Executieve over de reconversie van de Rupelstreek. In zijn antwoord vermeldde de Voorzitter ondermeer dat de Vlaamse Executieve een onderzoek instelde betreffende een bodemonderzoek naar de bouwrijpheid van de putten P, M en N.

Daar ik echter betwijfelde of dit wel degelijk was gebeurd, antwoordde de Voorzitter mij de nodige gegevens hierover schriftelijk te bezorgen.

Ofschoon het nu reeds februari 1986 is mocht ik tot nu toe nog geen enkel bericht ontvangen met gegevens betreffende het bodemonderzoek naar de bouwrijpheid van de putten P, M en N.

Ik wil de geachte Voorzitter dan ook vragen mij deze gegevens mede te delen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een bodemonderzoek in putten P, M en N werd uitgevoerd door de Nationale Maatschappij der Huisvesting. De aard van de proeven en de evaluatie van de resultaten ervan zouden te beperkt zijn om nu reeds bruikbare conclusies te trekken voor het gebruik van de bodem. Mag ik het geachte lid verwijzen naar voornoemde instelling om de technische gegevens over de proeven voor de putten P, M en N daar te willen raadplegen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 43
 van 15 januari 1986
 van de heer L. VANVELTHOVEN

Lozingen van varkenshouderijen — Maatregelen

Het is algemeen bekend, dat de lozingen van mest — alhoewel verboden — afkomstig van de varkensmesterijen, een zeer zware verontreinigingsbron zijn van zowel het oppervlaktewater als het grondwater.

Uit welingelichte bron heb ik vernomen dat een belangrijke boerenorganisatie zich niet kan akkoord verklaren met het principe „ de vervuiler betaalt “.

Mag ik antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel procent van de varkensmesterijen in het Vlaamse Gewest beschikken over een lozingsvergunning en hoeveel van deze bedrijven beschikken er over de nodige technische installaties opdat ze zouden voldoen aan de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van varkenshouderijen en van het ophalen van varkensmest, in de openbare riolen en in de gewone oppervlaktewateren (KB van 22 april 1977)?
2. Welke wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen er tijdens deze legislatuur werden getroffen om een einde te stellen aan deze onduidelbare zware verontreiniging van onze waterreserves ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen kan ik hem mededelen dat de lozing van afvalwater afkomstig van varkenshouderijen geregeld wordt door het koninklijk besluit van 22 april 1977 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van varkenshouderijen en van het ophalen van varkensmest, in de openbare riolen en in de gewone oppervlaktewateren.

Tot op heden werden nog geen aanvragen voor de lozing van afvalwater van varkensmest bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) ingediend.

De Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) gaf drie vergunningen af.

De WZK en de VWZ volgen de toestand op via systematische controles.

Bij illegale lozing wordt proces-verbaal opgesteld en toegezonden aan de gerechtelijke instantie. Zo werd in de buitendienst Leuven op 19 april 1984 een proces-verbaal van overtreding aan het parket overgemaakt.

In het ambtsgebied van de WZK werden reeds diverse vonnissen uitgesproken.

In het kader van een door de Procureur des Konings gecoördineerde actie in de gerechtelijke arrondissementen Veurne (periode 1980-1981) en Brugge (periode 1985-1986) werden systematisch alle landbouwbedrijven bezocht en op de lozing van afvalwater gecontroleerd.

Wat de bescherming van de waterreserves betreft kan ook verwezen worden naar het decreet van 24 januari 1984 betreffende het grondwaterbeheer en zijn uitvoeringsbesluiten van respectievelijk 22 maart 1984 (4) en 27 maart 1985 (3).

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 43
van 18 februari 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Milieudossiers — Bevoegdheid gemeenten

- In welke concrete soort van dossiers, die behoren tot het milieubeleid, moeten de gemeenten of een instantie ervan in Vlaanderen :
 - een advies geven;
 - een beslissing nemen;
 - in beroep gaan ?
- Welke taken zijn sinds 1980 (autonome regionale regeringen) toegevoegd of afgeschaft voor de gemeenten in die materies die behoren of raken aan het milieubeleid ?
- Op welke diensten kunnen de gemeenten, of hun instanties rekenen om de dossiers in bovengenoemde materies te behandelen ?

4. Wat is de kost van de gemeenten voor (3) ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat in verband met de schriftelijke vraag nr. 43 van 18 januari 1986, die door de heer N. De Batselier, lid van de Vlaamse Raad, werd gesteld, dat deze materie tot de bevoegdheid van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu, behoort.

Ik heb dan ook deze vraag voor passend gevolg, doorgezonden.

Vraag nr. 46
van 19 februari 1986
van de heer A. DE BEUL

Wijziging wegbedekking — Bouwvergunning

In antwoord op onze vraag nr. 30 van 16 januari deelde de Gemeenschapsminister van Cultuur mee dat „ wanneer een wegbedekking wordt veranderd, hiervoor een bouwvergunning moet worden verkregen . ”

Naar we menen te weten wordt de bedekking van b.v. een kasseiweg met een asfaltbedekking, door de meeste gemeentebesturen niet als een vergunningsplichtige activiteit beschouwd.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

- Is het aanbrengen van een andere wegbedekking vergunningsplichtig ?
- Bij het aanbrengen van een ander profiel over de weg of het aanleggen van een nieuw tracé, is een bouwvergunning noodzakelijk. In een aantal gevallen, vooral wanneer men onteigeningsbesluiten kan vermijden (via minnelijke schikkingen) worden door besturen geen bouwvergunningen aangevraagd. Op deze wijze worden de gewestplannen nog verder ondergraven. Is deze problematiek u bekend? Hoe denkt u op een systematische wijze hieraan te verhelpen ?
- Bij het wijzigen van de wegbedekking in een beschermd landschap, zou een bouwvergunning een degelijk sluitstuk zijn om het willekeurig en overhaast beschadigen en aantasten van het landschap, stads- of dorpsgezicht te voorkomen. Vermits dit geen vergunningsplichtige activiteit is, valt dit — voor wat de monumenten en stads- en dorpsgezichten betreft — niet onder artikel 5, § 4 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten. Meent u niet dat ook het eenvoudig wijzigen van de wegbedekking als een vergunningsplichtige activiteit moet beschouwd worden? Zal u hiertoe de nodige wetgevende initiatieven nemen?
- In hoeveel gevallen werd bij het louter wijzigen van de wegbedekking b.v. het asfalteren van een kasseiweg — in de omgeving van een beschermd

monument of in een stads- en dorpsgezicht — in 1984 en 1985 een bouwvergunning aangevraagd? In hoeveel gevallen werd in 1984 en 1985 een overtreding hiervan vastgesteld?

5. Hoe wordt de controletaak, voor de in punt 4 geciteerde problematiek specifiek uitgeoefend?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 19 februari 1986 heb ik de eer het geachte lid mede de delen dat de problematiek omtrent de bouwaanvragen op openbaar domein wordt geregeld door het koninklijk besluit van 25 maart 1981 tot vaststelling voor het Vlaamse Gewest van de op openbaar domein door publiekrechtelijke rechtspersonen uit te voeren werken en te verrichten handelingen waarvoor wegens hun geringe omvang geen vergunning is vereist (Belgisch Staatsblad van 10 februari 1984) en door de **stedebouw**wet.

Dit houdt dus in dat voor al de werken die niet nominatief opgesomd zijn in dit besluit wel een bouwvergunning moet worden aangevraagd en verkregen in zoverre ze bouwvergunningplichtig zijn overeenkomstig art. 44 van de stedebouwwet.

Het antwoord op uw eerste punt is terug te vinden onder art. 2 punt 3 van bovenvermeld koninklijk besluit: „Het aanbrengen van een andere verharding op de rijweg of de vervanging van de bestaande verharding, zonder verbreding van de rijweg”. Dergelijke werken zijn vrijgesteld van een bouwvergunning.

Wat het tweede punt betreft kan ik bevestigen dat in geval van tracé-wijzigingen er een bouwtoelating dient bekomen te worden. Het nut van de gevraagde wijziging en de gevolgen wat de bestemming van het gewestplan betreft dienen dan ook tijdens de loop van de vergunningsaanvraag onderzocht te worden. De wijze van verwerving van de nieuwe wegzate heeft uiteraard geen invloed op de verplichting van voorafgaand een bouwvergunning te verkrijgen.

Wat het antwoord op uw vraag 3 en gedeeltelijk op uw vraag 4 betreft moet ik u verwijzen naar het artikel 3 van bovenvermeld besluit.

„De bepalingen van dit besluit zijn niet van toepassing op werken en handelingen:

1. binnen een beschermd landschap of een landschap dat het voorwerp is van een niet vervallen beschermingsvoorstel, of in de omgeving daarvan;
2. binnen een beschermd of voor bescherming vatbaar stads- of dorpsgezicht, of in de omgeving daarvan;
3. in de omgeving van een beschermd, of voor bescherming vatbaar monument;
4. in een door het gewestplan vastgesteld groen- of parkgebied”.

Er dient echter aan toegevoegd te worden dat het wijzigen van een wegbedekking of het aanbrengen van een andere verharding, waar ze ook gelegen zijn, niet bouwvergunningplichtig kunnen genoemd worden overeenkomstig art. 44 van de stedebouwwet. Volgens de rechtspraak is slechts de aanleg van een weg

met de daarbijbegrepen nutsleidingen en — voorzieningen bouwvergunningplichtig. De opname van punt 3 in art. 2 van bovengenoemd KB bij de van bouwvergunning vrijgestelde werken van geringe omvang was derhalve overbodig.

Ik ben van mening dat het door een wetswijziging vergunningplichtig maken van het wijzigen van een wegbedekking niet ten goede kan komen qua efficiëntie aan de voor het wegbeheer en — onderhoud verantwoordelijke instanties. Als overreglementering zou dit alleen maar nutteloze vertragingen en kosten meebrengen voor de gemeenschap. Deze **overheidsinstanties** hebben immers hoe dan ook de zorg bij het onderhoud van de wegen rekening te houden met imperatieven die uit de omgeving kunnen voortvloeien.

Voor wat het vierde punt betreft moet ik het geachte lid mededelen dat geen statistisch materiaal beschikbaar is betreffende de aanvragen inzake de wijzigingen van de wegbedekking.

Waar het beschermde goederen betreft wordt toezicht uitgeoefend door de inspecteurs van het Bestuur van Monumenten en Landschapszorg binnen de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Vraag nr. 48
van 24 februari 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Rehabilitatiebeleid inzake bestaande woningen — Stand van zaken

Tijdens de laatste jaren was het beleid inzake volkshuisvesting hoofdzakelijk afgestemd op de rehabilitatie van het patrimonium van de erkende vennootschappen.

De rehabilitatie van bestaande woningen moet vanzelfsprekend opgenomen worden in het algemene kader van het stedebouwkundig beleid. Aangezien zij daarenboven meer arbeidsintensief is dan de bouw van nieuwe woningen, is zij trouwens een welkome remedie in een periode van hoge werkloosheid.

Uit goede bron vernemen wij dat het WTCB samen met een werkgroep, in opdracht van de Gemeenschapsminister, een programma uitwerkt teneinde de renovatiekosten van bestaande woningen te evalueren.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de rehabilitatie van bestaande woningen, in het kader van een gezond stedebouwkundig beleid, verder te stimuleren?
2. Welke instellingen werken actief mee aan het genoemde WTCB-project en dit gezien het grote belang van deze evaluatiemethode binnen het kader van de **renovatie-activiteiten** van de erkende vennootschappen?
3. Welke zijn de huidige resultaten van deze werkgroep?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 24 februari 1986 heb ik de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

1. In mijn stedenbouwkundig beleid zal ik in de toekomst meer nadruk leggen op de rehabilitatie van bestaande woningen binnen de globale context van de stadsvernieuwing en herwaardering.

De nodige maatregelen hiertoe zijn thans nog in onderzoek. Wat de technisch-stedenbouwkundige kant betreft zullen de gegevens van de WTCB-studie geanalyseerd worden.

2. In de werkgroep die de WTCB-studie begeleidde hadden volgende instellingen zitting :

- het kabinet van de Minister van Ruimtelijke Ordening, landinrichting en natuurbehoud;
- de administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu;
- de algemene technische diensten;
- de administratie van huisvesting;
- de nationale maatschappij voor de huisvesting;
- de nationale landmaatschappij ;
- het Vlaams Woningfonds;
- de Nationale Confederatie van het Bouwbedrijf;
- de studiegroep Omgeving;

3. Het eindrapport van de studie kwam gereed in december 1985. De opvolging van die studie moet nog plaatsvinden.

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 29
van 16 januari 1986
van de heer H. COVELIERS

Opname en produktie symfonische muziek door BRT
— Stand van zaken

Door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden sinds 1974 een aantal opnamen gemaakt van symfonische muziek en Kamermuziek.

Ondanks het feit dat zeer grote investeringen werden gedaan voor de opnamen werden blijkbaar de platen nooit geproduceerd.

Het gaat hier om volgende opnamen:

Klankopname - klaar voor gravure

Produktie 1974

Amalgames - Louis De Meester - NOB - André Vandernoot - Reyers - van 9 tot 12 juli 1974 - duur: 10' 06"

Produktie 1977

Musica Per Archi - Louis De Meester - Philharmonie van Antwerpen - Fernand Terby - Kez - 8, 9 en 10 juni 1977 - duur: 20' 30"

Produktie 1979

1 e Concerto - pianoconcert - Louis De Meester - NOB - Freddy Devreese - Claude Coppens (piano) - PSK - 19, 20 en 21 juni 1979 - duur: 20'30"

Ouverture - Frederik Devreese - NOB - PSK - 22 juni 1979 - duur: 6'25"

2e Symphonie - Ernest Van Der Eyken - NOB - PSK - van 26 tot 28 juni 1979 - duur: 25'45"

Produktie 198 1

3e Symphonie - Jef Van Hoof - NOB - S. Van Den Broeck - PSK - duur: 31'10"

Klankopname - onafgewerkt (bandmontage nog niet gebeurd)

Produktie 1977

Plechtige Ouverture - Willem Kersters - NOB - Georges Octors - PSK - 27 en 28 juni 1977 - orgel bijgevoegd

Produktie 1979

Celloconcerto - Lodewijk De Vocht - Philharmonie van Antwerpen - Sylveer Van Den Broeck - Marc Drobinsky (cello) - Roma - 8 en 9 mei 1979

Schets voor Cello en Orkest - Jef Van Hoof - Philharmonie van Antwerpen - Sylveer Van Den Broeck - Hans Mannes (cello) - 10 mei 1979 - Roma

Produktie 1980

Se Symphonie op. 64 - Vic Legley - Philharmonie van Antwerpen - Sylveer Van Den Broeck - Roma - 2 en 3 september 1980

Concerto voor Hoorn en Orkest - Norbert Rosseau - Sylveer Van Den Broeck - Philharmonie van Antwerpen - Roma - 4 en 5 september 1980

Produktie 198 1

Variaties voor Orkest - Norbert Rosseau - Philharmonie van Antwerpen - Fernand Terby - Singel - 31 maart 1981

Heldendicht op. 14 - Jef Van Durme - Philharmonie van Antwerpen - Fernand Terby - Singel - 2 maart 1981

Sonnets de la Belle Cordière - David Van De Woestijne - Georges Octors - NOB - Lea Rottier (sopraan) - PSK - 23, 34 en 25 juni 1981

Kamermuziekopnamen

Klankopname - klaar voor gravure

Plaat Théo Mertens - werken van Kersters - Cabus - Van de Velde - Devreese - Gilson - Van Nuffel

Plaat Music for a Solemn Occasion - J. Segers Concerto voor Groot Orgel en Kopers - A. Meulemans

Symphonie voor Orgel, Koperensemble en Pauken - G. Verschaegen

Klankopname — onafgewerkt (bandmontage nog niet gebeurd)

Suite — Jan Louel — niet gekoppeld

Plaat Strijkkwartetten — A. Meulemans — P. Cabus — W. Kersters (3 bagatellen) Clemens Quatacker

Plaat L. Goethals — Tuin der Lusten — K. Goevyvaerts — De schampere pianist — R. Desmet: Four Temperaments, — A. Laporte: Harry's Wonderland

Pianokwartetten : Rudy Werthen

Eindelijk kwartet: J. Maes

Via Vitaé — H. Roelstraete

Divertimento a Quatro — L. De Meester — duur: 10' 50"

Kwartet op. 8 1 — V. Legley — 14' 50"

Que Bradiras — L. Goethals — 9' 19"

Kwartet — M. Poot — 16' 52"

Gedeeltelijk onafgewerkt

Sonate's viool en piano — L. De Meester — duur: 16' 0 1" afgewerkt; V. Legley — opgenomen ? J. Louei — opgenomen ?

Rudy Werthen — J. De Beenhouwer

Sonate's voor cello en piano — Edmond Baeyens — Robert Wasmuth — C. D'Hooghe A. Marsick (Improvisation et Finale) — G. Lonque (Prélude en Aria)

Klaar voor gravure !

Plaat Mortelmans Lieder — Ria Bollen — J. De Beenhouwer, montage afgewerkt !

Plaat, banden toebehorend aan de heer Herman Vuylsteke (BRT)

Aangezien de Vlaamse muziek en de Vlaamse kunstenaars in het commerciële circuit relatief weinig aan bod komen, is het verwonderlijk dat deze platen nu reeds tien jaar op hun produktie wachten.

Kan de Minister mij medeelen hoeveel werd gespendeerd aan de opnamen die hierboven worden weergegeven ?

Kan de Minister mij medeelen welke dienst zich met de produktie van deze opnamen bezig houdt, uit hoeveel personeelsleden deze dienst bestaat en welke de kwalificatie van deze dienst is ?

De Minister gelieve mij ook mee te delen waarmee deze dienst zich buiten de opname van deze platen, weliswaar zonder produktie, heeft bezig gehouden ?

Voorziet de Minister tenslotte vooralsnog de produktie van hogernoemde opnamen?

Antwoord

In antwoord op zijn voornoemde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de opnamen waarvan sprake werden gerealiseerd in de referentieperiode 1974-1981. In werkelijkheid bestaat er geen echte „ dienst “, die zou belast zijn met de produktie van deze opnamen. Wel is het zo dat de dienst voor de Muziek en Lyrische Kunst (voormalig Ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur) nu omgevormd tot de Dienst Muziek en Culturele Film van de Administratie voor Kunst en Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap, zich occasioneel bezig heeft

gehouden met de aanmaak van de opnamen waarvan sprake.

Het feit dat dit waardevolle patrimonium tot nog toe niet werd vertaald naar een concrete platenproduktie is louter toe te schrijven aan het gebrek aan financiële middelen om een dergelijk opzet te realiseren. Naar de toekomst toe, wanneer een financiële mogelijkheid zou ontstaan, kan de produktie van de opnamen, of althans een deel ervan, vooralsnog in overweging worden genomen. Hierbij kan eventueel een samenwerking met de privé-sector voor een mogelijke uitweg zorgen. Iedere uitgave inherent aan deze opname werd sinds 1974 systematisch onder de titel consumptieve uitgaven ingeschreven in de boekhouding van de betrokken Dienst.

Een accurate uitgavenstaat opmaken voor de aanmaak van deze opnamen impliceert een uitermate langdurig onderzoekswerk gelet op het ontbreken van een geïnformatiseerd systeem tijdens de referentieperiode (1974-1981).

**Vraag nr. 46
van 24 januari 1986
van de heer A. DE BEUL**

Belgisch Toerismebureau in Amsterdam — Aanwezigheid Vlaamse Gemeenschap

Naar het schijnt zou het Vlaamse diensthoofd van het Belgisch Toerismebureau in Amsterdam vervangen worden door een Waal.

Als men weet dat er jaarlijks 3 miljoen Nederlanders overnachten in Vlaanderen tegen amper 350.000 in Wallonië, komt deze beslissing onbegrijpelijk over.

Kan de Gemeenschapsminister die ook het toerisme onder zijn bevoegdheid heeft mij medeelen welke de motieven zijn waarop deze beslissing is gesteund?

Op welke manier is de Vlaamse Gemeenschap via het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme aanwezig in Amsterdam ?

Bestaan er afspraken van het Commissariaat-Generaal voor Toerisme met het Belgisch Toerismebureau i.v.m. doelstellingen en werkerterrein van beide?

Is de Minister van mening dat, nu het toerismebeleid een autonome gemeenschapsbevoegdheid geworden is, er nog Belgische Toerismebureaus in het buitenland moeten blijven bestaan?

Antwoord

Sta mij toe om op de laatste vraag van het geachte lid eerst te antwoorden : de Belgische toerismebureaus in het buitenland hangen niet af van de nationale Regering maar van beide Gemeenschappen. Ze worden gezamenlijk beheerd door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en door zijn Franstalige tegenhanger, het OPT. Het personeel in de buurlanden heeft een dienstcontract ofwel met de ene ofwel met de andere organisatie. Alle personeelsleden werken echter voor de beide Gemeenschappen. Deze regeling werd goedgekeurd door de Raad van Bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Deze vrijwillige samenwerking tussen de beide

Gemeenschappen berust zowel op een wens tot samenwerken tussen de toeristische sectoren en de beide Gemeenschappen als op een essentiële behoefte op de buitenlandse markt. Een apart net van toerismebureaus in het buitenland zou trouwens in de huidige omstandigheden onbetaalbaar zijn.

Daarmee zijn ook de vragen beantwoord die in de 5e en 4e alinea vervat zijn: de toerismebureaus in het buitenland ontvangen hun instructies rechtstreeks van het VCGT en van het OPT.

Voor wat de directeuren van de toerismebureaus in het buitenland betreft, bestaat er een afspraak over vier bureaus in de buurlanden. Twee directeursposten komen toe aan Nederlandstaligen, twee aan Franstaligen. De adjunct-directeur behoort telkens tot de andere taalrol. Amsterdam zal door een Franstalige worden geleid omdat Nederland voor de Ardennen veruit de belangrijkste buitenlandse markt is. Voor Vlaanderen zijn de Bondsrepubliek en Groot-Brittannië relatief belangrijker.

De cijfers die het geachte lid opgeeft, stemmen niet helemaal overeen met de NIS- statistiek. Deze vermeldt voor 1984 : 2.142.000 Nederlandse overnachtingen in Vlaanderen, 796.000 in Wallonië en 140.000 in Brussel.

**Vraag nr. 58
van 4 februari 1986
van de heer F. GHESQUIERE**

Buitenlandse vertegenwoordiging — Aantal bureaus, kostprijs, personeelsbestand en beleidsvisie

Ik verneem langs de pers dat in de vertegenwoordiging van het toerisme te Amsterdam, er een wijziging is ingetreden, die op kritiek werd onthaald in de Vlaamse pers.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is precies gebeurd en is die kritiek verantwoord ?
Het mag toch niet zo zijn dat een Franstalig directeur of verantwoordelijke kan bevelen geven aan Nederlandstalig personeel ?
2. Hoeveel buitenlandse bureaus heeft de Vlaamse Gemeenschap nog op dit ogenblik? Waar?
3. Welke is de totale kostprijs voor de Vlaamse Gemeenschap per bureau voor:
 - personeel ;
 - huisvesting;
 - andere ?
4. Welk is de taalrol van het nu bestaande personeel en/of de nationaliteit ?
5. Welke politiek zal er in dit verband in de toekomst gevoerd worden ?
6. Welke is de norm van samenwerking met de Franse Gemeenschap, organisatie, werking, doelstellingen ?

Antwoord

Op de vragen die het geachte lid mij stelde kan ik het volgende antwoorden.

1. Door de Raad van Beheer van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) is een voorlopige overeenkomst afgesloten met zijn Franstalige tegenhanger, het Office de Promotion du Tourisme de la Communauté française (OPT). Voor de toerismebureaus in de vier buurlanden (Amsterdam, Düsseldorf, Parijs en Londen) is overeengekomen dat de functie van directeur aan het VCGT zal toekomen in Londen en in Düsseldorf, aan het OPT in Amsterdam en Parijs. De Adjunct-directeur wordt telkens door de andere gemeenschap aangeduid.

De directeur, respectievelijk adjunct-directeur is alleen verantwoordelijk voor alle activiteiten die zijn eigen gemeenschap betreffen. Voor wat betreft de gemeenschappelijke activiteiten en het beheer van het bureau is het de directeur die bevoegd is.

2. Er zijn thans toerismebureaus in negen buitenlandse steden, m.n. Amsterdam, Düsseldorf, Kopenhagen, Londen, Milaan, New York, Parijs, Stockholm en Tokio. Al deze bureaus worden gezamenlijk beheerd door het VCGT en het OPT.
3. Het hoger genoemde samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen bepaalt dat elk personeelslid van de bureaus die gelegen zijn in de buurlanden, een dienstcontract zal hebben met de ene of met de andere gemeenschap. De opdeling van dit personeel is nog niet volledig doorgevoerd. Voor de andere bureaus geldt als algemene verdeelsleutel van de kosten 55 N/45 F.

In het hiernastaaende overzicht van de bedragen voor 1985 is met de opdeling van het personeel geen rekening gehouden.

Kosten voor de Vlaamse Gemeenschap van de toerismebureaus in het buitenland in BF (cijfers 1985) :

Bureau	Personeel	Huisvesting	Andere kosten
Amsterdam	2.824.000	893.000	2.221.000
Düsseldorf	6.852.000	1.548.000	3.974.000
Kopenhagen *	—	27.000	310.000
Londen	4.135.000	2.100.000	6.133.000
Milaan	1.203.000	171.000	995.000
New York	7.323.000	1.471.000	4.656.000
Parijs	3.829.000	3.234.000	1.038.000
Stockholm	2.071.000	323.000	1.562.000
Tokio	2.355.000	1.429.000	1.439.000

* Sabena-bureau

	Directeur	Adj. directeur + prospector
4. Amsterdam	1 F	1 N + 1 buitenlander
Düsseldorf	1 buit.	1 F
Kopenhagen	1 buit.	—
Londen	1 N	1 F + 1 buit.
Milaan	1 buit.	—
New York	1 N	1 F
Parijs	1 F	(1 N) + 1 buit.
Stockholm	1 F	—
Tokio	1 buit.	—

Op het niveau „directeur” zijn er thans vier buitenlanders, twee Vlamingen en drie Franstaligen. Een van de buitenlanders zal na op-pensioenstelling in 1988 door een Vlaming worden vervangen.

Op het niveau „adjunct-directeur” en „prospecteur” zijn er drie Franstaligen, twee buitenlanders en een Nederlandstalige.

Op korte termijn zullen door aanwerving één of twee Nederlandstaligen bijkomen.

Op de lagere niveaus bestaat het personeel meestal uit buitenlanders die ter plaatse worden aange-worven.

5. Inzake de taalrol van het personeel zal er naar gestreefd worden te komen tot een toestand waar-bij het aantal leidende functies tussen de beide gemeenschappen wordt verdeeld in dezelfde ver-houding als de financiële inbreng van deze ge-meenschap. Voor wat het ondergeschikte perso-neel betreft zal er verder worden gegaan met aan-werving ter plaatse en dit uit financiële overwe-gingen.
6. De bestaande samenwerking met de Franse Ge-meenschap zal worden vastgelegd in een formele overeenkomst. Een aantal aspecten van deze sa-menwerking is thans nog voorwerp van bespre-king.

De bedoeling is om de doelstellingen van het Vlaams toeristisch beleid te verwezenlijken met een zo economisch mogelijk gebruik van de mid-delen en daartoe samenwerking na te streven met de andere gemeenschap, telkens dit mogelijk en nuttig is.

Vraag nr. 68
van 5 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Kostprijs, aantal marktstudies en enquêtes in 1985

Op de begroting 1985 werd voor marktstudies en enquêtes een bedrag van 1,6 miljoen F voorzien.

Graag vernam ik welke marktstudies en enquêtes (art. 12.2 1.02) in dit betrokken jaar 1985 werden uit-gevoerd.

Aan wie werd opdracht gegeven ? Op welke datum ? Wanneer diende de opdracht beëindigd te zijn ? Is dit het geval ? Hoeveel was de kostprijs per marktstudie en enquête ?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik hem de volgende inlichtingen verstrekken.

In 1985 werd opdracht gegeven voor de uitvoering van de hierna vermelde studies:

- studie betreffende „toeristische-recreatieve voor-zieningen in het stadsgewest Antwerpen” in over-

leg met een studiegroep in Nederland over Rotter-dam en het gebied tussen deze twee centra.

De uitvoering werd verzorgd door de Geweste-lijke Ontwikkelingsmaatschappij van de provincie Antwerpen.

Totale kostprijs 1 miljoen F.

- „De Britse toeristische markt ten opzichte van het Vlaamse land” werd uitgevoerd door het Westvlaams Economisch Studiebureau te Brug-ge*

Totale kostprijs 600.000 F.

Vraag nr. 69
van 5 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Toerisme — Terreinen en gebouwen aangekocht voor toeristische centra

Graag vernam ik welke terreinen en gebouwen voor het oprichten van toeristische centra werden aange-kocht, en voor welk bedrag, in 1985 (Begroting 71.01.02).

Welke was de bedoeling van deze aankopen?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

Op de begroting 1985 — artikel 71.01.02 van sectie 49 werden de hierna volgende eigendommen aange-kocht :

- huis met bijgebouwen te Buggenhout aankoop tegen de som van 5 miljoen frank bestemming : exploitatie van een jeugdverblijfcen-trum na overgave in erfpacht aan V.Z.W. Bieze-bos;
- onteigening van de gronden gelegen ten zuid-oosten van het Vakantiehuis Duinse Polders 2 ha 57 a tegen de prijs van 9.766.000 F bestemming : aanleggen van een open parkeer-ruimte bij bestaand recreatiegebied en overgave in erfpacht aan de VZW Sofato aangesloten bij de VZW Vakantiegenoegens.

Vraag nr. 70
van 5 februari 1986
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme — Vlaamse vertegenwoordiging van de Vlaamse Reisbu-reaus

De reisbureaus worden in het bestuur van het VCGT vertegenwoordigd door de Voorzitter van de Belgi-sche Beroepsvereniging.

Meent u niet, geachte Minister, dat het meer aange-wezen zou zijn dat in dit Vlaams Commissariaat de Vlaamse Reisbureaus zouden vertegenwoordigd zijn door een Vlaamse vereniging?

Antwoord

Op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

De reisbureaus worden in de Raad van Bestuur van het VCGT vertegenwoordigd door de Voorzitter van de Belgische Beroepsvereniging van Reisbureaus.

Het Technisch Comité' van de Reisbureaus daarentegen is zodanig samengesteld dat de Vlaamse Vereniging van Reisbureaus over een meerderheid in het comité beschikt.

Bovendien is een lid van de WR tot Voorzitter verkozen van dit Technisch Comité.

Het zal steeds moeilijk zijn onbetwistbaar uit te maken welke organisatie de voorkeur verdient. De Vereniging van Vlaamse Reisbureaus bezit wellicht het grootste aantal leden in Vlaanderen maar naar omzet gerekend is de Belgische Beroepsvereniging van Reisbureaus belangrijker.

Vraag nr. 71
van 5 februari 1986
van de heer J. VAN ELEWYCK

VZW's opgericht door de Executieve — Stand van zaken sedert 1981

Het Rekenhof formuleert ernstige bezwaren met betrekking tot door de Vlaamse Executieve opgerichte vzw's. Het Rekenhof stelt dat de Executieve zich aldus onrechtmatig in de plaats stelt van de decreetgevers — de Vlaamse Raad. Een soort zich door de Executieve toegeëigende volmacht dus..

De Gemeenschapsminister gelieve mij, voor elk van de door hem beheerde departementen, mede te delen :

- welke vzw's sedert 1981 werden opgericht;
- voor elke vzw:
 - op welke datum
 - naam en doelstelling
 - samenstelling beheerraad
 - de personeelsformatie
 - de betoelaging(en) : bedragen, op welke post?
- op welke wijze wil de Minister voor elke vzw tegemoet komen aan de opmerkingen van het Rekenhof?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de vraag kan ik het geachte lid meedelen dat alle nodige informatie ter zake opgevraagd werd aan mijn administratie.

Van zodra ik beschik over alle nodige gegevens zal ik onmiddellijk het gevraagde antwoord formuleren.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 144
van 12 maart 1986
van de heer A. DE BEUL

Vervuiling door lekkende riolen — Preventieve maatregelen en controle

Men meent nog steeds dat eenmaal rioleringsbuizen zijn aangelegd, deze praktisch niet moeten vervangen worden. Nochtans blijkt uit verschillende onderzoeken dat de levensduur van rioleringsbuizen tussen de veertig en zestig jaar moet worden ingeschat.

Voorals in Nederland waar men inzake aanpak van afvalwater wel wat vroeger dan in Vlaanderen is gestart, wordt aan dit probleem — via verschillende studies — aandacht besteed.

Eén van de conclusies is dat men bij het ontwerpen en aanleggen van riolen er nooit rekening mee gehouden heeft, dat de betonnen buizen door zuren kunnen worden aangetast. In Nederland is 90 % van alle buizen van beton.

Het is legio dat lekkende riolen zwaar de ondergrond en het drinkwater kunnen belasten. Het is enkel bij calamiteiten dat men blijkbaar plots tot het besef komt, dat een riool geen eeuwig leven heeft.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaat er een systematisch wetenschappelijk onderzoek naar de levensduur van riolen ?
2. Hoe denkt u het probleem van lekkende rioolbuizen, op een systematische wijze te onderzoeken en op te sporen ?
3. Alhoewel men in Vlaanderen nu nog maar volop bezig is met de aanleg van rioleringsbuizen, zijn er reeds rioleringsbuizen die in de nabije toekomst moeten vervangen worden. Welke planmatige aanpak voorziet u voor deze vervanging? Welke tijdstabel wordt hiervoor gehanteerd?
4. Hoe zullen kredieten op korte en lange termijn worden vrijgemaakt voor het vervangen van riolen ?
5. Werden de gevolgen van lekkende rioleringsbuizen reeds bestudeerd ? Wat waren de gevolgen voor de ondergrond en drinkwater? Meent u niet dat hier dringend onderzoek moet worden aangewend ?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 148
van 17 maart 1986
van de heer N. DE BATSELIER

Firma Wattex NV te Buggenhout — Toekenning exploitatievergunning voor twee industriële verbrandingsinstallaties

De verbrandingsinstallaties zijn sinds 1982 illegaal in werking. Ondanks het feit dat in de loop van 1984 een tiental klachten werden ingediend door de omwonenden en door de commissie leefmilieu Buggenhout wegens reuk- en lawaaihinder en verontreiniging van waterloop, gracht nr. 18, adviseerde de OVAM deze vergunningsaanvraag gunstig en legde daarbij enkele exploitatievoorwaarden op.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom werd de 4 jaar lange illegale uitbating nooit gesanctioneerd?
2. Waarom liggen de door de OVAM voorgestelde normen inzake de toelaatbare schouwuittwerp voor stof, koolmonoxide en bacherach hoger dan deze voorzien in het Besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1984 houdende de algemene voorwaarden voor verbrandingsinstallaties van huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen?
3. Kunnen deze voorgestelde normen door de aanvrager nagekomen worden, gelet op het feit dat geen enkele voorziening ter zake in de installatie is voorzien?
4. Hoeveel bijkomende investeringen zullen er door deze voorwaarden nodig zijn? Binnen welke termijn?
5. Werden door de OVAM voorwaarden opgelegd om de reukhinder te voorkomen? Maakt dit nieuwe investeringen noodzakelijk? Hoeveel?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 149
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Opslag radio-actief afval — MER

Bij opslag van radio-actief afval is uiteraard sprake van gevaren voor de omgeving. Om inzicht te krijgen in de gevaren bij opslag van laag, middel en hoog radio-actief afval kunnen via een MER ongevallen beschreven worden en bij ernstige ongevallen kunnen kwantitatieve analyses van de radiologische gevolgen uitgevoerd worden.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke MER-rapporten zijn er momenteel uitgevoerd en door wie i.v.m. de mogelijke gevolgen van een ramp i.v.m. een kerncentrale?
2. In hoeverre is er rekening gehouden met sabotage, terroristische activiteiten, oorlogshandelingen en onbedoelde verwaarlozing? Is bekend wat in deze gevallen de risico's zijn?
3. Mag ik tevens vernemen of men voldoende onderzocht heeft wat er gebeurt bij het opslaan van radio-actief afval en de daaraan verbonden risico's zoals geformuleerd in vraag 1 en 2?

Voorlopig antwoord

De door het geachte lid gestelde vragen hebben betrekking op de kernbrandstofcyclus waarvoor de nationale overheid en niet de Gewesten bevoegd is.

Vraag nr. 152
van 17 maart 1986
van de heer J. GABRIELS

Collector voor industrieel afvalwater langs het Albertkanaal — Maatregelen bij eventuele lekken

Volgens de verleende lozingsvergunning van de VWZ van 7 februari 1985 bevatten de lozingen grote hoeveelheden uiterst bedenkelijke stoffen.

Belangrijke vraag is op welke wijze bij eventuele lekken in de collector:

1. deze lekken opgespoord worden?
2. Welke gevolgen zal dit hebben voor het drinkwater?
3. Hoe is het te verklaren dat volgens het decreet gepubliceerd in het BS van 20 juli 1985 inzake bescherming van het grondwater en met name volgens de artikelen 2 en 3 het verboden is om bepaalde stoffen doorheen waterwingebieden te transporteren evenals over de aanleg van leidingen van meer dan 100 meter?

Hoe kan de Gemeenschapsminister in het kader van dit decreet dan wel toelating geven tot het ingebruik riemen van deze collector?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 153
van 19 maart 1986
van de heer L. VANHORENBEEK

Brandwonden bij kinderen — Preventieve maatregelen

Uit onze informatie over de jaren 1977 tot en met 1984 blijkt dat er in België in het totaal 222 kinderen

en 444 volwassenen moesten gehospitaliseerd worden wegens zeer ernstige brandwonden waarbij waarschijnlijk blijvend ernstig letsel werd opgelopen.

Bij deze kinderen bleken in 80% van de gevallen hete vloeistoffen de oorzaak te zijn en het is beangstigend te moeten vaststellen dat het hier vooral om slachtofferfjes gaat tussen de 6 maanden en 4 jaar, die hun brandwonden in de huiskring opliepen.

Mogen wij van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welke initiatieven en maatregelen werden er genomen om het publiek — en vooral ouders van jonge kinderen — te initieëren over dit verschijnsel?
2. Werden er specifieke voorzorgsmaatregelen — bijvoorbeeld onbrandbare kleding voor kleine kinderen — getroffen?
3. Welke is, voor Vlaanderen, het aantal kinderen, opgedeeld per leeftijdsgroep, dat in de periode tussen 1977 tot en met 1985 ingevolge ernstige brandwonden gehospitaliseerd moest worden en welke, alweer per leeftijd, de oorzaken van die ernstige brandwonden waren?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnzorg.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 156
van 20 maart 1986
van de heer A. LARIDON

Proefboringen Electrobél op West- en Middenkust — Vrijwaring leefmilieu

Mag ik van u vernemen, Mijnheer de Minister, of de ongerustheid die bij de Midden- en Westkustbewoners, evenals bij de leden van milieuverenigingen, heerst i.v.m. proefboringen die op last van Electrobél in deze streek uitgevoerd worden en die zouden tot doel hebben er een nieuwe kerncentrale te vestigen inderdaad gefundeerd is en of er plannen in die zin bestaan?

Voorlopig antwoord

De door het geachte lid gestelde vragen hebben betrekking op de kernbrandstofcyclus waarvoor de nationale overheid en niet de Gewesten bevoegd is.

Vraag nr. 158
van 21 maart 1986
van de heer M. GALLE

Verordenend afvalstoffenplan — Stand van zaken

In het afvalstoffendecreet dat ik aan de Vlaamse Raad in 1981 voorlegde en dat unaniem werd goedgekeurd zijn m.b.t. de realisatie van de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid een aantal middelen voorzien; die door u in zeer ongelijke mate zijn aangewend: de milieuheffing, de meldingsplicht, de uitbouw van de OVAM.

Sluitstuk van die middelen was een verordenend Afvalstoffenplan via hetwelk de Vlaamse Executieve het beleid in verordenende maatregelen kan vastleggen.

Vóór de vakantie 1985 werd de procedure gevoerd die voorzien werd m.b.t. het tot stand komen van dit Plan: op basis van een ontwerpplan werden de opmerkingen ingezameld van gemeenten, bedrijven, particulieren.

De GOM's hebben hun voorzien advies uitgebracht.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer wordt het Plan aan de Vlaamse Executieve voorgelegd?
2. Welke reacties en adviezen werden m.b.t. het eerste ontwerp-Plan geformuleerd?
3. Hoe werd aan de opmerkingen uit de procedure m.b.t. het ontwerp-Plan tegemoetgekomen in het Plan?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 159
van 21 maart 1986
van de heer M. GALLE

OVAM-eigendommen te Boom en Rumst- Terhagen — Terugvordering van de groep Heylen

Op 21 december 1983 besliste de Vlaamse Executieve, ingevolge een nota van de bevoegde Gemeenschapsminister, aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest machtiging te verlenen tot aankoop in der minne van de kleiput „Toback-Heylen” met het oog op het inrichten van een verantwoorde klasse I, II en III-stortplaats. Voor de aankoop werd een maximumbedrag van 42 miljoen vastgelegd. Tegelijkertijd werd eveneens een bedrag van 8 miljoen vastgelegd als vergoeding voor het gebruik van een toegangsweg en voor de ontmanteling van de kleiwinningsinstallatie op het terrein.

In de loop van juli 1984 werd tussen de OVAM en de groep Heylen, als eigenaar van de bewuste kleiwinningsinstallatie en de toegangsweg een overeenkomst gesloten m.b.t. de modaliteiten van de ontmanteling van de installatie en het gebruik van de toegangsweg.

Het bedrag van 8 miljoen werd onmiddellijk uitbetaald alhoewel de tegenprestatie pas maanden later zou dienen geleverd te worden.

In januari 1985 werd de definitieve akte van aankoop der terreinen verleden. Alhoewel geredelijk mocht aangenomen worden dat, in navolging van de beslissing van de Vlaamse Executieve, de bevoegde Minister in de beroepsprocedure de OVAM vergunning zou verlenen voor de exploitatie van de geplande stortplaats (wat voordien zoals te verwachten door de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen geweigerd werd), gebeurde dit niet. Als gevolg daarvan is het door de OVAM betaalde bedrag van 39.140.773 frank voor een — waardeloze — put een verloren investering. De overname door de Provincie Antwerpen van het terrein, tegen dezelfde prijs, verandert niets aan deze vaststelling.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij denkt te treffen om ook de 8 miljoen frank te recupereren die reeds in juli 1984 aan de groep Heylen betaald werd en waarvoor niet de minste tegenprestatie geleverd werd?

De **kleiwinningsinstallatie** werd immers niet ontmanteld en de toegangsweg tot het terrein ligt er nog altijd even vredig bij.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 160
van 25 maart 1986
van de heer M. DIDDEN

Milieucontrole — Preventieve maatregelen

U bent er sedert enkele jaren in geslaagd een coherent milieubeleid te voeren. Zeer in het bijzonder waardeer ik uw aanpak inzake afvalbeleid.

Een efficiënt milieubeheer ondersteunt evenwel systematische controle. Hiertoe moet men beschikken over aangepaste apparatuur en gekwalificeerd personeel.

Mag ik desbetreffend antwoord bekomen op volgende vragen.

1. Welke personen doen controle naar luchtverontreiniging en met welke apparatuur?
2. Hoe geschiedt de controle van de **geluidsovertredingen**?
3. Kan u de controle verbeteren?
Met welk personeelseffectief?
Met welke apparatuur?
4. Bekomen privé-instanties opdrachten in de milieucontrole? In welke materies en welke zijn deze instanties?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 162
van 25 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Onderzoek van industriële vuilnisstorten — Stand van zaken en kostprijs

Naar verluidt heeft OVAM een grondige controle van acht „black points” geprogrammeerd.

Zes opdrachten zouden ondertussen reeds toegewezen zijn.

Graag vernam ik ter zake:

1. welke zgn. black points zullen aan een grondige controle worden onderworpen;
2. a. voor welke van dergelijke vuilnisstorten werden reeds opdrachten toegewezen;
b. voor welke vuilnisstorten werd nog geen opdracht toegewezen;
c. welke ondernemingen of instellingen werden belast met dergelijke opdrachten, met vermelding van de kosten;
3. door wie of welke instanties zullen de kosten van deze opdrachten en van de gebeurlijke sanering worden gedragen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 163
van 26 maart 1986
van de heer A. DIEGENANT

Vlaamse Antidopingscommissie — Objectiviteit

Tot voor 20 februari 1986 was professor R. Debackere (RUG), Voorzitter van de Vlaamse Antidopingscommissie, belast met antidopingsonderzoeken in opdracht van de Koninklijke Belgische Wielerbond (BWB).

Deze opdracht werd dan overgedragen aan professor Heyndrickx (RUG).

Op 24 februari 1986 sprak professor Debackere voor de BRT-radio en BRT-TV zijn ongenoegen uit over deze gang van zaken en verklaarde „dat hij via de Vlaamse Antidopingscommissie de BWB wel zou vinden”.

Acht de geachte Minister dergelijke uitspraak passend voor de Voorzitter van een officieel adviesorgaan?

Meent hij dat de objectiviteit en sereniteit die een Voorzitter moet kenmerken, na dergelijke uitspraak, nog gegarandeerd is?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 164
van 28 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Ontsapping chloorgas-ALZ Genk — Veiligheidsmaatregelen

Dinsdag 11 maart 1986 omstreeks 9 uur is in de nieuwe gloeiingslijn van het staalbedrijf AU te Genk een aanzienlijke hoeveelheid chloorgas vrijgekomen.

Vier arbeiders van een buitenfirma werden daarbij dermate door het gas bevangen dat zij met verstikingsverschijnselen naar het ziekenhuis werden overgebracht.

Zes werknemers van het bedrijf zelf werden even later, om veiligheidsredenen ook naar het ziekenhuis gestuurd.

Later op de dag raakte bekend dat bij het incident ook een kleinere hoeveelheid fluorgas was ontsnapt. Beide gassen zijn op zich niet giftig maar kunnen bij langdurige inademing wel longoedeem en verstikking tot gevolg hebben.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. of hij op de hoogte is gesteld van dit incident en welke de exacte feiten zijn;
2. of een onderzoek naar de oorzaken en de gevolgen van het incident werd ingesteld en welke de resultaten van dit onderzoek zijn;
3. of voldoende veiligheidsmaatregelen werden getroffen om een soortgelijk incident in de toekomst te kunnen vermijden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 165
van 28 maart 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Afvalhoeveelheden gestort op de Hooge Maey — Stortcapaciteit

Na het verstrengen van het toezicht op de stortactiviteiten op de Hooge Maey zouden de afvalhoeveelheden gestort op de Hooge Maey zeer sterk zijn teruggelopen.

Het zou me verheugen te mogen vernemen:

1. per onderneming, de hoeveelheden afval gestort in het eerste trimester van 1984, van 1985 en van 1986;
2. welke ondernemingen sinds het verstrengen van het toezicht niet meer storten op de Hooge Maey.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 166
van 28 maart 1986
van de heer K. DILLEN

Remo-stortplaats te Houthalen en stortplaats te Tessenderlo — Analyseresultaten

Als gevolg van een dreigende grondverontreiniging werden er peilputten geboord op en rond de Remo-stortplaats te Houthalen (huishoudelijk en industrieel afval) en de stortplaats te Tessenderlo (zonder vergunningen) die gebruikt wordt door Tessenderlo Chemie Tessenderlo, Tessenderlo Chemie Ham en de Limburgse Vinylmaatschappij.

Kan de Gemeenschapsminister me medelen of de analyseresultaten beschikbaar zijn? Zo ja, wanneer worden ze gepubliceerd? Zo neen, waaraan is de vertraging te wijten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 167
van 28 maart 1986
van de heer W. VAN DURME

Stortplaats Remo te Houthalen — Analyseresultaten

De stortplaatsen Remo te Houthalen voor huishoudelijk en industrieel afval en deze te Tessenderlo die gebruikt wordt door o.a. Tessenderlo Chemie, Tessenderlo Chemie Ham en de Limburgse vinylmaatschappij dreigen het grondwater te verontreinigen. Als gevolg hiervan worden er verschillende peilputten geboord op en rond de genoemde stortplaatsen om de eventuele verontreiniging op te sporen.

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Zijn er momenteel reeds resultaten van het onderzoek beschikbaar?
2. In bevestigend geval, welke zijn deze en welke conclusies worden hieruit getrokken voor de betrokken gebieden en worden hier eventueel meer algemeen geldende conclusies aan verbonden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 39
van 11 februari 1986
van de heer J. DEVOLDER

Bouwvergunning van een kantoor- en dienstgebouw gelegen aan de hoek Baron de Maerelaan aan de Zeedijk te Zeebrugge — Toepassing wet van 28 juli 1976

Op 9 december 1985 werd deze bouwvergunning geweigerd. Ik stel me echter de vraag of deze weigering niet in tegenspraak is met hetgeen in de **Senaatscommissie**, ter voorbereiding van de wet van 28 juli 1976 werd benadrukt.

In deze commissie werd gestemd dat de bezitter van een stedebouwkundig attest, gedurende een periode van één jaar na de uitreiking van dit attest over een „recht beschikt” en dat hem volwaardige rechtszekerheid wordt geboden met betrekking tot de gegeven bestemming aangeduid in het attest.

Na afgifte van het attest kan de administratie binnen het jaar het attest slechts weigeren wanneer de bestemming inmiddels zou gewijzigd zijn door een plan van aanleg.

Voor de bovenvermelde bouwaanvraag was dit echter niet het geval.

Commentaren van rechtsgeleerden voorzien dat indien in de bouwaanvraag de voorwaarden van het stedebouwkundig attest worden nageleefd, de overheid (de gemachtigde ambtenaar) haar vrije **appreciatie**bevoegdheid verliest om de vergunning te weigeren of om de voorwaarden te wijzigen binnen de voorziene tijdsperiode van een jaar na het afgeven van het stedebouwkundig attest. Graag had ik van de geachte Minister zijn houding ter zake gekend.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER- WIJS EN VORMING

Vraag nr. 16
van 20 maart 1986
van de heer A. LARIDON

Samenwerkingsakkoorden inzake muziekonderwijs te Hasselt en Turnhout — Stand van zaken

Sedert het schooljaar 1984-1985 is er te Turnhout en te Hasselt een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen enerzijds het **VSO** optie muziek van het katholiek secundair onderwijs, met anderzijds de aldaar gevestigde muziekscholen.

Het protocolakkoord voorziet dat de inbreng van de muziekschool zich beperkt tot de instrumentale opleiding (en samenspel). Alle bijkomende **muziekvakken** worden door de dagschool zelf verstrekt. Het ligt in de bedoeling van het katholiek muziekonderwijs 10 dergelijke vestigingsplaatsen (2 per bisdom) van **VSO** muziekafdelingen op te richten.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk is het advies geweest van de betrokken directies van de muziekscholen en van de bevoegde inspectie bij het tot stand komen van het samenwerkingsakkoord te Turnhout en te Hasselt en welke rol zullen deze laatste toebedeeld krijgen bij het eventueel tot stand komen van andere samenwerkingsakkoorden?
2. Komt door de toepassing van dergelijke samenwerkingsakkoorden niet een nieuw net en type muziekschool tot stand?
3. Wat beogen de doelstellingen en het **leerprogramma** van het **VSO** optie muziek?
4. Waarom wordt enkel aan instrumentale opleiding gedaan in de muziekschool?
5. Welke zal de waarde zijn van de aldaar uitgereikte attesten?
6. Druisen deze protocolakkoorden niet in tegen de hervormingsplannen van het secundair onderwijs?
7. Hoe zal het **Rijksonderwijs** reageren tegen nieuwe inplantingen van het **VSO** optie muziek?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoekingen ter zake worden verricht.

Een definitief antwoord zal later worden verstrekt.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 101
van 6 maart 1986
van de heer A. LARIDON

Confrontatie-uitzending van 2 maart 1986 — Miskennings objectiviteit

Op zondag 2 maart 1986 werd een uitzending van „Confrontatie” gewijd aan het thema „ De politieke roeping van de kerk”.

Is het in overeenstemming te brengen met de waarborgen van objectiviteit waartoe de BRT gehouden is dat :

- dit debat een gesprek werd van genodigden die op een eenzijdige wijze het thema van de politieke roeping van de kerk behandelden;
- ze met een zichtbare zelfingenomenheid het monopolie van de kerk opeisten voor de machtswisselingen op de Filipijnen en Haïti;
- deze uitspraken op geen enkele wijze gerelativeerd werden door de moderator die in dit debat eerder fungeerde als aanbrenner;
- deze uitzending uitgroeide tot een uurtje gratis propaganda van de eigen kapel?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de Confrontatie-uitzending van 2 maart 1986 kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 106
van 10 maart 1986
van de heer W. DESAEYERE

Niet-commerciële reclame — Criteria, kostprijs, opbrengst en aanwending

Gedurende enkele jaren hebben wij op de BRT niet-commerciële reclameberichten.

1. Welke criteria worden door de BRT gehanteerd voor het uitzenden van zulk een boodschap? (dit zowel wat betreft vorm, inhoud en bron)?
2. Hoeveel bedraagt de kostprijs van zulk een reclamebericht op de BRT?
3. Is deze prijs in functie van het moment van uitzenden?
4. De financiële middelen die als gevolg van deze reclame ontstaan hoeveel bedroegen die in 1985?
5. Waarvoor wordt dit bedrag gebruikt?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over niet-commerciële reclame — Criteria, kostprijs, opbrengst en aanwending kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

Vraag nr. 107
van 10 maart 1986
van de heer W. DESAEYERE

Reclamespot voor aardgas op de BRT-TV — Opportuniteit

Ondanks de tijdelijke en spectaculaire daling van de ruwe olieprijs is en blijft fossiele energie niet hernieuwbaar en schaars.

Met verbazing heb ik dan ook vastgesteld dat er op 27 februari 1986 op de Vlaamse televisie een reclame werd uitgezonden voor aardgas in het kader van niet-commerciële reclame.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe is zulk reclamebericht voor een energiebron te aanvaarden?

Reclameberichten voor energiebesparing daar kan ik inkomen, maar het propageren van **energieverbruik** is volkomen in strijd met vroegere gerechtvaardigde vragen aan de verbruikers om energie te sparen.
2. Op welke basis steunt men zich om **energieproductie** uit aardgas milieuvriendelijk te noemen?

Voorlopig antwoord

Met betrekking tot de vraag van het geachte lid over de reclamespot voor aardgas op de BRT-TV, kan ik meedelen dat de gegevens voor antwoord werden opgevraagd bij de BRT.

Van zodra ik over deze gegevens beschik, zal ik via de normale weg van vragen en antwoorden de gevraagde informatie verstrekken.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.